

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii :

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Omagiu D-lui Al. Constantinescu . . .	Cezar Cristea
Intreprinderile forestiere în 1924 . . .	Horia Manole
Grija noastră pentru păduri	Ioan Luca Ciomac
Lipsa materialelor lemnoase în câmpia Olteniei	Ștefan Demetrescu-Gârbovi
Impozitele asupra pădurilor (Anexe) .	M. P. Florescu
Exportul lemnului	M. P. Florescu
Geneza și caracterele solurilor naturale	Const. D. Chiriță
Calendarul florilor	Iosif Brebenaru
Legislația silvică în Bulgaria	**
Jurisprudență silvică	**
Infilițarea Camerelor de agricultură .	**
Informații	**

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Golu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte: Al. Constantinescu

Vice-Președinți: Aureliu Eliescu *Secretar:* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier:* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

OMAGIU D-lui AL. CONSTANTINESCU

— Din opera sa pozitiv-creatrice —

Un munte uriaș... primind și sărutul Soarelui de care e mai apropiat cu tot voalul de ceață și crepul de doliu al nourilor, *Alexandru Constantinescu e prea Mare* și atât de deprins și cu laudele ori recunoștința și cu vorbele nesocotite ori pălimate... muntele stă împietrit în veșnicia lui.

S'a vorbit atât despre acest om care depășind cadrul partidului *aparține Țării întregi*, în cât îmi dau seama cât va fi de greu să aduc un „ce“ nou, o ofrandă mai puțin comună și bine meritată veneratului Ministru de Agricultură și Domenii, președinte al Asociației Silvicilor, mai având de învins și ciudatul apanaj omenesc al „suspiciunii” cu care mă vor întâmpina alții?

Din cădelnița sufletului meu neîntinat înălța-se-va balsamul jertfei cuvântului, pe care nu spre „adulare“ îl smulg cu greu din zăvorarea îndelungă a tăcerii!

Mi-a fost dată bucuria câtorva zile de lucru în intimul anturaj al Domniei Sale în chestiuni Agro-Silvice în cadrul Reformei Agrare împreună cu d-nii directori și colegi-ingineri silvici, consilieri agricoli, șefi de autorități convocați pentru a face expozeul chestiunilor în stadiul actual și a propune chiar eventuale posibilități de rezolvare, accelerându-se traducerea în fapt a acestui *mare act de reparare istorică și de dreptate socială*.

In preajma sa ? Era oare nerăbdare, jenă, îndoială... teamă... ori nădejde ? Cum ași putea traduce gama simțimentelor acelui fior dinnaintea înfățișării noastre, înarmați până în dinți cu vravul de acte opinii, schife, hofărări etc.

Ci . . . ! *iată-L !*

Caldul surâs de „*pater familias*“, mâna care se întinde celor, ori cum *atât de mici față de Dânsul*, alungă ori ce teamă și indoială, vezi că sunt *depărtări cari totuși apropie și fără voie ești prins în mrejele personalității sale.*

Ce să admiri mai mult ?

Uimitoarea *putere de muncă*, des de dimineață până seara târziu, nesocotind orele reglementate armistițiului obișnuit al prânzului și al cinei, aparatul atât de fin al „*Memoriei*” înregistrând absolut totul, ceiace ne dă de gândit și ne înfricoșează chiar trebuind a ne *autocontrola* și noi ori ce act și afirmare, *intuiția, inteligență* scăpărătoare, *spiritul de analiză și desintetizare* disecând ori ce chestiune până în micile ei amănunte, vrând date extrem de precise, familiarizat cu chestiuni de tehnică pură inginerească și silvică, darul ochilor hipnotici, forța de *fascinare și persuasiune*, prin care întrebarea pusă conținea în ea pare că însuși răspunsul just și în cadrul înșăși al vederilor Domniei Sale ?

Puterea de vrăjitor psihic ținându ne în continuă încordare și zel câteva ore întregi și totuși *recrearea ce ne oferea* descerețind frunțile noastre cu un zâmbet, când ochelarii mari rotunzi se ridicau pe larga frunte întocmai ca și Curcubeul vestitor de înseninare.

Un zbârnăit al telefonului indiscret, îl smulgea dintre noi câteva clipe, *spiritul său trebuia să planeze și la București și în Sfatul Țării și la Comitetul Agrar*, ori alte Servicii cu care rezolva *imediat* chestiuni, pe care altfel vremea își țesuse paianjeniușul putând încă aștepta îndelung și cu câțiva pași mărunți revenind la oile noastre relua firul discuțiilor.

Extrema sa *bunătate și delicatețea* față de noi, nelipsind chiar ceaiurile servite, nu a rare ori fiecăruia făcându ne prezenți mai curând la o șezătoare, în care Moșnegelul, vesnic lănar și sfătos, care a prins atâtea din înțelepciune vremii și oamenilor cobora ușurel spre noi din dorul de a ne înalța pe noi către Dânsul, distrămând caierul poveștilor și a poveștelor.

Ce a realizat ca operă pozitivă lucrând neîntrerupt în puținele zile de refugiere și odihnă alese de dânsul tocmai în Tara Oltului; *ce a câștigat populația românească a districtului Făgăraș* vindecându-se răni ale trecutului vitreg pentru noi scris

de conaționali favorizați de funestul regim, prin priceperea, munca și bunătatea d-lui Ministru și concursul mic al nostru toți ceilalți? Se va evidenția *dela sine*, vor mărturisii-o ceice vor beneficia, ei și urmașii lor, de rodul ofrandei de azi: *păduri, pășuni comunale, intravilone, mori, clădiri, etc.*

Delegațiile ce plecau buimăcite necrezând ochilor visând aivea, bună primire, ascultarea pășului fiecăruia, cuvântul părintesc și sprijinul dat oropsiților ce nu prea avuseseră parte de a vedea „*Luminățile Magnaților și Excelenților*” în mijlocul *norodului Valah*, prinde-vor graiu, povestind basmul din zilele începutului din Faurar 1925.

Iară cei ce-și poartă cadavrul viu, *umilii funcționari* pe ai căror pergament al feței citești sentințele fatale, gustând din binefacerile ozonului aerului curat și Dumnezeueștilor frumuseți în „*Sanatoriul*” ce se proiectează a se face la Drăguș, chiar subț poala muntelui, sau... ceice subtilizează toate senzațiile grăitoare numai pentru ei, ceice înțeleg slova culorilor, a lăcerilor adânc cuvântătoare, armoniile sunetelor, toți aleșii *sărutați de muze, robii artei*, ce vor avea un cuib: *Căminul lor în Castelul Brâncovenesc dela Sâmbăta de sus*, vor înțelege frumusețea și tâlcul ofrandei ce le-a făcut-o „*conu Alecu*”.

Cum caută d-sa să armonizeze *cuplul* intereselor sociale, profesional și cel general al Țării, fanatic apărând avutul urmașilor și zestrea tuturor, temperând excesul de zel al unora, chiar dintre noi, făcându-ne să înțelegem spiritul, *sensul etnic al Reformei*, ce nu este desăvârșită, ci numai „*perfectibilă*”, sau pentru părăsirea spiritului de castă, ce învrăjbește unele bresle.. surori.

Cum explica delegaților în sarică, ori în roc domnesc, mascând atât de fin un *refuz*, pe care nu-l puteau da direct, sau oferindu-le cu dramul ceia ce se cerea cu toptanul, azi când se consideră avutul scump al codrilor și naturii drept „*tarabă*” când stol de Corbi pândesc prada averii Statului, pădurea are stăția dușmani văzuți, ori nevăzuți chiar dintre copii crescuți sub cortul ei — și ... când valul de praf al prezentului și oportunistului întunecă perspectiva viitorului.

Cât tact și câtă bunătate.

Imi amintesc de versurile lui Cerna din Capodopera „*Isus*” :

„Cum au putut să steie la oaltă
 Atăta chin și atăta bunătate,
 Se rătăcește mintea și nu poate
 Să te urmeze -n lumea ta înaltă.

A cinsti pe altul, este a te respecta pe tine însuși.

Celui ce ne-a făurit noi legi ori a reparat greșelele altora, sau fireștile lacune eșite din *dezacordul* dintre trecut și actualitate, din evoluarea noastră „Excelsior“. Celui ce a luptat pentru *concretizarea Idealurilor Corpului și Invățământului Silvic* ce păreau himere, sau utopii stegarilor, bătrânilor noștri cumiși. Celui dela care așteptăm, încă nu puțin spre binele codrului și implicit al economiei generale a Țării și a pusnicilor slujitori tăcuși din templul naturii, ajutorându-ne la înfăptuirea „*Căminului nostru*“ și altor dorințe, cuvine-se acest tribut modest de recunoștință.

Aceasta fie tălmăcirea rebusului jerbei mele de flori sălbatice oferită *Președintelui „Progresului Silvic“*.

Cezar Cristea

Ing. silvic

INTREPRINDERILE FORESTIERE IN 1924

Odată cu încheerea fiecărui an, întreprinzătorii — în genere — își fac socotelile, spre a putea judeca felul cum au mers operațiunile lor. Prin urmare, nu peste mult timp, vor începe publicarea bilanșurilor diferitelor asociații, printre cari și ale întreprinderilor forestiere și se vor putea face reflecții asupra modului cum au lucrat capitalurile, în timpul anului expirat.

Anticipând, am putea spune, că întreprinderea forestieră din țara noastră, considerată în general, a lucrat sub mediocru, în cursul lui 1924.

O mulțime nesfârșită de greutăți au avut ele de întâmpinat, în timpul celor 15 luni expirate. Vom încerca să amintim pe cele mai importante:

1. *Criza de numerar*. — Exploatarea pădurilor, cere un mare rument de capitaluri, cari odată introduse nu pot fi valorificate — în majoritatea cazurilor — decât în anul următor.

Iși poate oricine închipui ce însemnează a investi astăzi 4—5 milioane lei, ca să ne mărginim la o exploatare de intensitate mijlocie și să nu poată fi valorificate decât după minimum un an, când fiecare sută de lei poartă o dobândă de cel puțin 30 lei, aceasta însemnează că la 5 milioane împrumutați, exploatarea trebuie să scoată încă 1 milion jumătate lei, spre a plăti numai dobânda zile. Dar restul cheltuelilor unde vor intra ?

Prin urmare, lipsa capitalurilor și respectiv scumpetea lor, dă de lucru tuturor industriașilor, cari n'au avut prevederea să-și formeze — în timpul anilor trecuți — fonduri de rezervă, cu care să poată face față împrejurărilor grele de acum.

2. *Lipsa mijloacelor de transport.* — Mărfurile odată luate, au așteptat mereu, în cursul anului trecut, să fie transportate la locurile de desfacere, spre a se încasa pentru ele, valoarea respectivă. Din cauza lipsei de vagoane nu s'a putut transporta nici 30 la sută din depozite, așa că de unde întreprinzătorii sperau acum doi ani — când exploatau pădurile — să poată scoate banii investiți în cursul anului trecut, s'au pomenit cu depozitele pline cu lemnărie și pe deasupra siliți să concedieze din lucrători și personal.

3. *Impozitele mari.* — Trebuind pentru refacerea țării bani mulți, aceștia urmau să fie scoși sub formă de impozite, în cea mai mare parte — impozite cari s'au adăugat unele peste altele, fără a se ține uneori seama de capacitatea de plată a unei industrii, așa că socotind bine, s'ar putea ajunge la concluzia, că o întreprindere forestieră, încheiată după războiu, hotărât va fi cumpărat pădurile pe prețuri mari, cum am avut ocazia să vedem pe alocurea.

4. *Scumpirea progresivă a prețului de manoperă.* — Cu toată criza ce a bântuit anul trecut, lucrătorii pretindeau sporire de preț și mai cu seamă în ultimele luni ale anului, când a început scumpirea făinii și a porumbului.

În această ipoteză, nu rămâne exploatarea decât să reducă lucrările cu un anumit procent, ceea ce s'a și întâmplat. Mulți poate nu vor fi știind, că unii lucrători erau plătiți la acord, de pe urma căruia câștigau cam 200 lei pe zi.

Dacă acestea sunt cauze mai importante, pentru cari industriile au mers destul de rău, anul trecut nu este mai puțin

adevărat că mai este o cauză — am putea zice capitală — și de care trebuia să se țină compt, când analizăm chestiunea rentabilității anului 1924.

S'a vorbit și s'a scris mereu, în ultimul timp, că în cuprinsul țării avem un procent de fabrici cu 400 la sută mai mare, decât ar trebui să existe, pentru capacitatea de producție a solului nostru forestier.

Așa fiind, e dela sine înțeles, că producția mării *lemn* se va găsi în acelaș raport. Dar cumpărătorii cari formează „massa“ se găsesc în exterior; cu alte vorbe: cea mai mare parte a fabricatelor lemnului ar trebui să ia drumul exportului. Ce se întâmplă însă? La export nu poate fi primită orice fel de marfă. Cheresteaua destinată acestei vânzări, va trebui să îndeplinească multe condițiuni, cari pe piața internă aproape că nici nu interesează. Însă avem noi numai păduri dintr'acelea, cari să răspundă la condițiunile impuse de cumpărătorii străini?

De sigur că nu. Dispunem și de păduri frumoase, constituite din exemplare cari vor da o marfă căutată la export, dar dispunem — mai cu seamă acum — de un mare număr de suprafețe, cari nu pot furniza materiale proprii unor tranzacții pentru străinătate.

Care este rezultatul?

Întreprinderile cari posedă păduri mai proaste, sub raportul calitativ, nu vor putea desface mărfurile nici la export și nici în interior, ude piața nu are nevoie de cantități mari, sau în tot cazul, de cantitățile pe cari le pot procura fabricile cu atât mai mult, cu cât nu se mai fac nici construcțiuni, tot din lipsă de capitaluri.

Adevărul acesta pe cât este de trist, pe atât e de adevărat, iar desnodământul poate fi de ori cine prevăzut: prăbușirea acelor așezăminte, cari se găsesc în condițiunile arătate mai sus.

Cine va călători în diferitele regiuni muntoase, pe unde se află și instalațiuni forestiere, va vedea un important număr de fabrici, cari nu lucrează.

Prevăzând această stare de lucruri, încă de acum doi ani, am semnalat-o prin diverse reviste de specialitate. Recomandam, cu acea ocaziune, să se caute cu tot dinadinsul a se constitui fonduri de rezervă, cât mai mari, căci vor veni zile negre, pentru

vânzările de lemnărie. Iată că aceste zile au sosit și sunt, în adevăr, negre.

Dar există încă o vină, o vină de resort guvernamental, în această chestiune, fiindcă n'a reglementat nimeni numărul fabricilor în legătură cu lemnul, cu toate că și asupra acestui lucru încă s'a atras atențiunea.

S'au creat fabrici de cherestea cu sutele ! Abundența capitalurilor de acum 4—5 ani îndemna vârtos pe toată lumea să facă exploatări de păduri, fără ca această lume să se gândească la o lege sfântă, aceea a cererii și ofertei.

Era o perioadă de construcții, pe acea vreme, foarte febrilă, căci războiul distrusese multe asezăminte, ce urmau a fi refăcute.

Perioada aceasta trecând, se poate spune că am intrat în normal, sub raportul construcțiilor de tot felul și atunci cine o să cumpere cherestea, care nu poate fi valorificată — din cauza calității ei — decât în interior ?

Ca încheiere: beneficiile întreprinderilor forestiere vor fi în majoritatea lor, foarte mici, pe anul 1924. Speranțe de îndreptare a acestui lucru nu se găsesc nici pentru anul curent. Dimpotrivă, o altă serie de întreprinderi va trebui să oprească lucrul, fie temporar, fie pentru totdeauna. Acelea cari au avut o bună conducere, vor supraviețui crizei actuale, criză care nimeni nu poate ști cât o să mai țină.

Războiul economic — se poate spune — duce acum lupta de uzură ; cine va putea răbda un sfert de oră mai mult, acela va câștiga victoria.

Ing. Horia Manole

GRIJA NOASTRA PENTRU PADURI

În ultimul timp se constată o deosebită atenție pentru pădurile țării. Aceasta poate fi privită din două puncte de vedere : unul platonice-politic, acela care întotdeauna a știut să tragă maximum de foloase cu minimum de sforțări — și un altul de breaslă — acela pornit din legitima apărare a codrilor țării din partea colegilor silvicultori.

Punctul de vedere politic nu mă privește și nici nu-l discut pentru că el va găsi oricând destule mijloace de apărare chiar atunci când nu se referă la foloasele imediate ale unei organizații complete — vorbesc de demagogia ce se face de multe ori cu politica și de nemărginita dragoste ce-i cuprinde pe unii când voesc să apere interese de ale sătenilor cu o căldură ce ei nici odată n'au simțit-o pentru pătura de jos a țării.

Pe mine mă interesează acum grija ce o depun silvicultorii pentru pădurile țării și rezultatele la cari se ajunge.

În primul rând, ca și agronomii, silvicultorii sunt oameni destinați sacrificiului, căci mai totdeauna rezultatul muncii lor neobosite și cinslite este expus criticii celei mai nesăbuite din partea tuturor nechemașilor. Ca oameni de specialitate, lupta pe care o duc pentru ocrotirea celui mai scump odor al țării noastre, a pădurii, este atât de aspră și puțin răsplătită, încâți dacă n'ar mai fi flacăra nestinsă a idealului, care să nu descurajeze și să îndemne spre mai bine, desigur că de mult fiecare ar fi trebuit să-și caute altă meserie.

Munca aceasta pe de altă parte e cu atât mai mult nerăsplătită, cu cât rezultatele nu sunt imediate și cu cât în mare parte incultura, șiretenia și viclenia sunt arme curente de luptă.

Ca unul, care cutreer pădurile — cele dela câmpie ca și cele de la munte — trebuie să constat cu o neajmărită durere, nemaipomenitele ravagii ce le fac cei cari nu-și dau seama de consecințele ce vor urma. Și aici mă refer nu numai la devastările organizate — ci și la cele ce le fac prin furturi, locuitorii de tot felul.

Trebuința de lemne e mare; fără lemne aproape că nu putem exista, iar regiunile lipsite cu totul de păduri duc o viață mizerabilă.

Lăcomia locuitorilor deci pentru câștigarea materialului lemnos este explicabilă până la un punct și — dacă s'ar face repantări — am putea ierta totul.

Vorbeam și altă dată de legile noastre silvice și de dispozițiile foarte bune ce se iau pentru ocrotirea pădurilor. Fără îndoială că, dacă n'am cunoaște și stările de la fața locului ar trebui să rămânem încântați de strictețea legilor și măsurilor ce se iau.

Realitatea însă e cu totul alta, căci — ori cât de aspru s'ar pedepsi delicturile silvice, — răul nu se poate stârpi cu totul.

Războiul și starea anarhică ce i-a urmat, au contribuit ca în Ardeal cu deosebire, să rezulte pagube incalculabile, cari nu văd cum se vor putea remedia și, în ori ce caz câte-va generații de acum înainte vor trebui să sufere urmările acelor acte nechibzuite.

Pagubele sunt de două feluri: cele cauzate prin tăierea lemnului și — cele mai grave — cauzate prin pășunatul vitelor în pădurile tinere unde se distrug lăstarii tragezi.

În Ardeal de o serie de ani pare că intenționat sătenii își țin vitele numai în pădurile tinere de cum se desprimăvărează și până cade zăpada. Aceasta se întâmplă în toate pădurile fără deosebire, fie că ele aparțin vre unui proprietar, fie că aparțin însăși comunei sau comunității.

Rezultatele unei astfel de gospodării desigur că nu întârzie să se arate. În locul pădurii verzi, își fac apariția coastele triste de lut și humă, pe care în urmă nu-și pot găsi hrana nici caprele măcar. Dar unde mai socotim pagubele fără de seamă ce le cauzează apoi torenții? Vor trece, cred, multe zece ani încă, până când populația de la țară va pricepe ce înseamnă aceste lucruri și ce neajunsuri aduc țării.

La aceste stări destul de triste a contribuit în parte și reforma agrară în curs, care în nemărginila ei dragoste de a face poporul cu un ceas mai de vreme fericit, a omis să prevadă și consecințele ce vor urma după aplicarea legii. Pentru că ori cât s'ar susține contrariul, poftele ce s'au deschis prin tot felul de interpretări ale legii pentru reforma agrară, nu se pot potoli așa de ușor, cum de obicei se înclină a se crede.

Fără dar cu situația creiată de împrejurările arătate în rândurile de mai sus, agronomii ca și silvicultorii de cari ne leagă multe interese sunt datorii să lupte cu toate puterile pentru, păstrarea și ocrotirea pădurii, atât de folositoare agriculturii în special și economiei naționale în general.

Comunitatea de interese trebuie să facă, ca unirea ce există între ambele bresle să se desăvârșească printr'un sprijin reciproc neprecupețit și imediat.

Agronomii, ca mai numeroși și mai mult în contact cu poporul de la țară, să nu uite în nici o împrejurare și să explice,

cu căldură sătenilor rolul și roșul pădurilor de bogăția cărora depinde în măsură mare însăși bogăția pământului. Ei să cugete numai la situația grea ce trebuie să o îndure regiunile lipsite de păduri, unde numai puțin suferă și agricultura. Mă gândesc aici la câmpia propriu zisă a Transilvaniei-

În Ardeal, în special, regiune bogată în păduri, este o datorie națională, ca să păstrăm cu sgârbenie această bogăție, care atâta vreme a fost a altora.

Căci ori ce neglijență, nepăsare, ori desconsiderare arătate astăzi, se va răzbuna înzecit, față de generațiile ce vor veni. Și atunci . . . va fi prea târziu!

Ioan Luca Ciomac
Inspector agronom, Cluj.

LIPSA MATERIALELOR LEMNOASE ÎN CÂMPIA OLTENIEI

Privire generală asupra exploatărilor în regie. Felul cum s'a regulamentat în sistemul regiilor la Stat, vânzările în vederea acestei lipse. Defecte. Consecințe. Remedii. Felul cum, în mod sporadic, înfeleg țărani să rezolve problema lemnului prin plantațiuni.

Articolul de față se va referi numai la regiunea de câmpie a Olteniei, situațiunea din celelalte regiuni similare ale țării și în special ale vechiului regat, nefiindu-mi amănunțit cunoscută.

Introducerea sistemului exploatărilor în regie în pădurile Statului, a avut de scop a realiza trei puncte principale:

1. Executarea unor tăieri pe cari le cer felul de regenerare într'un anumit regim (tăieri netede, piezișe, etc. în crângul simplu și crângul compus): condițiuni pe care nu le respectau antreprenorii.

2. Un scop economic-financiar: acela de a se încasa în teaurul statului, veniturile pe cari le încasau antreprenorii, punct mai cu seamă îndeplinit acolo unde Statul ar putea să transforme lemnul de lucru cu ajutorul instalațiilor de debitare proprii.

3. De a se veni în ajutorul instituțiilor, autorităților, funcționarilor, etc. pentru a le ușura aprovizionarea cu lemn de toc

din pădurile statului cele mai apropiate și pentru a-i scoate de sub regimul de speculă practicat de vânzătorii particulari.

Recunoaștem că intențiile legii dela 8 Februarie 1910 sunt frumoase și dovedesc o nouă și pozitivă fază în concepțiile despre rostul cum trebuie să se gospodărească pădurile Statului.

În afară de faptul că, în acest sistem de exploatare, se realizează mult mai bune condițiuni în tehnica exploatărei, dar s'a înlăturat, aproape complet, de pe piața publică forestieră, acea categorie specială de negustori antreprenori cari, fără să fie folositori cu ceva domeniului silvic al Statului, au realizat sume frumoase cu muncă puțină.

Înainte de a trece la miezul chestiunii pe care mi-am propus s'o tratez, să arăt, în câteva cuvinte, lipsurile inițiale și capitale de cari ne lovim în aplicarea sistemului.

Este un truism pentru noi, specialiștii, principiul cardinal care ne spune că exploatarea și regenerarea trebuie să se confunde una cu alta.

În aplicarea acestui principiu căutăm a cunoaște toate condițiile în cari se găsește pădurea pentru a realiza cât mai perfect regula culturală mai sus enunțată ; iar forma scrisă și aplicată care conține între alte măsuri și pe acelea din cari decurge îmbinarea și simultaneitatea exploatării cu regenerarea se numește amenajament.

Cuvântul „amenajament“ este — să nu ne jenăm a o mărturisii — un cuvânt pe care, mulți din noi, îl cunoaștem numai ca titlu al cursului cu acelaș nume, învățat, talmăcit și răstălmăcit pe băncile școlii.

La examenul de diplomă am întocmit toți câte un amenajament, cu descrieri parcelare ; odată intrați în slujba pădurilor, cuvântul „amenajament“ a trecut în domeniul amintirilor ; căci mulți silvicultori și-au încheiat activitatea fără a fi făcut un amenajament și, vorba poetului... „ani încă mulți vor trece“.

Nu este locul să discutăm aci cauzele ; — căci, de sigur, vor fi fiind multe ; — dar este absolut necesar să arătăm că exploatarea în regie a pădurilor Statului numai pe bază de studii sumare sau regulament de exploatare întocmite cu lanșul, pornind dela suprafețele înscrise în statistică de pe planurile ridicate cu planșeta la 1877 și fără nici o studiere serioasă a arboretelor, nu este, din capul locului, admisibilă.

Dacă această afirmație nu este dreaptă și nu i se acordă titlul de principiu fundamental, atunci nu ne rămâne decât să spunem că practicăm o înapoiată rutină și că, în ori ce caz, continuând a exploata în regie pădurile statului după prescripția date de studii sumare, nu facem altceva decât negustorie, iar cultură nici de cum. Amenajamentul nu numai că face posibilă, prin prevederile sale, simultaneitatea regenerării cu exploatarea precum și toate măsurile culturale necesare ; dar, prin aplicarea liniilor de parchete sau parcele și deschiderea de drumuri, ușurează considerabil gestiunea, supravegherea și transportul ; odată întocmit și aplicat, amenajamentul face să dispară acele deplasări repetate ale șefului de ocol care, ca un jidov rătăcitor, pleacă în fiecare primăvară dela o pădure la alta, cu lanțul, busola și raportorul, pentru a mai face... vr'un „studiu sumar“.

Concluzia : întocmirea amenajamentelor fiind condiționată de ființarea unor comisii speciale cari totuși, nu iau ființă și cum este demonstrat că pădurile nu mai pot aștepta până la acea fericită zi, să nu se mai exploateze nici o pădure pe bază de studii sumare ; ci, pentru fiecare, șeful de ocol să întocmească un amenajament sumar însoțit de o ridicare în plan cu instrumente potrivite ; acest deziderat s'a pus în parte în practică la câteva ocoale din cuprinsul Direcției Orșova ; rezultatele sunt bune ; așa numitul „amenajament sumar“ este, cu puține excepții, un veritabil amenajament.

Adăogăm însă că acest lucru este imposibil de făcut la ocoalele cari, drept orice fel de instrumente topografice, nu vor fi posedând decât vr'un port lanț cu vârful ciont, uitat prin podul casei de reședință încă din secolul trecut (nu este cazul cu ocolul condus de subsemnatul).

Presupunând că lipsa arătată ar dispărea și că toate pădurile s'ar exploata măcar pe bază de amenajamente sumare, tot mai avem lipsuri capitale de înlăturat. Să arăt numai una :

Exploatarea și vânzările în regie cer — datorită mai cu seamă faptului că șeful de ocol are o competență foarte redusă multă muncă de birou cari, fără un personal bine format, nu se poate face.

Se știe însă că această condiție este rareori îndeplinită și că, la cele mai multe ocoale, personalul de cancelarie este redus

la un singur brigadier, din care cauză șeful de ocol trebuie să cumuleze atribuțiunea de copist, archivar, secretar și polițai pentru sutele de solicitanți „îndreptățiți”; cu alte cuvinte să-și irosească timpul în ocupațiuni cu totul necompatibile și îndepărlate de înalta sferă de idealism științific în care ne-au format profesorii în școala de silvicultură.

Situația în care cade inginerul silvic numit proaspăt șef de ocol este, din acest punct de vedere, cu totul deprimantă.

Acestea ca parte morală a chestiunii. Iar ca parte practică această insuficiență de personal duce la îngreuiare, obositoare și nenumărate ore de birou, muncă multă și spor puțin.

Să sperăm însă că, într'un viitor cât mai apropiat, art. 26 din regulamentul serviciului silvic exterior relativ la personalul auxiliar, va căpăta realizarea practică; poate că din acea zi va începe o nouă eră pentru serviciul nostru.

Altfel, după cum spune camaradul N. Caragea într'un număr precedent al revistei, regulamentul va trebui să sucumbe.

În afară, pe teren și mai cu seamă în regiunea de câmpie, ocoalele nedispunând, în majoritatea cazurilor, de niciun fel de mijloc de locomoțiune, șeful de ocol pierde timpul călând cu ce să se deplaseze; iar când găsește se mișcă pe distanțe mari, dela o pădure la alta, dela o exploatare la alta, zile întregi în vehicule arhaice pe cari abia le urnesc caii prigăjiți, de țară, prin noroae și drumuri desfundate. Activitatea șefului de ocol și repeziciunea controlului este astfel simțitor diluată.

Inspectorii de control, oameni adeseori ajunși în pragul bătrâneții când li s'ar cuveni o viață mai comodă, sunt supuși acelorăș neajunsuri.

Dacă la unele ocoale cifra veniturilor anuale nu este aceea care ar trebui să fie realmente, cauzele sunt, între altele și cele două lipsuri de cari am vorbit: insuficiența persoanelului de birou și lipsa totală a mijloacelor de deplasare.

Sunt două lipsuri cari trebuie a fi cât mai de grabă înlăturate

Altfel, regiile ne răpesc mult timp și nu este deloc un paradox dacă afirm că orele în cari șeful de ocol studiază probleme de silvicultură sunt ore de recreație.

Poate că desființarea titlului de silvicultor a venit la

vreme; căci dăinuirea lui, în condițiile arătate, riscă să-l transformă într'o simplă firmă.

Să trec la subiectul care mă preocupă:

Câmpia Olteniei este săracă în păduri. Cauzele sunt acele-ași cari explică lipsa pădurilor în toată regiunea de câmpie a vechiului regat: nechibzuința din trecut, „dela vlădică și până la opincă“.

Mașivele aparținând Statului și Eforiei Spitalelor civile reprezintă cel mai ridicat procent din toată suprafața păduroasă. Pădurile particulare, reduse ca suprafață totală, exploatate fără nici-o noimă până în prezent, tratate aproape toate în vederea exploatabilității financiare, sunt lipsite de lemn de lucru, iar cantitatea de lemn de foc, pe care o produc anual, este destul de redusă.

Astfel fiind proprietarul de păduri, la care se găsește avizată populația cu toate clasele ei și toate instituțiile și autoritățile, este Statul.

De sigur, la alcătuirea legii pentru exploatarea în regie a pădurilor statului, din 8 Februarie 1910 după cum am arătat la începutul articolului nostru, s'a avut în vedere și situația aceasta de lipsă a materialelor lemnoase în câmpie. Și s'a căutat să se asigure, prin introducerea regiilor, aprovizionarea instituțiilor, autorităților și funcționarilor cu lemne de foc.

Art. 62 din regulamentul serviciului silvic exterior adaugă ordinea de preferință la vânzare și pentru materialele de lucru și construcții.

Să mai adăugăm și noi, la categoriile de „îndreptățiți“ o specie de nouă proveniență: I.O.V. (trei litere chinuitoare pentru șeful de ocol, formând un cuvânt a cărui definiție o cerea unui Domn Inspector, odată, în tren, camaradul Andrei Boldescu).

Considerând că în actuala situație a transporturilor pe C. F. R. precum și cu organizația aproape inexistentă a drumurilor de scoatere în ocoalele de deal și munte, aprovizionarea autorităților, instituțiilor și funcționarilor din exploatarea în regie ce se fac în pădurile dela dealuri și munte este redusă sau nulă.

Se înțelege ușor că, pe lângă „îndreptățiții“ dela sate sunt avizați, la pădurile Statului dela câmpie, și aproape toți „îndreptățiții“ din orașe.

Paragraful 4 din art. 62 al regulamentului serviciului silvic e terior spune, textual :

„La particulari se vor vinde numai după ce s'au satisfăcut nevoile autorităților, instituțiilor, funcționarilor și pensionarilor și cu competența până la 2 das”.

(Să adaugăm și I. O. V-ul).

Rezultă însă, clar, din cele considerate mai sus, că, în regiunea de câmpie a Olteniei, paragraful citat de noi, dacă s'ar executa întocmai, nu are niciodată șansa să fie aplicat integral ; căci, față de cantitățile de lemne de toc pe cari le au, anual, disponibile regiile și pe cari le permit posibilitățile de amenajament, suntem departe de a satisface nici măcar jumătate din cei cu precădere.

Și iată cum se naște un non sens : cetățenii din 3-4 comune rurale limitrofe cu pădurea X, se uită cu jind la sutele de care de lemne de foc cari, trecându-le prin fața porților, se duc la 40-50 km. în orașele Slatina, Caracal sau Craiova.

Este o situație de multe ori fără soluție ; căci sunt comune rurale în apropierea cărora nu se găsește nici-o pădure particulară sau niciun altfel de pădure decât acelea ale Statului. Ne având posibilitatea de a-și procura de nicăeri lemne de foc, săteanul recurge la mizerabilul „tezec“, la coceni, paie (dacă le are, căci îi trebuiesc pentru vite) și când nici acestea nu-i mai ajung, se duce și-și ia lemne de foc din pădure în mod ilicit, deci, *nolens-volens*, se transformă în delinquent la legea silvică.

Paragraful 5, din același articol al regulamentului, spune :

„La vânzarea lemnului de lucru se va satisface cu precădere, pe baza tabloului aprobat de Direcție, serviciile tehnice, căile ferate, instituțiile publice, autoritățile și numai după satisfacerea acestora se va vinde și la particulari, mici meseriași, mici ateliere și săteanul, cu competența până la 5 m³”.

... Adică, pentru aceleași cauze, iarăș nimic pentru sătean sau orice alt cetățean particular.

Nu polemizez aci în materie de regulament ; dar bine ar fi fost ca alcătuitoarii lui să fi întrezărit situațiunea locală particulară a regiunii de câmpie și să nu fi redactat art. 62 atât de precis în spiritul legii dela 8 Februarie 1910 ; ci să fi dat o soluție echitabilă problemei.

Prin stabilirea atât de precisă a normei de desfacerea materialelor de foc și lucru, se înalță, în regiunea de câmpie a Olteniei, o bară de despărțire categorică între cetățeanul particular și pădure. Consecința : delictele ; nevoile inexorabile ale vieții animale — căldură, adăpost, etc. — nu cunosc legiuiri scrise și vor să fie satisfăcute imediat.

Situația din punct de vedere social și al politicii forestiere ce trebuie să urmărim, este, fără îndoială, cu totul inechitabilă. Cetățeanul particular, plătit de multe angarale, individul anonim dela care tezaurul Statului își pompează veniturile, se vede îndepărtat dela un drept pe care, în definitiv, îl are și el, — căci se zice că suntem cu toții egali în fața legilor ; — iar la solicitările pe cari le face i se invoacă drept argument, clasa, cortegiul de privilegiați mai sus amintiți.

Se poate exemplifica, la nesfârșit, cu cazuri de curioase nepotriviri :

1. Invățătorul X, chiabur, leader politic al cutărui partid din satul I, care vede școala de două ori pe lună, însă visează un scaun de deputat, fiind privilegiat prin legile și regulamentele noastre, cere, uneori amenințându-ne și cu vre-un parlamentar, „dreptul“ lui de lemne de foc. Și i-l dai, ca să scapi de reclamație, deși, odată cu el a sosit în cancelaria ocolului, un țăran jerpelit, tată a 7 copii și i-ai respins cererea de lemne de foc, căci... e particular.

2. Cutare văduvă de rășboiu, cu un copil și cu 10—15 pogoane de pământ, obține lemne de foc ; iar altă văduvă, care nu este „de rășboiu“, însă are cinci copii și nici o palmă de pământ, nu poate obține căci... e particulară. Și te temi să nu fii reclamat de văduva de rășboiu deadreptul la Domnul Ministru, „cu lacrimile în ochi“...

Exemple de felul acestora se pot da la infinit.

Admițând că majoritatea funcționarilor nu sunt oameni cu stare, să zicem că a li se vinde lemne din padurile Statului (și cu o reducere de 30% din prețul tarifului) ar fi o înlesnire ; scoțând autoritățile și instituțiile publice de sub regimul de speculă al vânzătorilor particulari, să zicem iarăș că ar fi o măsură

justificată; părerea noastră însă este că aceste înlesniri sunt numai aparente; se creiază un cerc vicios: pentru a veni în ajutorul funcționarilor cu lemne și a scoate autoritățile și instituțiile din căștele antreprenorilor vânzători particulari, Casa Pădurilor menține pentru pădurile Statului, un tarif cu mult sub prețul pe care îl indică libera concurență. Dacă s'ar analiza tarifele lemnului de foc din câmpia Olteniei — să zicem cele din anul 1924 — după toate normele și cu toate formulele, pe cari le stabilește statul și estimația forestieră, s'ar ajunge, cert, la concluzia că lemnele de foc, provenite din și vândute în regie, au un tarif de vânzare deficitar, neaducând nici măcar procentele capitalului lemnos. Ce rezultă de aici? Micșorare de încasări, deficit în venituri. Intrebuințarea unui tarif, care nu rezistă unei critice științifice silvice.

Să presupunem că Statul desface și alte produse, de altă natură, categoriilor de privilegiați despre care este vorba și că, fel ca în cazul lemnului, reduce prețurile sub acelea ale pieței. Alte deficite, alte micșorări de venituri.

Rezultanta? Micșorări de diferite soiuri în veniturile Statului, provenite din vânzări de produse pe tarife cu mult sub prețul pieței, la cari se mai fac și felurite reduceri de favoare.

Care este argumentul refren adus totdeauna ca răspuns la cererile funcționarilor de a li se mări salariile?

... Carul Statului merge greu, venituri mici, etc. etc.
Cred că se vede destul de lămurit cercul vicios!

Cum ar trebui soluționată problema, privită în lumina considerațiilor de mai sus? Cum ar fi de dorit să se soluționeze în mod ideal și într'un timp cât mai apropiat?

1. Să se desființeze *tarifele de favoare* pentru produsele rezultate din exploatarea în regie făcute în pădurile Statului.

Aceste produse să fie vândute după tarife, care să indice adevărata valoare a materialelor în funcție de factorii, cerere și ofertă, situația locală, capitale investite, etc; sau, statică forestieră, știință nu empirism, raționament nu rutină; zadarnic

ne-am adăpat la izvoarele cursurilor voluminoase, ne anchilozăm creerul fiind reduși la aplicări automate.

2. Statul desființând prețurile de favoare în toate ramurile de producție, comercializând produsele sale, în adevăratul înțeles al cuvântului, situația veniturilor va fi prosperă și va putea prevedea bugete „cuvincioase” pentru funcționarii, autoritățile și instituțiile ce-l reprezintă.

Actuala clasă de privilegiați se va putea prezenta atunci pe piața publică a lemnului pentru a se aproviziona cu cantitățile ce îi sunt necesare.

Va dispărea astfel și situația de miluială actuală.

3. În regiunile de câmpie — să zicem câmpia Olteniei, de care mă preocup — adică acolo unde masivele păduroase locale ale tuturor categoriilor de proprietari nu sunt suficiente pentru a satisface cu posibilitatea lor anuală de amenajament, necesitățile locale, de unde ar decurge prețuri exorbitante, să se aducă materialele lemnoase ce nu se ajung din regiunile de deal și de munte; știm că actualmente acest lucru este aproape imposibil; dar alte soluție rațională, care să împace toate cerințele problemei de cari ne ocupăm, nu găsim; dacă această „mișcare” de materiale nu se poate face „in extenso” acum cel puțin, pentru un moment, să se scalizeze în ceace privește orașele, instituții, autorități și funcționarii lor precum și populația cealaltă a orașelor de câmpie să aibă la momentul oportun și în cantități suficiente materialele lemnoase necesare.

Atunci pădurile de câmpie vor rămâne numai pentru satisfacerea satelor. Delictele se vor împușină, iar când, după câțiva ani, sătenii se vor convinge că pădurea nu este așezată lângă sat, numai ca loc de ispiță și ca loc blestemat, pe care trebuie să-l ocolească, numărul de delictes va fi aproape nul.

În ograda săteanului nu vom mai vedea nesănătosul tezec; și, afirm, lemnele vor intra pe poarta gospodăriilor sătești ca factor de civilizație și progres; se vor transforma radical satele de azi, și nu vom mai vedea, mai cu seamă în câmpia Olteniei, actualele adunări de locuințe ce amintesc pe acelea ale trogloditilor, case mizerabile, fără împrejurări, grajduri, coșare

și pătule făcute din sărăcie de lemne, colețe de o șchioapă de mari, sate insalubre și minate de tuberculoză, cu copii limfatici și degenerați.

Trecând acum, în special, la lipsa de lemne de foc și lucru din câmpia Olteniei, să amintim că, în afară de soluția dată mai sus, „mișcarea“ materialelor de la munte și deal spre câmpie, mai există o soluție care însă va interveni, în rezolvarea problemei, mult mai târziu: sporirea domeniului păduros din această regiune; anume:

1. Impădurirea locurilor goale rămase neexpropriate atât în pădurile statului, cât și în cele particulare.

2. Impădurirea locurilor improductive pentru cultura agricolă, precum sunt râpele, ravenele, etc.

3. Sporirea zăvoaielor pe malurile râurilor mari și ale diferitelor cursuri de apă mai mici.

4. Înființarea plantațiilor de arbori izolați ca arbori de hotare pe limitele loturilor nouilor împroprietăriți.

Pentru realizarea practică a propunerilor dela punctele 2 și 4, în special, ne revine nouă, inginerilor silvici, o frumoasă sarcină; formarea spiritelor și convingerea lor în acest sens, pe toate căile, propagandă în cercurile culturale învățătorești și în orice prilej cari ni se prezintă, a pune la dispoziția celor convinși puceji (opinez pentru salcâm) din cei produși în pepinierele ocoalelor; ba, mai mult, a reuși să înființăm pepiniere chiar pe la cei care au nevoie de puceji.

Opera nu va fi tocmai grea; sătenii Olteni au ajuns la o răspântie, se reîntorc la cultul arborelui — dispărut de multă vreme; — nevoia produce totdeauna reacțiuni; manifestări în acest sens se văd deja; ici, colo, sătenii au început să-și facă mici plantații pe râpe și pe limitele locurilor de cultură, dar aceste manifestări sunt sporadice, lipsite de pricepere și deci, trebuiesc călăuzite, intensificate și încurajate.

Ștefan Demetrescu-Gârbovi

Inginer Silvic
Șeful Ocolului Bobicești

IMPOZITELE ASUPRA PADURILOR

A

Lemnul Brut

Sarcinile impuse exploatatorilor de păduri prin noua lege de unificare a contribuțiilor directe, începând dela 1 Aprilie 1925, sunt următoarele :

I

1. *Taxa de înregistrare* 5 % la facerea contractului raportată la suma integrală a contractului.

2. *Impozit agricol* (foncieră) de 10 % la valoarea integrală a contractului, fie odată la început sau eşalonat pe numărul anilor de exploatare.

3. 5 % *impuneri adiționale* pentru *județe*, raportate la aceeași sumă (art. 72 al. 1).

4. 3 % *impuneri adiționale* pentru *comune*, raportate la aceeași sumă (art. 72 al. 3.)

5. 0.5 % *impuneri adiționale*, pentru *camerile agricole* și de muncă, când s'or înființa (art. 72 al. 5.)

Deci dela început un impozit de 23.5 % așa că e prudent ca fie care cumpărător de păduri să-și facă calculele, când licitează ținând seamă de acest plus inițial, peste prețul ce'l oferă fie la licitație publică, fie prin bună învoială sau cointeresare (comercializare). Ca un corolar la aceasta, comisiunea centrală fiscală în ședința dela 30 Decembrie 1924 și-a dat următorul aviz, asupra :

Aplicării impozitelor

Instrucțiuni date administrațiilor financiare

Ministerul de finanțe pe baza hotărîrilor Comisiunei centrale fiscale a trimis administrațiilor financiare următoarele instrucțiuni :

Impunerea pădurilor

Dispozițiunile cuprinse în paragraful 10 din instrucțiuni și anume celor referitoare la impunerea pădurilor la impozitul agricol în caz când prețul în total sau numai parte din el s'a primit anticipat, se modifică după cum urmează :

Pădurile date altora în exploatare se impun din momentul când ele sunt arendate fie că începe sau nu exploatarea. Venitul impozabil se determină reparlizându-se prețul convenit la numărul anilor de exploatare prevăzuți în contractul de arendă.

Dacă exploatarea se face mai repede decât este prevăzut în contract, impunerea se restrânge treptat cu exploatarea.

2. Pădurile statului cari sunt date în exploatarea comunelor fie pentru trebuințele lor proprii, fie pentru a vinde lemnele populației cu prețuri reduse — nu se pot considera ca exploatare în regie și deci se supun la impozitul agricol, care cade în sarcina comunei.

II

În ordine imediate, mai trebuiesc avute în vedere garanțiile de regenerare a pădurei, care variază azi între 300—3000 lei de hectar în curs de exploatare.

Azi dacă se depun garanțiile de regenerare în numerar se plătește la bănci o dobândă de 30 % ceiace în 3 ani până la recepționarea plantației sau regenerării naturale, se dublează ca valoare.

Dacă admitem că depunem o garanție în efecte garantate de Stat, care sunt depreciate azi până la 50 %, trebuie a se depune o valoare nominală dublă pentru a echivala cu valoarea efectivă impusă.

Pentru aceste efecte se plătește anual între 5—10 % la valoarea efectivă. În fixarea acestor garanții de regenerare nu e însă o normă deplin stabilită în mod matematic sau diagramic, așa că unele societăți plătesc azi taxe de regenerare de 500 lei la Ha. iar altele 3000 lei de Ha. după împrejurare și siguranța regenerării.

III

La facerea contractelor (exploatare) a pădurilor Statului se mai depune încă o garanție definitivă care este jumătate din rata anuală, conf. art. 20 din regulamentul licitațiilor pentru executarea prevederilor contractate, care garanție șade până la finele exploatării. Dacă se depune garanția definitivă în numerar, statul nu plătește decât 5 % procent anual.

IV

Costul facerii amenajamentelor încă nici până azi nu e reglementată, deși prin art. 13 din regulamentul pentru aplicarea legii modificatoare a codului silvic din 1920 se prevede a se face tarife pentru amenajarea pădurilor, dar nici până azi nu s'au întocmit acele tarife.

Așa că azi, de unii amenajiști se încasează dela 30—200 lei de Hectar, dacă nu și mai mult.

Alții pretind chiar o cotă a parte din valoarea pădurei

La aceste sume se mai adaugă 20—25 % procente căci mulți proprietari sau arendași împrumută bani dela bănci pentru a plăti pe amenajiști.

V

În ordine imediată vine:

Costul efectiv al plantării unui Hectar de pădure, care variază între 2500—4000 lei după teren, disponibilitate de brațe și proporția de regenerat, și aceste sume mai trebuiesc majorate cu încă 20—25 % adică cu procentele ce se plătesc azi pe piață la bănci.

VI.

Impozitul de 1% asupra cifrei de afaceri, care se percepe lunar, la totalul încasarilor (vânzarilor).

VII.

Impozitul de 10% pe venitul anual net al întreprinderii, care micșorat cu 20% pentru întreprinderile industriale (exploatarea fabricelor de cherestea) se reduce la 8%.

La acest 8% din venitul net al întreprinderii industriale, se mai adaugă impunerile adiționale de: 2% pentru județ, 3% pentru comună, 1% pentru camerile de comerț, deci un impozit de 14% din beneficiul net al întreprinderii forestiere.

VIII.

La acestea se mai adaugă în fine și impozitul complementar după scara procentuală de profit și care pentru industriile forestiere anonime, dacă considerăm 15% venitul normal, se ridică cu încă 2.5% (conform scării).

B.

Materialul fasonat

IX.

Taxe de export

150 lei de m. c. fasonat de brad, sau molid.
1000 " " " " traverse de stejar și brute.
1500 " " " " chereștea de Stejar.
500 " Vagon lemne de foc de fag.

X

Transportul pe C. F. R.

Sporirea de 50 % pe c. f. r. pentru lemnul destinat exportului, peste tariful normal aplicat celor alte mărfuri.

Cum distanțele dela diverse păduri (respectiv fabrici de chereștea) diferă ca km., deci și valoarea marfei ajunsă la Galați, e diferită după numărul de km. ce are de parcurs până la frontieră, sau port.

Concluziuni

În fața acestor date spicuite și ordonate în mod schematic se pune acum întrebarea pentru fisc ? :

1. Poate oare industria forestiera creată după război la noi în România și care a achiziționat și achiziționează lemnul cu 100—300 lei mc. brut în picioare (vorbesc de reșinoase) să plătească aceleași impozite ca Societațile :

1. „Union“ la Mt. Cașin, jud. Bacău, care are achiziționată pădurea cu 521 lei Hectarul cu termen de prelungire până la 1931, cu taxe de regenerare 1500 lei de Hectar.

2. „Union“ la Soveja (Putna) cu 651 lei Hectarul, cu termen de prelungire până la 1935, cu taxe de regenerare de 1500 lei Hectarul.

3. „Göelz“ (Foresta) la Lucacești (Bacău) cu 506 lei Hectarul cu termen de prelungire până la 1931, cu 600 lei Hectarul taxă de regenerare.

4. „Göetz“ (Foresta) la Muşa-Mică (Buzău) cu 1025 lei Hectarul, cu termen de exploatare până la 1929, cu 1000 lei taxă de regenerare de Hectar.

5. „Göetz“ (Foresta) la Slănic, Tg.-Ocna (Bacău) cu 1154 lei Hectarul, cu termen de exploatare până la 1925, cu 1000 lei de Hectar taxă de regenerare.

6. Letea (Göetz) la Tarcau (Neamţ) cu 270 lei Hectarul cu termen de exploatare până la 1939, cu 1000 lei taxă de regenerare de Hectar.

7. A. Juster și I. Agaștein la Bogdanești-Rășca (Suceava) cu 655 lei Hectarul și care mai are de exploatat până la 1928, și 300 lei garanția de regenerare.

8. O bună parte din pădurile din Ardeal se taie de Societatea „Foresta“ și azi cu 3 lei mc. în picioare în special pe Valea, Mureșului.

Aceiași Societate Foresta în combinație cu Soc. „Göetz“, taie în Buzeu din pădurile de brad ale d-lui Maican cu 3 lei mc.

Padurea de stejar Rotopănești (Fălliceni) a familiei Goilav, se taie pe prețuri derizorii.

Pădurile de pe domeniul Comănești, ale regretatului N. D. Ghica, se taie pe prețul de 10 lei mc. de Soc. „Göetz“.

Padurea „Petroșani“ din județul Mușcel a d-nei Zoe Căleya, se taie și azi de Soc. „Padurea Mușcelului“ cu 850 lei Hectarul.

Padurile dintre Prut și Siret ale Sf. Spiridon și din întreaga Moldovă, chiar și ale regretatului Petru Carp se taie pe prețuri umilitoare.

Firma Anauch, taie pădurile fondului Religionar cu prețuri umilitoare etc. etc.

Cât oare a pierdut și va mai pierde numai fiscul din taxa de foncieră (impozitul agricol) ce ar fi trebuit să'l plătească aceste Societăți, dacă se vota legea impreviziunii imediat ce ne-am întors dela Iași, căci toate cotele pentru impuneri ale acestor Societăți sunt reperate la 270 lei, 655, sau cel mult 1154 lei Hectarul, în loc de 40000—60.000 lei (socotit pe 120—150 lei m. c. și 300—350 m. c. de hectar) adică atât cât plătesc societățile create după război?

Iată că legea impozitelor are multe lacune din cauză că specialiștii silvici nu au fost consultați la alcătuirea ei.

Ca sfârșit constatăm :

1. Noile industrii forestiere românești create după război nu pot exista cu aceste impozite neputând concura cu industriile de mai sus, care sunt privilegiate chiar în dauna fiscoi.

2. *Legea impreviziunei*, dacă s'ar fi legiferat ar fi modelat toate aceste asperități și ar fi adus fiscoi venituri apreciabile.

3. La alcătuirea legilor de specialitate ar trebui neapărat ca să fie consultați și specialiștii.

4. Din cauza lipsei de numerar, cât și a condițiilor grele de licitație, când Statul pentru pădurile sale nu garantează nici cantitatea, nici calitatea, nici suprafața, se semnalează un simptom foarte îngrijitor, că la licitațiile de păduri ale Statului azi aproape nu se mai prezintă nici un concurent, ceea ce ne face a crede că pentru 1925 nu vom putea face vânzări din pădurile Statului nici pentru cele 250.000.000 înscrise în buget.

5. *Tarifele de prețuirea lemnului* din pădurile Statului, suferă de asemenea defecte, așa că ar trebui modificate în cel mai scurt timp și după norme care să corespundă localității, timpului și posibilității de comercializare.

6. *Tarifele de export* pentru acele din industrii create după război și care plătesc m. c. de lemn de brad în pădure cu 100—150 lei să fie reduse, astfel ca numai Societățile create dinainte de război și care plătesc și azi cu 3 lei m. c. de brad în picioare să suporte taxa de 150 lei la m. c. la export ; sau contrarul să mărim taxele de export pentru aceste din urmă industrii la 300 400 lei m. c. de cherestea la export, căci tariful vamal azi la export suferă de această lacună.

Ca concluzie *corpul silvic trebuie să ia în mână mai serios și comercializarea propriu zis a pădurilor*, nu numai partea pur tehnică. Să se creieze specialiști silvici și în comercializare, pentru interesul superior al tezaurului țării și ca rolul nostru să nu fie redus numai la tehnica pură Silvică.

Chestia impozitelor și a modificării condițiilor generale de exploatare a pădurilor elaborate la 12 Aug. 1912, trebuiesc studiate și modificate ne mai corespunzând timpurilor de azi, dacă dorim ca renta pădurilor Statului să nu mai fie 44 lei hârtie pe an și pe Ha. (1 leu aur) cum a fost în 1924.

Pentru a ilustra acest articol, publicăm în extras și art. 6, 30, 42, 71, 72, 73, 74, din legea pentru unificarea contribuțiilor directe din 1923, precum și articolul special pentru păduri din instrucțiunile oficiale pentru aplicarea legii și anume § 10 dela art. 6 din lege ; § 12 dela art. 8 din lege ; § 71—74 dela art. 30 din lege, publicate în aceeași broșură tipărite sub auspiciile Ministerului de Finanțe.

M. P. Florescu

Inginer Inspector Silvic
Membu în comisia superioară
vama de import și export
și în comisia specială de impuneri

A N E X A :

Extras din legea contribuțiilor directe

Art. 6. — Pădurile din cari nu se trage nici un folos nu se impun decât atunci când sunt date în tăiere.

Cele date în arendă spre altă folosință decât exploatarea lor prin tăiere, sau cari aduc asemenea foloase proprietarului se impun după valoarea locativă pe hectar, stabilită conform art. 4.

Cele puse în exploatare prin tăiere se impun potrivit procedurii prevăzută de art. 95, din momentul când sunt date altora în tăiere sau când începe exploatațiunea, cu cota de 10⁰/₀, fără distincțiune în ce privește cota dacă pădurile sunt arendate sau exploatare de proprietar. În cazul când tăierea are ca urmare defrișarea, cota va fi de 20⁰/₀, afară de acelea cari din oficiu sunt destinate defrișerii.

În toate cazurile cota va fi sporită la 24⁰/₀ pentru contribuabilii ce locuiesc în străinătate în condițiunile prevăzute de art. 3, alin. 3.

Pentru pădurile înființate din nou, dela punerea în aplicare a legii, venitul rezultat din prima tăiere este impus pe jumătate.

Câștigurile rezultând din exploatațiune fac obiectul unei impuneri separate conform art. 30.

Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale

Art. 30. — Sunt supuse unui impozit de 10⁰/₀ veniturile nete din întreprinderile comerciale și industriale, *d n exploatări*

agricole făcute de arendași, cum și din exploatarea de păduri sau de mine, făcute fie de către arendași sau concesionari, fie de proprietari.

Impozitul se sporește cu 20⁰/₀ pentru veniturile nete din operațiuni de bancă, scont sau împrumuturi, și se reduce cu 20⁰/₀ pentru veniturile nete ale întreprinderilor cari au de obiect exclusiv exploatarea industriale, miniere sau de transport pe cale ferată sau pe apă.

În venitul întreprinderilor industriale se socotesc a fi cuprinse veniturile imobilelor afectate industriei cari aparțin exploatarelor, și cari n'ar putea servi decât în scopul pentru care sunt întrebuintate, fiind legate de exploatarea industrială respectivă. Ele nu sunt dar supuse la impozitul pe veniturile proprietăților agrisole sau al celor clădite, ci la cel de față.

Venitul impozabil se stabilește în fiecare an pe baza venitului rezultat în anul ce precede celui de impunere sau în perioada de 12 luni, care a servit la stabilirea ultimului bilanț, în cazul când bilanțul nu se încheie pe anul civil.

Art. 42. — Ca un complement al acestui impozit, veniturile aparținând contribuabililor mai jos vizați sunt supuse la un adaus de impozit dacă aceștia se găsesc în condițiunile ce urmează :

a) Contribuabili obligați la publicarea bilanțului sau aceia cari au registrele regulat ținute și bilanț încheiat în regulă sunt supuși la această suprataxare dacă beneficiii lor net annual trece de 75.000 lei, și în condițiunile de rentabilitate de mai jos :

b) Contribuabilii cari nu au bilanț și registre în regulă și nu li se poate stabili capitalul real pus întreprindere, dar a căror cifră de afaceri trece de 1.000.000 lei, sunt considerați a avea un capital egal cu jumătate din cifra afacerilor. Ei vor fi suprataxați în aceleași condițiuni cu cei din alineatul precedent, având în vedere beneficiul stabilit conform art. 39.

În afară de societățile pe acțiuni, la calculul rentabilității capitalul nu va fi socotit mai mic de jumătate din cifra afacerilor.

Pentru comercianții și industriași particulari, după ce se face calculul rentabilității, la impunere, se scade 10⁰/₀ din beneficiul ales conform prevederilor acestui impozit.

Impozitul complementar se stabilește odată cu impozitul prevăzut de art. 30, potrivit dispozițiunilor din acest capitol și

asupra aceluiaș venit, iar pentru societățile pe acțiuni și asupra sumelor arătate în art. 33, inclusiv dividendul.

Cota de impunere variază după rentabilitatea capitalului, adică după raportul dintre capital, împreună cu totalul rezervelor și beneficiul net, fără rezervele prevăzute de art. 32 și 125, însă inclusiv sumele prevăzute la art. 33, cum și dividendul, precum urmează :

DACĂ RENTABILITATEA ANUALĂ ESTE :				SUPRATAXA VA FI :	
				Pentru societăți pe acțiuni	Pentru particulari
De la	10 ⁰ / ₀	inclusiv până la	11 ⁰ / ₀	0,5 ⁰ / ₀	—
"	11 ⁰ / ₀	" " "	12 ⁰ / ₀	1 ⁰ / ₀	—
"	12 ⁰ / ₀	" " "	13 ⁰ / ₀	1,5 ⁰ / ₀	—
"	13 ⁰ / ₀	" " "	14 ⁰ / ₀	2 ⁰ / ₀	—
"	14 ⁰ / ₀	" " "	15 ⁰ / ₀	2,5 ⁰ / ₀	—
"	15 ⁰ / ₀	" " "	16 ⁰ / ₀	3 ⁰ / ₀	0,5 ⁰ / ₀
"	16 ⁰ / ₀	" " "	18 ⁰ / ₀	4 ⁰ / ₀	1 ⁰ / ₀
"	18 ⁰ / ₀	" " "	20 ⁰ / ₀	5 ⁰ / ₀	1,5 ⁰ / ₀
"	20 ⁰ / ₀	" " "	22 ⁰ / ₀	6 ⁰ / ₀	2 ⁰ / ₀
"	22 ⁰ / ₀	" " "	25 ⁰ / ₀	7 ⁰ / ₀	2,5 ⁰ / ₀
"	25 ⁰ / ₀	" " "	30 ⁰ / ₀	8 ⁰ / ₀	3 ⁰ / ₀
"	30 ⁰ / ₀	" " "	35 ⁰ / ₀	9 ⁰ / ₀	3,5 ⁰ / ₀
"	35 ⁰ / ₀	" " "	40 ⁰ / ₀	10 ⁰ / ₀	4 ⁰ / ₀
"	40 ⁰ / ₀	" " "	45 ⁰ / ₀	11 ⁰ / ₀	4,5 ⁰ / ₀
"	45 ⁰ / ₀	" " "	50 ⁰ / ₀	12 ⁰ / ₀	5 ⁰ / ₀
"	50 ⁰ / ₀	" " "	60 ⁰ / ₀	13 ⁰ / ₀	6 ⁰ / ₀
"	60 ⁰ / ₀	" " "	70 ⁰ / ₀	14 ⁰ / ₀	7 ⁰ / ₀
"	70 ⁰ / ₀	" " "	80 ⁰ / ₀	15 ⁰ / ₀	8 ⁰ / ₀
"	80 ⁰ / ₀	" " "	90 ⁰ / ₀	16 ⁰ / ₀	9 ⁰ / ₀
"	90 ⁰ / ₀	" " "	100 ⁰ / ₀	17 ⁰ / ₀	10 ⁰ / ₀
"	100 ⁰ / ₀	" " "	130 ⁰ / ₀	18 ⁰ / ₀	11 ⁰ / ₀
"	120 ⁰ / ₀	" " "	160 ⁰ / ₀	19 ⁰ / ₀	12 ⁰ / ₀
"	160 ⁰ / ₀	" " "	200 ⁰ / ₀	20 ⁰ / ₀	13 ⁰ / ₀
"	200 ⁰ / ₀	" " "	250 ⁰ / ₀	21 ⁰ / ₀	14 ⁰ / ₀
"	250 ⁰ / ₀	" " "	300 ⁰ / ₀	22 ⁰ / ₀	15 ⁰ / ₀
"	300 ⁰ / ₀	" " "	350 ⁰ / ₀	23 ⁰ / ₀	16 ⁰ / ₀
"	350 ⁰ / ₀	" " "	400 ⁰ / ₀	24 ⁰ / ₀	17 ⁰ / ₀
"	400 ⁰ / ₀	" " "	450 ⁰ / ₀	25 ⁰ / ₀	18 ⁰ / ₀
"	450 ⁰ / ₀	" " "	500 ⁰ / ₀	26 ⁰ / ₀	19 ⁰ / ₀
"	500 ⁰ / ₀	in sus	.	27 ⁰ / ₀	20 ⁰ / ₀

Pentru instituțiile financiare create de Stat cu participarea lui progresivă la beneficii, cota se va stabili ținându-se seama de partea din beneficii ce revine Statului conform convențiunii și legii speciale cari vor regula raporturile dintre Stat și aceste instituții.

Societățile pe acțiuni cari dau lucrătorilor sau funcționarilor participării la beneficii, obligatorii prin statute sau prin lege de cel puțin 25% din beneficiul net și cele profesionale vor plăti impozitul complementar redus cu o pătrime.

Impuneri adiționale

Art. 71. — Se vor putea aplica cote adiționale pe lângă unele dintre impozitele elementare, în limitele prevăzute aci, în folosul județelor, comunelor, camerelor de comerț și instituțiilor publice mai jos indicate.

Impozitul se aplică și se calculează în total asupra veniturilor impozabile supuse fiecărui impozit, și, după încasare, se repartizează potrivit cotei fiecărei instituțiuni.

Art. 72. — Impozitele pe lângă cari se pot înființa asemenea impuneri adiționale și maximul cotelor ce instituțiunile sus menționate pot stabili sunt:

1. Pentru județe: 5% pe lângă impozitul pe veniturile proprietăților agricole, 2% pe lângă cel pe veniturile proprietăților clădite 2% pe lângă cel pe veniturile comerciale și industriale și 1% pe lângă impozitul pe veniturile din profesii și ocupațiuni nesupuse la alte impozite.

2. Pentru comune: 3% pe lângă impozitul pe veniturile proprietăților articole, 6% pe lângă cel pe veniturile proprietăților clădite și 3% pe lângă cel pe veniturile comerciale și industriale și 3% pe lângă impozitul pe veniturile din profesii și ocupațiuni nesupuse la alte impozite.

3. Pentru Camerele de comerț și industrie: 1% pe lângă impozitul pe veniturile comerciale și industriale.

4. Pentru asistența publică și cultura națională: 3% pe lângă impozitul pe veniturile valorilor mobiliare impuse cu 15 și 12%.

5. Pentru Camere agricole și de muncă, în caz când ele se vor înființa, se vor putea stabili prin legile de înființarea lor cote accesorii pe lângă impozitele pe veniturile respective din proprietățile agricole, din salarii ori exerciții profesionale, până la 0,5%.

Înăuntrul cifrelor maximale de mai sus aceste cote vor fi stabilite de instituții în conformitate cu legile lor organice și comunicate cu legile lor organice și comunicate administrațiilor

financiare cel mai târziu până la finele lunii Ianuarie a anului de impunere. Ele nu se pot modifica decât la începutul anului.

În cazul când o întreprindere comercială sau industrială este exercitată în altă comună sau județ decât aceea unde se află sediul direcțiunii și unde se așează impozitul elementar, conform art. 37, venitul ce servă de bază impunerii adiționale va fi distribuit pe comune, și anume: 30° la comuna unde se află sediul direcțiunii, și 70° la aceea unde are loc exercitarea întreprinderii; iar dacă această exercitare se face în mai multe comune, cota de 70° se va împărți pe comune în raport cu importanța fiecărei exercitări.

Pentru instituțiunile și societățile create cu participare progresivă a județelor sau comunelor la beneficii, impozitele adiționale respective se vor stabili scăzându-se din beneficiul net partea de beneficiu ce revine județelor sau comunelor.

Art. 73. — Dobânzile ce se vor percepe în conformitate cu art. 114, ca și amenzile aplicate după prezenta lege se vor vărsa în întregime la Stat drept cheltueli de percepere.

Art. 74. — *Nici un fel de zecimi sau alte dări suplimentare afară de cele de față nu pot fi înștiințate asupra impozitelor stabilite, prin această lege sau asupra veniturilor supuse acestor impozite; în folosul nici unei instituțiuni publice.*

Extras din instrucțiuni speciale

Păduri.

Art. 6, § 10. — *Pădurile ce nu se exploatează prin tăiere, nu sunt impuse decât dacă produc venit din alte exploatări, cum ar fi din exploatarea locurilor goale, din tăierea crăcilor, din ghindă și altele. În acest caz venitul impozabil se stabilește la recensământ pe întindere și clase, ca și la proprietățile de categoria 1—6, prevăzute la art. 4. Dacă un asemenea venit începe sau încetează în cursul periodului, el se așează sau se șterge anual, conform art. 94.*

Pădurile ce se pun în tăiere de proprietar sau beneficiar cu drept real se impun din moment exploatării iar venitul și impunerea se stabilește în primul an pe baza declarațiunii ce proprietarul este dator a da în cursul anului la începere exploatării iar pe anii următori în baza declarațiunilor anuale. Evaluarea

venitului se face după apreciere în comparațiune cu cele a altor păduri puse în exploatare. Deosebit proprietarul este supus impozitului respectiv la câștigul rezultat din exploatare, după cum s'a arătat mai sus.

Pădurile ce se dau altora în exploatare se impun din momentul când ele sunt arendate și asupra venitului luat de proprietar, uzufructar, etc., fie că încasează acest venit odată, fie periodic. Impunerea se stabilește conform art. 95, la darea în exploatare pentru venitul luat atunci sau prin comisiunea anuală, dacă darea în exploatare are loc la începutul anului, și apoi anual pentru venitul ce se încasează în fiecare an. Dacă însă exploatarea începe și venitul se încasează ulterior, impunerea se face și impozitul se încasează treptat cu exploatarea.

Cât pentru pădurile care au fost date în exploatare și pentru cari prețul a fost luat anticipat de proprietar, înainte de punerea în aplicare a legii, venitul primit se va impune atunci când exploatarea trebuie să înceapă, după contract, chiar dacă exploatarea a întârziat începerea exploatării.

Nu constituie exploatare tăierea lemnelor din pădure necesare pentru uzul casnic al proprietarului.

Cota impozitului pentru păduri este de 10⁰/₀, fără distincțiune dacă pădurea e exploatată de proprietat sau dată altora în tăiere, iar dacă pădurea se taie prin defrișare cota va fi de 20⁰/₀. Dacă însă defrișarea se face obligatoriu, cota va fi 10⁰/₀.

Pentru contribuabilii cari locuiesc în alte țări cota va fi de 24⁰/₀, în condițiunile prevăzute la § 5. punctul c.

Spre a se încuraja împăduririle noi, pădurile ce se vor înființa din nou prin împădurirea terenurilor pe cari n'au mai fost păduri, dela punerea legii în aplicare, se vor bucura la prima tăiere de o reducere de impozit la jumătate, oricare ar fi proprietarul în momentul tăierii.

Scutiri.

Art. 8, § 12.—Scutirile prevăzute prin art. 8 pentru proprietățile agricole neproducătoare de venit aparținând instituțiunile publice, se vor acorda acelor proprietăți cari sunt utilizate pentru instituțiuni de utilitate publică fără scop lucrativ, adică fără a'și crea venituri din exploatare lor, cum ar fi : un parc public aparținând unei comune ruralei terenul exploatat de o școală publică de

agricultură al cărei venit servă tot pentru lucrările pe teren ale școalei, lemnele tăiate de o instituțiune publică dintr'o pădure propte pentru nevoile sale, terenurile afectate unor sporturi publice, din cari nimeni nu trage personal nici un venit.

Pădurile, bălțile și alte proprietăți agricole aparținând Statului și exploatare în regie, deși producătoare de venit, nu sunt impuse. Dacă însă sunt arentate, ori exploatare altfel decât în regie, vor fi impuse pe numele Statului prin exploatare.

Impozitul pe veniturile comerciale și industriale

Veniturile impozabile

Art. 30, § 71.—Acest impozit cuprinde în genere veniturile din toate ramurile în care munca împreună cu capitalul intervin direct în producțiunea venitului.

Capitalul ce intervine are diferite forme, el poate fi mobil, imobil și chiar intelectual, sub forma de cunoștințe speciale.

Definierea exactă a veniturilor impozabile însă nu poate rezultă din această definiție teoretică, care ar fi prea largă, ci din cea strictă pusă în lege, totuși, în multe cazuri, definiția teoretică poate servi spre deslegare dubiului ce ar putea exista dacă un venit cade în prevederile acestui impozit sau altuia.

§ 72. — *Veniturile impozabile sunt:*

1. — Veniturile din întreprinderi comerciale și industriale.

Asupra acestor venituri avem de observat că legea nu cere ca contribuabilul să fie în orice caz comerciant, în sensul codului de comerț, destul ca venitul să fie rezultat dintr'o întreprindere comercială sau industrială, astfel cum se arată în art. 30. Prin urmare acesta este caracterul principal care trebuie să îndeplinească venitul.

Întreprinderea poate fi continuă, cum e cazul exercitării unui comerț, sau industrie, ori discontinuă, cum e cazul unor cumpărături și vânzări repetate de lucruri sau valori mobiliare.

Ea poate consistă chiar într'un fapt unic, cum ar fi cazul subînchirierii în mai multe rânduri de camere mobilate, care ar constitui o adevărată întreprindere prin opoziție cu acel care accidental ar subînchiria o parte din imobilul luat de el pentru locuința sa, ori cu acela care ar face o cumpărare și vânzare

unică, ce nu constituie o întreprindere, ale căror venituri sunt impozabile la impozitul profesional.

Criteriu acesta va conduce ușor la determinarea veniturilor impozabile, el îmbrățișând o mare diversitate de activități omenești, cari constituiesc întreprinderi rezultate din muncă și capital și anume: comerciale propriu zise, industriale, de transport, agenții, de exercitarea unor meserii, cari constituiesc întreprinderi, cum ar fi cazul meseriașilor cu preveții cari nu se mărginesc în exercitarea meseriei lor, în care caz ar fi impozabil la impozitul profesional, ci fac și comerț ca mărfuri chiar de specialitatea lor sau întreprinderi industriale de aceeași specialitate.

Rămâne să se facă distincțiunea între venituri comerciale și industriale în vederea stabilirii cotei, cum vom vedea.

2. — Veniturile din exploatare agricole făcute de arendași sau din exploatare de păduri sau de mine, făcute fie de arendași sau concesionari, fie de proprietari.

Distincțiunea acestor venituri nu prezintă dificultate fiind vorba de exercitări cu caracter de continuitate.

Veniturile din exploatare agricole sunt cele realizate de arendași sau de oricari alții cari ar exploata terenurile, adică orice proprietăți de categoriile 1-6 prevăzute de art. 4, afară de proprietarii, uzufructuarii sau alți beneficiari cu drept real asupra imobilelor exploatate, aceștia fiind considerați impuși și pe venitul din exploatare la un loc cu venitul din proprietate.

Veniturile exploatatorilor de păduri sunt impozabile, oricine ar fi ei, fie chiar proprietari, fiindcă aceste venituri nu sunt cuprinse în evaluarea pe hectar impusă cu veniturile proprietăților, conform art. 4.

În ce privește veniturile din exploatarea altor proprietăți agricole de categorie 8-10, ele sunt privite ca provenind din întreprinderi, chiar dacă sunt exercitate de proprietari, atunci când exploatarea lor întrece o exploatare intensivă a solului, cum ar fi o fermă organizată cu mijloace altele de cât cele derivând din producția pământului aparținând exploatantului, ori o grădină cu flori sau pepinieră având sere sistematice și lucrări cari constituie o întreprindere în afară de lucrarea intensivă a terenului însuși.

Este de observat că în aceste cazuri nu poate fi vorba de o dublă impunere, ci de o separațiune a veniturilor în impunere,

și anume se separă venitul din proprietate care se impune la alt impozit de venitul din exploatare care se impune la cel de fafă, și de aceea la impunerea venitului din exploatare se scade cel impus la proprietate, după cum și arendașul scade arenda plătită proprietarului.

În ce privește veniturile din exploatarea minelor, dacă proprietarul dă mina în concesiune, plătește impozitul mobilier și exploatarea pe cel de fafă, iar, dacă proprietarul exploatează singur, tot venitul e supus acestui impozit fără a se mai separa în două.

§ 75. — *Cota impozitului variază după natura întreprinderilor și anume :*

10⁰/₀ în genere pentru veniturile din orice întreprindere vizată de lege, afară de cele ce urmează :

12⁰/₀ pentru veniturile din operațiuni de bancă, scont sau împrumuturi ;

8⁰/₀ pentru veniturile din întreprinderi cari au de obiect exclusiv exploatarea industrială, miniere sau de transport pe calea ferată sau pe apă.

Distincțiunea între celelalte întreprinderi și cele din operațiuni de bancă e ușor de făcut. De asemenea dintre veniturile impuse cu cota de 8⁰/₀ se pot ușor deosebi întreprinderile miniere, cum și cele de transport, cari nu pot fi decât întreprinderile particulare de căi ferate sau tramvaie, cum și orice întreprinderi de transport pe apă.

Rămâne a preciza cari sunt veniturile întreprinderilor industriale cari bucură de reducerea cotei la 8⁰/₀ ? Legea precizează că sunt acele cari „au obiect exclusiv exploatarea industrială“.

Prin urmare e vorba de acele întreprinderi cari îndeplinesc următoarele condițiuni :

a) Să fie exclusiv industrială, adică să nu cumuleze și operațiuni comerciale, ci să se mărginească în operațiuni de producere și de transformarea materiei și vânzarea produselor sale, ori unde ar face această vânzare :

b) Să existe o „exploatare“ a unor instalațiuni oarecare, unde noțiunea de exploatare să poată avea loc, astfel cum ar fi o fabrică, ori uzină, sau un atelier având instalațiuni speciale de exploatare.

Pot fi impuse cu cota de 8⁰/₀ ca venituri din exploatarea

industriale și cele ale meseriașilor, cum ar fi tâmplari, fierari fabricanți de încălțăminte, de haine, etc. numai dacă *nu cumpără și vând mărfuri de specialitate*, în care caz sunt impuși cu 10% și dacă au *instalațiuni de exploatare proprii* a produce mărfuri pe cale industrială mecanică, iar nu cu instrumente manuale, pe câtă vreme veniturile meseriașilor prevăzute la § 72 și 129, punctul 1, cari nu îndeplinesc condițiunile de mai sus la cari nici nu pot exista asemenea instalațiuni, cum ar fi croitorie, cismărie, tâmplărie, fierărie, tapijărie, nu pot fi coprinse între cele din întreprinderi industriale, rămânând impuse la impozitul profesional.

§ 74. — *Nu sunt impozabile* veniturile Statului, județelor și comunelor, provenite fie din exercitarea unui drept regalian, ca transporturile pe căi ferate sau pe apă, fie din exploatarea în regie ale domeniilor publice ori din exploatarea unor instituțiuni agricole, cum ar fi veniturile unei școli de agricultură ori de meserii. De asemenea veniturile din îndeplinirea unui scop de utilitate publică, cum ar fi distribuirea de lemne sau alte materiale necesare populațiunii, din abatoare ori din iluminat, fie chiar la casele particulare, atât cât întreprinderea nu este dată în concesiune, în cari cazuri se impun concesiunii.

Dacă însă Statul, județul, comuna ar exercita o întreprindere ca și un simplu particular pentru crearea de venituri, cum sunt morile sau fabricile comunale, ori exploatează un domeniu luat în arendă, beneficiile de exploatare vor fi supuse acestui impozit, pentru că în aceste întreprinderi, pe cari le pot face și particularii, trebuie să existe o egalitate în ce privește cheltuielile ce grevează produsele și pentru că Statul nu poate lua dreptul de impozit al comunelor și județelor, nici acestea pe al Statului.

. . .

Deosebit de aceste prin: *Legea asupra maximului taxelor și contribuțiunilor comunale*, publicate în J. M. O. No. 66 din 26 Iunie 1923, mai vine cu alte taxe și asupra industriilor, căci iată ce spune art. 1 și 2 din această lege:

Art. 1. — Comunele urbane și rurale din întreaga țară, vor putea înființa, cu aprobarea Ministerului de Interne, taxe și contribuțiuni pentru acoperirea cheltuielilor lor, în marginile și cu discușiunile stabilite prin tabloul anexat la prezenta lege.

Art. 2. — Constatarea, lihidarea și priceperea acestor taxe se vor face conform legilor și regulamentelor speciale în această privință, cu restricțiunile prevăzute în prezenta legi.

EXPORTUL LEMNULUI

Posibilitatea de export a lemnului nostru de cherestea fiind de circa 50—54.000 vagoane anual, din studiul schematic al situației exportului lemnului dela 1 Ianuarie 1924—30 Octombrie 1924 apărut sub auspiciile Ministerului de Finanțe, constatăm, cifre îngrijitoare, pentru soarta pădurilor noastre și anume :

1) Dela 1 Ian. 1924 — 30 Oct. 1924 s'a exportat :

678.762 tone cherestea adică 57.876 vagoane

2) 129.306 tone, alte lemne reșinoane, adică 12.930 vagoane

2) 49.736 tone trunchiuri de brad, adică 4.973 vagoane

Deci numai până la 30 Oct. 1924 am trecut cu mult cantitatea normală de export a lemnului de reșinoase din România.

* * *

Corespunzător pentru 1923, constatăm date și mai îngrijitoare și anume :

1) Dela 1 Ianuarie 1923 — 30 Oct. 1923, s'a exportat :

653.890 tone cherestea, adică 65.389 vagoane.

2) 66.855 tone, alte reșinoase, adică 6685 vagoane și

3) 82.332 tone trunchi de brad, adică 8233 vagoane.

Deci în 1923 s'a exportat numai în timpul dela 1 Ianuarie 1923 — 30 Octombrie 1923, cu mult mai mult ca în 1924 și pentru aceeași perioadă. Fac loc tablourilor respective pentru deplina edificare, de cataclismul ce ne amenință existența pădurilor de reșinoase din România.

M. P. Forescu
inginer inspector silvic

LEMNARIE exportată în luna Octombrie 1924

T A R I	Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență fotoasă	Nuele și haraci	Scânduri din esențe rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	T O T A L	
	Tone	m ³	T O N E									
Argentina	—	—	—	—	—	—	3 052	—	—	—	3 052	
Austria	—	—	—	—	38	—	72	—	—	—	110	
Algeria	—	—	—	—	—	—	991	—	—	—	991	
Anglia	—	—	—	109	—	—	5 025	31	—	—	5 165	
Belgia	—	—	—	—	—	—	—	9	—	—	9	
Bulgaria	50	42	—	—	—	—	4 222	2 507	—	—	6 800	
Ceho-Slovia	22	—	—	—	93	5	411	0	—	—	531	
Egipt	—	—	—	—	266	—	9 185	514	—	—	9 965	
Franța	—	—	—	—	—	—	9 386	—	—	—	9 386	
Grecia	1	—	—	29	602	—	18 635	2 129	—	—	21 396	
Germania	—	—	—	—	13	—	129	—	—	—	141	
Italia	—	—	—	—	83	—	4 338	53	—	—	4 474	
Iugo-Slavia	63.21	—	—	—	—	—	10	26	—	—	6 357	
Olanda	—	—	—	—	—	—	722	—	—	—	722	
Palestina	—	—	—	—	—	—	3 491	4	—	—	3 495	
Polonia	386	48	—	—	103	—	299	—	—	—	812	
Siria	—	—	—	—	—	—	181	5	—	—	186	
Turcia	—	—	—	10	152	—	4 161	75	—	—	4 398	
Ungaria	134.682	1.624	—	147	1 279	—	8 794	5 622	—	—	151 336	
Alte țări	—	—	—	—	—	—	5	—	—	—	5	
Octombrie 1924	Total cantități . . .	141 462	1 714	—	292	2 629	5	73 109	10 975	—	—	229 332
	Total valori în mii de lei	72 808	892	—	1 181	5 671	4	243 024	19 578	—	—	343 248
Octombrie 1923	Total cantități . . .	97 820	7 842	—	1 033	2 108	4	80 392	11 301	—	—	196 579
	Total valori în mii de lei	41 677	2 321	—	3 099	3 907	3	245 215	14 290	—	—	310 512

La total m³ au fost transformați în kg — 1 m³ = 500 kg.

L U N I L E		Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență folioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esență rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	T O T A L
		Tone	m ³	T O N E								
Ianuarie 1924	Total cantități . . .	79,141	1,988	—	—	585	2	19 540	5,399	—	15	105,676
	Total valori în mii de lei	33,127	1 262	—	—	829	2	56,415	7 769	—	17	99,421
Februarie 1924	Total cantități . .	86,133	705	—	—	1,081	31	12,073	4,774	—	—	104,444
	Total valori în mii de lei	40 881	514	—	—	1,460	38	25 719	8,592	—	—	77,204
Martie 1924	Total cantități . .	108,415	2,179	—	45	2,215	83	39 883	11,443	—	—	163,173
	Total valori în mii de lei	48 300	1 484	—	135	3 068	93	113 456	21,340	—	—	187,876
Aprilie 1924	Total cantități . .	72 948	3 028	—	311	4,149	22	63,923	9,387	—	—	152,254
	Total valori în mii de lei	31,233	2,246	—	622	7,718	28	204 576	17 262	—	—	263 685
Mai 1924	Total cantități . .	99,012	7,114	—	707	4 273	281	73 884	12 503	—	—	194,217
	Total valori în mii de lei	40,939	3,803	—	1067	8 266	129	252,831	23 359	—	—	330,394
Iunie 1924	Total cantități . . .	131,632	11 490	—	676	2 633	125	64,614	23,672	—	—	229,097
	Total valori în mii de lei	54 856	6 048	—	161	3,864	36	212 059	44,290	—	—	322,768
Iulie 1924	Total cantități . .	176,554	11,447	—	185	3 455	161	84,276	16,411	—	—	286,766
	Total valori în mii de lei	77,200	6 165	—	357	6 589	42	271 231	31,379	—	—	392,963
August 1924	Total cantități . .	186,601	4,957	—	171	1,068	45	68,205	16,742	—	165	275,476
	Total valori în mii de lei	87,264	2 576	—	684	1,523	14	226 449	30 719	—	755	349 484
Septem 1924	Total cantități . . .	169 697	5 114	—	258	2 413	28	79,255	18,000	—	—	272,208
	Total valori în mii de lei	84 516	2,574	—	1032	5 370	11	278 050	35,490	—	—	407 043
Octom. 1924	Total cantități . . .	141,462	1,714	—	259	2,629	5	73,109	10,975	—	—	229,332
	Total valori în mii de lei	72,808	892	—	1181	5,761	4	243 024	19,578	—	—	343 248
Ian.-Oct. 1924	Total cantități . .	1,251,595	49 736	—	2648	24 501	783	578 762	129 306	—	180	2,012,643
	Total valori în mii de lei	571 124	27,564	—	6693	44,448	398	1 883 810	239,778	—	272	2 774 086
Ian.-Oct. 1923	Total cantități . . .	986,802	82,332	—	8805	9,035	83	653 890	66,855	—	—	1,766,636
	Total valori în mii de lei	402,065	32,308	—	25,354	15 800	78	1 576 957	92,969	—	—	2 145 531

GENEZA ȘI CARACTERELE SOLURILOR NATURALE

Intinderea lor zonală în România ¹⁾.

Dokuciaei, întemeetorul pedologiei în Rusia, definește solul ca fiind stratul superficial al rocilor dela suprafața pământului, ce au fost mai mult sau mai puțin transformate în mod natural și pe loc prin acțiunea combinată a aerului, a apei și a diferitelor macro și microorganisme animale sau vegetale, în timpul vieții sau după moartea lor.

Cu aceeași precizie, indicând în acelaș timp și principalul factor *general* de formare a solurilor. d-r. G. Murgoci definește solul astfel:

„Solul este formațiunea naturală dela suprafața pământului, născută sub influențele climatologice, prin procese fizico-chimice (se înțelege și biologice), pe contul rocilor din straturile cele mai de deasupra sau a celor de dedesubt, ce se ivesc la suprafață într'o regiune dată. Astfel considerat solul, fie el de origină pur minerală, ca nisipul pustiurilor, sau de origină organică, cum sunt turbăriile, sau soluri mixte, ca cele mai multe, de ex. cernoziomul; fie el compact sau afânat, fix sau mobil, fie el arabil sau nu, purtând vegetație sau cu totul sterp, solul e cea mai tânără formațiune geologică continentală, pătura superioară care acoperă uscatul și care continuă a se forma sub ochii noștri încă azi ²⁾.

Ambele definițiuni denotă aceeași concepție despre modul de formare a solurilor.

Solul e caracterizat prin constituirea lui din mai multe pături, numite orizonturi, ce se prezintă într'o secțiune verticală, fiecare cu culoarea, structura și compoziția chimică proprie. Totalitatea acestor orizonturi constituie *profilul solului*, care e caracterul morfologic cel mai important al solului, indispensabil în determinarea unui tip de sol. Pedologii ruși disting într'un profil trei orizonturi, ce se notează cu A. B. C. Adesea se disting patru și chiar mai multe orizonturi.

1) Conferința finută societatea elevilor secției silvice, școala poli-tehnică din București.

2) G. Murgoci. Zonele naturale de soluri în România 1911.

Orizonturile superioare sunt în general levigate, adică spălate de săruri. Produsele de desagregare și descompunere (Carb. de Ca și Mg, oxizii de Al și Fe, hidrații, etc.) au fost transportate de apă în profunzime și depuse în orizonturile inferioare, sub forma de concrețiuni, impregnațiuni etc. Aceste orizonturi se numesc din cauza aceasta, orizonturi de acumulare. Cu cât coborâm în adâncime, cu atât influența factorilor genetici ai solului e mai mică. Din contră, orizontul superior A e caracterizat prin stadiul înaintat de alterare și descompunere a mineralelor, în urma acțiunii mai îndelungate și mai intense a factorilor de formare a solurilor.

În acest orizont se acumulează substanțele organice în descompunere și humusul. Cantitatea de săruri solubile și chiar de compuși greu solubili rezultați din desagregarea rocilor, cum sunt Co_3 , Ca, Co_3 , Mg, Fe (O H_3), Al (O H_3) etc. este f. mică. Orizontul A este adică în stare înaintată de levigare sau spălare chimică. Solurile alcaline, după cum vom vedea, sunt f. puțin sau deloc levigate.

Orizontul B, cu o alterare mai puțin înaintată, prezintă de cele mai multe ori o acumulare de hidrați de fier, aluminiu sau carbonați. Caracterul acestui orizont depinde de umiditatea regiunii. În regiunile aride el este iluvionat, adică e orizont de acumulare, pe când în cele umede este eluvionat adică levigat de săruri. Humusul (substanța organică neagră din sol) pătrunde în acest orizont până la un nivel ce variază cu umiditatea, putând lipsi cu totul în regiunile aride.

Orizontul C (III), în general — și mai ales în regiunile secetoase — e lipsit de humus. În el se acumulează substanțele minerale necesare plantelor. Plantele iau sărurile prin rădăcelele lor din acest orizont sau mineralele se ridică prin capilaritate împreună cu apa solului până în orizonturile superioare, la rădăcini.

Orizontul D (IV) reprezintă uneori roca mumă, iar alteori poate fi orizont de acumulare a gipsului și a sărurilor solubile.

Roca ce formează substratul imediat al solului, poartă numele de subsol. — Roca din alterarea căreia s'a format solul, ia numele de rocă mumă. — Nu întotdeauna roca mumă formează și subsolul. — Acesta poate fi format adesea din altă rocă, ce n'are nici o legătură genetică cu solul.

Solurile propriu zise, capabile de a întreține o vegetație superioară, sunt formate din mtaesecul a două elemente:

1. Un element mineral, format pe socoteala stratelor superficiale ale rocilor, prin fenomene de desagregare și descompunere.

2. Un element organic (humusul), format prin descompunerea substanțelor organice ce rămân în pământ sau la suprafața pământului, după moartea animalelor și plantelor.

Formarea solurilor.

Solurile sunt rezultatul acțiunii combinate a unui complex de factori asupra rocilor naturale cari, în urma fenomenelor variate la cari au fost supuse timp îndelungat, s'au transformat în soluri pe o grosime variabilă cu natura roci, intensitatea și durata acțiunii factorilor.

Să analizăm pe scurt procesul de transformare a rocilor în soluri.

Rocile eruptive, marnele, loessul, lehmul, argilele și nisipurile, sunt formate din amestecuri mai mult sau mai puțin complexe de minerale. Aceste minerale, dintre cari cităm în treacăt : cuarțul, feldspații, feldspatoizii, micel piroxenii, amfibolii, diferiți oxizi și multe altele accesorii, sunt formate în cea mai mare parte din silicați mai mult sau mai puțin complexi, bioxid de siliciu (cuarț), carbonați de calciu și magneziu, hidrați de aluminiu, fer, etc.

Rocile din natură suferă o serie de transformări ce se petrec într'un timp de ordinar destul de îndelungat.

În primul rând, rocile suferă o acțiune de *dezagregare fizică*, de sfărâmare, produsă de diferiți agenți, ca : variațiile de temperatură, apa, vântul, etc, apoi o alterare chimică și organică, ce modifică chiar constituția chimică a rocilor.

Prin variațiile temperaturii se nasc în masa rocii tensiuni, dilatări și contracțiuni, al căror efect final e sfărâmarea rocii. Desagregarea datorită variațiilor de temperatură e cu atât mai puternică, cu cât aceste variațiuni sunt mai mari, mai repezi și mai repetate.

Prin înghețul și deghețul continuu al apei de precipitațiuni ce pătrunde prin crăpături în interiorul rocii și al apei ridicate prin capilaritate din pânza subterană, se exercită o acțiune de slăbire și pulverizare a rocii., acțiune cu atât mai intensă, cu cât

apa ce pătrunde e mai multă și înghețul și desghețul mai des repetat.

Desagregarea fizică e complectată și mărită prin presiunea mecanică a apei, în timpul circulației ei la suprafață și prin crăpăturile rocii, a gheței și a aerului în mișcare (vânturile). Prin această acțiune, pe lângă sfărămarea rocii, se efectuează și transportul produselor anterioare de desagregare, astfel încât, roca rămâne din nou expusă agenților fizici.

Acțiunea acestor factori nu e aceeași pe toată suprafața globului, ci variază după climatul regiunii. În regiunile aride, în pustii, se manifestă mai evident acțiunea variațiilor de temperatură. În regiunile temperate și în munți se asociază în totdeauna și acțiunea apei înghețate. În sfârșit, acțiunea de transport a apei e mai mare în munți, iar vântul se manifestă mai intens în ținuturile aride.

Altă serie de fenomene, paralelă cu desagregarea fizică, la care e supusă roca, este alterarea chimică, ce constă în descompunerea mineralelor rocii și formarea de corpi mai simpli. Deosebim alterare chimică *simplă* și *complexă*.

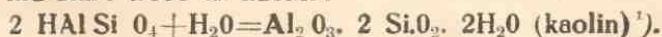
Factorii cari produc alterarea chimică simplă sunt: oxigenul, bioxidul de carbon, apa. Alterarea chimică complexă e produsă de diferite soluțiuni saline, după cum vom vedea. În procesele de alterare chimică, temperatura are o puternică influență, ridicarea temperaturii intensificând această acțiune.

Pe lângă desagregarea fizică, apa — în special apa încărcată cu CO_2 — exercită o acțiune de dizolvare și o acțiune chimică de disociere a mineralelor. Silicații, silico-aluminații, carbonații și alte minerale, cari sunt săruri ale unui acid slab — acidul silicic, alumino-silicic, carbonic — cu o bază puternică, hidratul de sodiu, potasiu, calciu — suferă disocierea electro-litică sau ionizarea, adică dizolvate în apă, se desfac în ioni cu electricitate pozitivă și negativă. Pe de altă parte, apa suferă deasemenea disocierea — în f. mică măsură — desfăcându-se în ioni liberi de H și OH (oxidril) și participă la transformările chimice, lucrând când ca acid slab, când ca bază slabă. Silicații minerali ce alcătuiesc majoritatea mineralelor din roci, se găsesc în cantitate mică în soluție în apă și sunt disociați de apă în acid silicic și ioni de oxizi minerali (oxizi de Fe, Ca, Mg, Na, K, etc); oxizii minerali se unesc cu CO_2 din apă și

rezultă carbonați, iar acidul silicic se descompune în apă și silice, care se precipită. După aceasta, o nouă cantitate de apă produce o nouă dizolvare de silicați și fenomenul se repetă, până la complectă dizolvare posibilă.

Reacțiunile chimice nu sunt de fapt așa de simple, însă rezultatele finale sunt cele schițate mai sus. Un exemplu: Feldspatul ortoză e unul din cei mai simpli silicați; e sarea potasică a acidului alumino-silicic, cu formula $K_2 O \cdot Al_2 O_3 \cdot 6 Si O_2$ — sau împărțită prin 2, $(KAl) Si_3 O_8$. — Dizolvată în apă, această sare se disociază în acid alumino-silicic și hidrat de potasiu:

$KAl Si_3 O_8 + H_2 O = KOH + HAl Si_3 O_8$. Acidul alumino-silicic e instabil și se descompune în silice și alt acid ($HAl Si O_4$), care prin hidratare trece în kaolin:

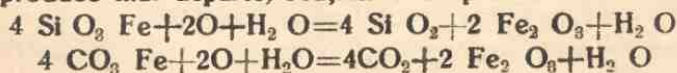

Din ortoză se obține astfel: argilă pură (Kaolin), pulbere nisipoasă ($Si O_2$) și potasă (KOH) care, cu $C O_2$ din apă dă $C O_3 K_2$.

Disociația electrolitică a sărurilor și a apei crescând cu temperatura, alterarea chimică a rocilor se produce cu mai mare intensitate în regiunile calde și umede.

După acțiunea de disociere a apei, intervine acțiunea bioxidului de carbon asupra produselor de alterare a rocilor, fiind mai mare la temperaturi mai joase, căci bioxidul de carbon se dizolvă mai ușor în apa rece. Bioxidul de carbon transformă alcaliile și compușii alcaliino-pământoși (de Ca și Mg) formați în timpul alterării datorite disociației prin apă, în bicarbonații corespunzători și apoi în carbonați. Acestei reacțiuni se datoresc concrețiunile de calcar din loess, orizontul calcaros din soluri și soda din solurile alcaline.

În afară de acțiunea apei și adesea paralel cu ea, se exercită acțiunea chimică a oxigenului. Rezultatul acestei acțiuni este formarea de corpi oxigenați mai ușor solubili și disociabili. Exemple: Din olivină dură, prin oxidare și hidratare se obține nisip și limonit (oxid de fer), care e pământos și mai ușor solubil. Deasemenea, din carbonatul de fer, se obține limonit și CO_2 care produce mai departe, reacțiunile despre cari s'a vorbit.

¹⁾ G. André. Chimie du sol. Pag. 82.

Sulfurile greu solubile trec prin oxidare în sulfați mult mai ușor solubili, amoniacul trece în acid azotic și apoi în azotați.

În afară de această alterare chimică simplă, de cele mai multe ori urmând acesteia, în procesele de transformare a rocilor intervine o alterare chimică complexă. Prin alterarea simplă se obțin săruri solubile, alcalii, carbonați, etc. Apa conținând în soluțiune aceste săruri, mai ales în prezența bioxidului de carbon are o putere dizolvanță mult mai mare față de roci. Sărurile dizolvate atacă direct substanțele din roci, schimbând bazele lor cu acelea ale mineralelor din roci.

Alterarea organică constituie o nouă serie de fenomene mecanice și chimice, datorite animalelor și plantelor vii sau substanțelor organice produse prin descompunerea animalelor și vegetalelor moarte.

Acțiunea animalelor la suprafață și în interiorul pământului constă în bătătorirea, sfărâmarea și mobilizarea solului și chiar în transportul de sol dela un loc la altul.

Rocile sau porțiunile de roci sunt atacate de secrețiuni acide ale rădăcinilor plantelor, cari pătrund prin crăpăturile rocilor până la adâncimi destul de mari, mai ales în cazul unei vegetații arborescente. Rădăcinile, prin secrețiunile acide ce produc, dizolvă puțin câte puțin din masa mai ușor solubilă a rocii, luând unele elemente calcaroase sau potasice necesare nutrițiunii.

Astfel, se măresc cavitățile și roca este tot mai mult supusă acțiunii agenților fizici, în special acțiunii de desagregare a apei înghețate.

Este de asemenea importantă acțiunea de eroziune datorită vegetalelor inferioare (mușchi, licheni, alge microscopice, etc.) cari se dezvoltă pe suprafața rocii. Se citează cazul lavelor Etniei, cari se acoperă după puțin ani cu un mușchiu, *Ptereocaulon Vesuvianum*, care, în câteva zeci de ani desagregă atât de mult suprafața lavei, încât se poate face o împădurire.¹⁾

Microorganismele ce populează solul și se instalează f. ușor și pe stânca curată, produce de asemenea secrețiuni acide și cantități mari de CO_2 , putând adesea produce alterațiuni puternice. În solul unei pepiniere, Helbig a găsit la adâncimea de 5

1) V. N. Stinghe — Curs de Chimia Solului.

cm, 160 milioane de bacterii într'un gram de pământ uscat. În solurile agricole și forestiere numărul lor e, în genere, mai mic, însă oricum, destul de mare pentru ca să producă transformări importante. Anumite specii de Clodiatrix (bacterii feruginoase) înmagazinează în corpul lor oxizii de fer și produc acumulări de limonit în păturile superioare ale solului. Alte bacterii (nitri-ficatoare), ca Nitrozomonas și Nitrobacter oxidează amoniacul, transformându-l în nitriți și apoi în nitrați.

Din cele expuse până aici, se observă cum, prin alterarea chimică, din mineralele complexe ale rocilor, se produc corpi mai simpli, cari se găsesc în diferite soluri.

În orizonturile superioare, în afară de pământul mineral, se acumulează humus și alte substanțe organice, precipitate sau în stare de soluțiuni coloidale.

Sunt f. interesante procesele de descompunere ale substanțelor organice și transformarea lor în humus neutru sau humus acid, după împrejurări.

Sub influența unei temperaturi și umidități favorabile, a oxigenului și bacteriilor, materia organică provenită din resturile și țesuturile animale și vegetale, este transformată în humus. Transformările suferite de materiile organice constau în divizarea lor, în oxidațiuni parțiale, pierderi de apă și reduțiuni. „Structura organizată a elementelor vegetale și animale dispare puțin câte puțin și rezultatul final este o substanță pulverulentă, de culoare brună sau negricioasă, care se numește humus“¹⁾

După condițiunile în cari s'a produs descompunerea materiilor organice, rezultă două feluri de humus.

1. Humusul dulce sau neutru chimicește, binefăcător vegetației.

2. Humusul acid, care roșește hârția de turnesol, periculos pentru vegetație.

Compoziția humusului e f. complexă, variabilă și greu de determinat. Din analizele făcute rezultă că humusul e format din materii minerale, cu compuși organici în cari intră întotdeauna azotul²⁾

Corpii organici extrași din humus se clasează în două cate-

1) A. Jolyet—Traité pratique de Sylviculture. Pag. 305.

2) Idem. Pag. 306.

gorii : 1) Acizi cremici și apocremici, de culoare brună, insolubili în alcalii, dar solubili, cel puțin parțial, în apă și acizi.

2. Acizii humici negri, solubili în alcalii, dar insolubili în apă și acizi.

Din analizele făcute asupra humusului dulce (neutru), rezultă că substanțele organice din humus conțin :

C	44—63 %
O	35—48 „
H	4—7 „
N	1—6 „

Studii noi au arătat prezența în humus a tuturor compușilor organici rezultați din descompunerea substanțelor albuminoide. Azi se admite că substanțele humice sunt substanțe organice complexe, cu însușiri coloidale.

Proprietatea fundamentală a acestor substanțe este de a se dizolva coloidal în apă, adică de a forma cu apa soluțiuni imperfecte, în cari materia dizolvată e răspândită în granule formate dintr'un număr oarecare de molecule. Sub acțiunea unor soluțiuni saline, acide sau alcaline, aceste grănule au proprietatea de a fixa pe suprafața lor cantități variabile din substanțele electrolite (săruri, acizi, alcalii) adăugate în soluție, formând corpii numiți de van Bemmelen *compuși de absorpțiune*.¹⁾ Prin formarea acestor compuși, coloidul în suspensiune în apă se precipită, se coagulează. Unii corpi coloidali, prin spălare, pot pierde substanța ce a provocat coagularea, pot adică trece dela starea de *gelă* la cea de *solă* (*gele reversibile*). Oricum însă, pe suprafața granulelor rămâne întotdeauna o cantitate din substanța fixată.

Humusul dizolvat coloidal în apă, întâlnește în pământ diferite săruri provenite din apele ploilor, îngrășăminte, din descompunerea rocilor, etc. aceste săruri sunt prinse pe suprafața granulelor de humus, formându-se humus absorptiv saturat sau nesaturat, după cantitatea de săruri prezente. Humusul saturat se precipită și astfel rămâne în sol în orizonturile superioare, mai ales în orizontul A, întreținând fertilitatea solului. În felul acesta sunt reținute în sol și îngrășămintele.

Humusul crud, cu însușiri acide, dizolvat coloidal în apă,

1) G. André. Chimie Agricole. Pag. 20—33.

pătrunde mai adânc în sol, ducând cu el cantități însemnate de săruri, până când, devenind saturat, se precipită. Faptul că duce în profunzime substanțele minerale, apoi greutatea cu care dă plantei azotul, explică de ce humusul acid nu e priincios vegetației.

În pământ, în afară de humus, se mai află în stare coloidală și alți corpi, de ex : Silicea — când se desface de silicați și anume, înainte de a cristaliza, hidrații de Al și Fe, silicații de Al, hidratații ce se separă din feldspați prin fenomenul de kaolinizare. În starea aceas'a, acești corpi sunt duși cu apa în profunzimea solului, unde, prin depunere, formează orizonturile de acumulare despre cari s'a vorbit mai sus.

Transformarea substanțelor organice în humus (éremacausis), prezintă o dublă importanță :

1. Oferă solului elementul organic indispensabil, humusul.
- 2) Contribue la alterarea organică a rocilor — Cu acestea, revenim la transformarea rocilor în soluri. Descompunerea organică necesitând oxigen, acesta e luat din mediul înconjurător care suferă astfel o reducere. Gipsul, în prezența substanțelor organice în descompunere, trece în sulfură de calciu vătămătoare. Acidul azotic e redus în acid azotos și în urmă în amoniac.

Deasemenea lucrează asupra solului oarecari produse rezultate din descompunerile organice (gaze, coloizi nesaturați, etc). Humusul în specie, din cauza însușirilor sale coloidale, produce importante descompuneri a rocilor, când pătrunde cu apa în adâncime. Sărurile din roci sunt descompuse, iar fierul, calciul și alcaliile sunt luate și reținute de humus. În urma acestei descompuneri, rocele devin albicioase, moi și friabile.

Tot humusul produce descompunerea silicaților de Al și alcalii ; alcaliile (sodiul și potasiul) sunt reținute, iar acidul aluminosilicic trece în silicat de aluminiu hidratat amorf adică în argilă. Deasemenea, s'a constatat că podzolirea (albirea) pământului, e datorită tot humusului.

Cu acestea socotind încheată chestiunea genezei solurilor ¹⁾ înainte de a trece la descrierea principalelor tipuri de soluri, să insistăm puțin asupra rolului humusului în sol.

1) În afară de lucrările citate, în chestiunea genezei solurilor au fost folosite mult și prelegerile ținute de Dl. Prof. Em. Protopopescu Pache, elevilor secției silvice.

Din punct de vedere fizic, humusul exercită o acțiune binefăcătoare asupra solului, dându-i coeziunea și structura cea mai favorabilă vegetației. În solurile nisipoase, humusul leagă materialul nisipos prea mobil, iar în cele argiloase, compacte, dă solului o structură mai afânată.

În virtutea însușirilor sale coloidale, are o mare putere de reținere a apei, proprietate foarte importantă, mai ales în solurile prea nisipoase, cari pierd repede apa.

Din punct de vedere chimic, humusul asigură fertilitatea solului, fiind o sursă de elemente nutritive pentru plante. Fiind un complex de substanțe organice, conține cantități însemnate de azot combinate. Despre modul cum azotul din humus și substanțele minerale sunt utilizate de plante, ne vom ocupa pe larg mai târziu, în altă lucrare.

Humusul este apoi o sursă însemnată de CO_2 în sol, necesar plantelor fără clorofilă și atât de important în desăgregarea rocilor. Elemente minerale fertilizante provenite din desăgregare, sunt reținute sub formă de absorțiune de humus și puse la dispoziția plantelor. Tot astfel, prin formarea de compuși de absorțiune, humusul reține îngrășămintele date solului.

Humusul este, însfârșit, un important izvor de fosfor și potasiu, necesare vegetației.

În rezumat, se poate spune că fertilitatea solului e cu atât mai mare, cu cât cantitatea humusului neutru în sol este mai însemnată.

(Va urma)

Const. D. Chiriță
student silvic

CALENDARUL FLORILOR

In afară de florile în florite în luna Mai, în Iunie mai înfloresc următoarele :

Arbori și Arbusti

- Ailanthus glandulosa* Cenușer. Götterbaum 27. Fam. Ruta
ceae-Xanthophyleae.
- Amorpha fruticosa* L. Salcâm mic. Uniform. Inchis-l-violacea.
Fam. Leguminosae Papilionaceae.
- Atragene alpina* L. Curpen de munte Alpenrebe. 3 sau vio-
lacee. Fam. Ranunculaceae.
- lemalis alpina* M. curpeniță. Alpenrebe. 3 sau violacee.
Fam. Ranunculaceae.
- Castanea vesca*. Gaertl. Castan. Kastanie. 2. Fam. Fagaceae
- Caragana frutescens* D. C. Salcâm sibiric.
- Syn. *Robinia frutescens* L. Tufă lemnoasă. Erbsenstrauch. 2.
Fam. Leguminosae-Papilionaceae.
- Catalpa speciosa* J. A. Ward.
- „ *bignoides* Walt. Catalp cu frunza mare. Nordamer.
Trompetenbaum. 3 Fam, Bignoniaceae.
- Clematis vitalba* L. Vișă albă. Curpen. Waldrebe, 3. Fam
Ranunculaceae.
- Cornus sanguinea* L. Sânger. Hartriegel. 3. Fam. Cornaceae
- Cotoneaster pyracantha*. Spach. Bârcoace. Cotoneaster.
Zwergmispel. 3. Fam. Rosaceae.
- Cytisus nigrigans*. L, Lemnul bobului. Crozomă mare.
Schwartzwerdender Geissklea 2. Fam. Leguminosae Papilio-
naceae.

Dryas Octopetala. L. Arginjiță, Cerențel. Silberwurz. 3. Fam. Rosaceae.

Ficus carica. L. Smochin. Feigenbaum. 0. Fam. Moraceae Artocarpoideae.

Genista tinctoria. L. Drobița. Ginistru. Färber Ginster. 2. Fam. Leguminosae. Papilionaceae.

Hibiscus syriacus. L. Ibisc siriac. Syrische Festblume. 3. sau violaceae. Fam. Malvaceae.

Jasminum fruticans. L. Jasomie sălbatică. Jasmin. 2. Fam. Oleaceae Jasminoideae.

Juniperus nana. Wild. Jenuper pitic. Zwerg Wachholder. 0. Fam. Coniferaea Pinaceae.

Kerria japonica. D. C. Teișor. Trandafir galbin. Goldröschen 2. Fam. Rosaceae.

Liriodendron tulipifera. L. Arbore tulipifer. Tulpenbaum. partea petalei de sus 2—7 jos 1—2. Fam. Magnoliaceae.

Lycium vulgare. Dun. Cătina de garduri. Teufelszwirn. vi olacee 1. Fam. Solomaceae. Așa dracului.

Maclura aurantiaca. Nutt. Maclura galbenă. Gelbe Maclura 7. Fam. Moracea.

Paulownia imperialis. Sieb. et. Zucc. Pavlovnia 1. Fam. Scrophulariaceae.

Platanus occidentalis. L. Platan apusean. Abendländische Platane 2—7 Fam. Platanaceae.

Platanus Orientalis. L. Platan oriental. Morgenländische Platane. 2—7 Fam. Platanaceae.

Plumbago capensis, Thumbg. Floarea amorului. Bleiwurtz 5. Fam. Plumbaginaceae.

Rhustyphina Oțetar. Essigbaum. 2—7 Fam. Anarcadiaceae.

Rhododendron Kotschyi. Simk. Smirdar, Jederă, Merișor. Trandafir de munte. Alpenrose 1. Fam. Ericaceae.

Rosa centifolia L. Trandafir de dulceață, Trandafir roșu. Zentifolie 1. Fam, Rosaceae.

Rosa adenophora Kit. Trandafir de munte. Bergrose 1 Fam. Rosaceae.

Rubus fruticosus L. Mur. Bromberre 3—1. Fam. Rosaceae.

Salvia officinalis. L. Jale. Salvie de gradina. Gartensalbei. 5. Fam. Labiateae.

Spartium scoparium. L. Inistru de mături. Besenpfrime. 2. Fam. Leguminosae. Papilionaceae.

Spartium pinceum. L. Bucșău. Binsenpfrime. 2. Fam. Leguminosae. Papilionaceae.

Tamarix germanica. L. Cătină mică. Tamarișcă. Wachsbaum. 3-1. Fam. Tamaricaceae.

Myricaria germanica Desv. Cătină mică. Tamarișcă Wachsbaum. 3-1. Fam. Tamaricaceae.

Tamarix galica. L. Cătină roșie. Tamarișcă roșie. Tamariske 1. Fam. Tamaricaceae.

Tilia grandifolia Ehrl. Tei cu frunza lată. Sommerlinde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia platyphyllos. Scop. Tei cu frunză lată. Sommerlinde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia argentea Desf. Tei alb. Morgenländische Linde 2. Fam. Tiliaceae.

syn. *Tilia tomentosa*. Moench. Tei alb. Morgenländische Linde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia alba. Wet. Kit. Tei alb. Morgenländische Linde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia parvifolia Ehrh. Tei cu frunză mică. Tei pucios. Tei pădureț. Winter Linde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia ulmifolia. Scop. Tei cu frunza mică. Tei puioș. Tei pădureț. Winter Linde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia vulgaris Hayne.

syn *Tilia intermedia* D. C. Tei roșu. Tei comun. Zwischen Linde. 3-2 Fam. Tiliaceae.

Vitis vinifera. L. Vișă de vie. Acrid. Weinrebe, 2-? Fam. Vitaceae.

Vitis hederaceae. Wild.

Ampelopsis Quinquifolia. Michaux.

Parthenocissus Quinquifolia. Plank. Vișă de canada. Vișă de vie sălbatică. Wilder wein 7. Fam. Vitaceae.

Plante erbacee și ierboase.

Achillea millefolium L. Coadă șoricelului. Alunele. Schatsgarbe. 3 sau 1 Fam. Compositae.

- Aconitum lasianthum*. Rehb. Omag galben. Geb. Eisenhut.
2 Fam. Ranunculaceae.
- Aconitum authora*. L. Omeag, Coif de fier galben. Sturmhut
2 Fam. Ranunculaceae.
- Acorus calamus*. L. Obligeană. Calm. Speteaza. Kalmus. 2
Fam Araceae.
- Actea spicata*. L. Orbal Christoforă. Jarba Christoforului.
Chrisophskraut 3-2 Fam. Ranunculaceae.
- Acanta longifolius*, Host. Talpa ursului. Bärenklaue. rozee.
„Acanthaceae“.
- Adonis autumnalis*. L. Ruscuță tomnică. Cocoșel tomnic.
Blutströpfchen. 1-2 Fam. Ranunculaceae.
- Adonis flammea*. Jaq. Rascuță, Cocoșel roșu. Brennohtes
Teufelsauge. 1. Fam. Ranunculaceae.
- Aegopodium Podagraria*. L. Piciorul caprei. Geissfuss 1
sau 3. Fam. Umbellifereae.
- Aethusa Cynapium*. L. Pătrunjelul cânelui. Pătrânjică. Hund-
spetersilie. 3. Fam. Umbellifereae.
- Agrostenia Githago*. L. Neghină. Kornrade. purpurii. Fam.
Cariophyllaceae.
- Agrostis canina*. L. Bucățel. Hundsstraussgras. 1 sau violace
Fam. Gramineae.
- Agrimonia Eupatoria*. L. Turija mare. Odermennig. 2. Fam.
Rosaceae.
- Agropyrum repens*. P. Beauv. Pir. Quecke. 7. Fam. Gra-
mineae.
- Triticum repens*. L. Chir. Fam. Gramineae.
- Agrostis spica venti*. L. Jarba vântului. Windhalm 7 sau
violace. Fam. Gramineae.
- Alchemilla vulgaris*. L. Crețișoare. Plască. Frauenmantel.
7-2. Fam. Rosaceae.
- Allium oleraceum*. L. Aiu sălbatic. Gemüse Lauch. 3-7.
Fam. Liliaceae.
- Allium schoenoprasum*. L. Arbagic. gem. Schnittlauch. 1.
Fam. Liliaceae.
- Allium cepa*. L. Ceapă. Zwiebel. 3. Fam. Liliaceae.
- Allium porrum*. L. Praz. Poriu. Poree. Porei. rozee. Fam.
Liliaceae.

Allium rotundum. L. Aiu. Runder Lauch. purpurii. Fam. Liliaceae.

Allium ascalonicum. L. Hasme. Saloja. Schlottenlauch. 5. Fam. Liliaceae.

Althaea pallida. W. et. Kit. Nalbă rumenă. Eibisch. 1 sau lila. Fam. Malvaceae.

Alyssum incanum. L. Ciucușoară, Steinkraut. 3. Fam. Cruciferea.

Alopecurus pratensis. L. Coadă vulpei. Wiesenfucsschwanz. 7. Fam. Gramineae.

Alisma plantago. L. Limbarița. Limba broaștei. Froschlöffel, 3 sau rozee. Fam. Alismataceae.

Amaranthus retroflerus. L. Știr. Știr sălbatic. Rauchariger Amerant. Fam. Amarantaceae.

Anagallis arvensis. L. Scânteuță. Rocoină, Rote Miere. 1. Fam. Primulaceae.

Anchusa officinalis. L. Miruță. Limba boului. Ochsenzunge. 1 sau violet. Fam. Borraginaceae.

Anthus italica. Retz. Limba boului. Ochsenzunge. 5. Fam. Borraginaceae.

Anthemis arvensis. L. Romaniță de câmp. Hundskamille. 3. Fam. Compositae.

Anthemis tinctoria. L. Floare de perină. Bumbișor. Färber Kamille 2. Fam. Compositae.

Anthemis cotula. L. Floare puturoasă. Romaniță puturoasă. Stinkende Hundskamille. 3. Fam. Compositae.

Anthericum ramosum. L. Liliuța. ästige Graslilie. 3. Fam. Liliaceae.

Anemone alpina. L. Sisinei de munte. Teufelsbart. 3 sau rozee. Fam. Ranunculaceae.

Antirrhinum majus. L. Gura ieului. Löwenmaul. 1-3. Fam. Scrophulariaceae.

Aira caespitosa. L. Păiuș. Pipiriguță. Schmiele. Violacea. Fam. Gramineae.

Ajuga chamaepithys. Schnef, Tămâița de câmp. Gelbbli-miger Günsel. 2 Labiate. Fam. Borraginaceae.

Ajuga genevensis. L. Suliman, Vinețta. Genfer Günsel. 5. rar 1 sau 3. Fam. Borraginaceae.

- Ajuga italica* Retz. Limba bouului. Ochsenzunge 5. Fam. Borraginaceae.
- Arabis alpina*. L. Gâscarișă. Alpengänse Kresse 3. Fam. Cruciferae.
- Arabis hirsuta*. Scop. Gâscarișă păroasa. Rauhaarige Gänsekresse. 3. Fam. Cruciferae.
- Arabis glabra*. Bernh. Fam. Cruciferae.
- Turritis glabra*. L. Turicel. Turicea. Turnișă. Turmkraut 3—2. Fam. Cruciferae.
- Arnica montana*. L. Arnică. Carul pădurilor, Podbeal de munte. Arnica 2. Fam. Compositae.
- Artemisia dracunculus*. L. Tarhon. Estragon 5. Fam. Compositae.
- Asperula tinctoria*, L. Lipitoare de vopsit. Färber Meier 3. Fam. Rubiaceae.
- Asperula cynanchica*. L. Lipitoare, Hügel Maier 3. Fam. Rubiaceae.
- Astragalus glycyphyllos*. L. Unghia găiei. Unghia găinei. Süse Bärenschotte. 2—7 Fam. Leguminoasae Papilionaceae.
- Astragalus omobrychis* L. Coșaci, Langfahnige Bärenschotte. 5. Fam. Leguminoasae Papilionaceae.
- Asplenium adiantum nigrum*. L. Părul maicei Domnului. Schwartzler. Streifenfarne. 0 Fam. Polypodiaceae.
- Aster chinensis*. L.
- Callistephus chinensis*. Nees. Ochiul bouului de Toamnă. Roțofele. Ruși de toamnă. Garten Astern 1. 3. 5 sau pestrițe. Fam. Compositae.
- Asparagus officinalis*. L. Sparanghel. Spargă. Spargel. 3—7 Fam. Liliaceae.
- Asparagus tenuifolius*. Lam. Sparanghel-sălbatic. Wilder Spargel. 3. cu verzi Fam. Liliaceae.
- Astrantia major*. L. Ștevie. Thalstern. 3 sau rozee Fam. Umbelliferae.
- Atropa Belladonna*. L. Mătrăgună. Nădragulă. Doamna Codrului. Cireașa nebunilor. Tollkirsche. 4. violete. Fam. Solanaceae.
- Avena elatior*. L. 0 Fam. Gramineae.

- Arrhenatherum elatius*. Mest și Koch. 0. Fam. Gramineae.
- Holcus avenaceus*. Scop. Ovăscior. Ovăz francez. Französ. Raigras 0. Fam. Gramineae.
- Ballota nigra*. L. Cătușe. Schwarznessel. Gottvergeß. 1. Fam. Labiateae.
- Bartsia alpina*. L. Bursucă. Frauentreue. violete închise. Fam. Scrophulariaceae.
- Biscutella laevigata*. L. Ochelărișă. Brillenschotte 2. Fam. Cruciferae.
- Borrago officinalis*. L. Limba Mielului. Boranjă. Arășel. Boretsch. 5. Fam. Boraginaceae.
- Bryonia alba*. L. Impărăteasă, Curcubejea, Titva de pământ. Schwarzbeerige Zaunrübe. 3—7. Fam. Cucurbitaceae.
- Brassica napus*. L. Napi. Erdkohlrabi. 2. Fam. Cruciferae.
- Brachypodium pinnatum*. P. Beauv. Obsăgă. Obsigă pămoasă. Gefiderte Zwenke. 7—2. Fam. Gramineae.
- Brachypodium silvaticum*. Roem. Obsăga de pădure. Wald Zwenke. 7—2. Fam. Gramineae.
- Bromus secalimus*. L. Jarba orașului. Usigă. Rogen Trespe. 0. Fam. Gramineae.
- Briza media*. L. Tremurătoare. Zittergras. 7 sau violacee. Fam. Gramineae.
- Brasica oleraceae*. L. Varză. Curechiu. Kraut. Fam. Cruciferae.
- Bunias erucago*. L. Hreanișă. Keulchen. Zackenschotte. 2. Fam. Cruciferae.
- Bunias orientalis*. L. Colțu lupului. Oriental Brăbin. Zackenschotte. Fam. Cruciferae.
- Bupleurum rotundifolium*. L. Urechea iepurelui. Urechelișă. Hasenohr. 2. Fam. Umbelliferae.
- Butomus umbellatus*. L. Roșășea. Păpurică. Crin de bălă. Wasserliesch. Blumenbinse. 1. Butomaceae.
- Calendula officinalis*. L. Floarea aurului Filimică. Călinică. Roșulișă. Goldblume. 2 sau 2—1 Fam. Compositeae.
- Camelina sativa*. Crantz. Lubîș. Gălbenuș. Leindotter 2. Fam. Cruciferae.

Campanula glomerata. L. Clopoței ghemuiți. Ciuciure. Geknäuelte, Glockenblume. 5. sau violele. Fam. Campanulaceae.

Campanula rapunculus L. Clopoței. Rapunzel Glockenblume. 5. Fam. Campanulaceae.

Campanula persicifolia. L. Bășina porcului. Clopoțică. Glockenblume. 5 rar 3. Fam. Campanulaceae.

Campanula cervicaria. L. Clopoțica cu frunza capul năpârcei. Natterkopfbältrige Glockenblume. 5. Fam. Campanulaceae.

Campanula persicifolia. L. Clopoței cu frunza de persecă. Pfirsichblättrige Glockenblume. 5 rar 3. Fam. Campanulaceae.

Campanula patula. L. Clopoței răspândiți. Ausgebreitete Glockenblume. roșiatae violete. Fam. Campanulaceae.

Campanula latifolia. L. Clopoței cu frunza lată. Breitblättrige Glockenblume. 5. Fam. Campanulaceae.

Canna indica. L. Cana. Belșița. Kanna. Ind. Blumenrohr. 2. 1. carmin. Fam. Cannaceae.

Carum bulbocastanum. Koch.

Bunium „ L. Alunele, castane de pământ. Mândănați. Erdkastanie. 3. Fam. Umbeliferae.

Carum Petroselinum. Benth.

Apium „ L.

Petroselinum sativum. Hoffm. Pătrunjel. Petrinjel. Petersilie. 7 - 2. Fam. Umbeliferae.

Carduus acanthoides. L. Spin, Scaiete. Stachel. Distel. purpuriu 1. Fam. Compositae.

Carduus nutans. L. Ciulin, Scaiete. Nickende Distel. purpurul. Fam. Compositae.

Cardamine impatiens L. Râjnică, Spring. Schaumkraut. 3 Fam. Cruciferae.

Carex hirta. L. Bir roșu. Kurzhaarige Segge. 0. Fam. Cyperaceae.

Cenchrus racemosus. L.

Trajus racemosus. L. Desf. Jarbă-scăioasă. Klettengras. 7. Fam. Gramineae.

Cerastium arvense. L. Cornuș. Acker Hornkraut. 3. Fam. Caryophyllaceae.

Centaurea Cyanus. L. Vinețele. Albăstriță. Floarea grâului. Kornblum. 5. Fam. Compositae.

Centaurea benedicta. L. Schinel. Spinnendistel. 2. Fam. Compositae.

Cnicus benedicta. L. spinele paiajenului.

Centaurea plumosa Lam.

Syn. *Centaurea nervosa*. Willd. Slăvoc. Floarea grâului roșie. Dioc. Rote Kornblume 1. Fam. Compositae.

Centaurea spinulosa. Rachel. Ciolobot Slăvoc. Flockenblume. Violacee. Purpuriu. Fam. Compositae.

Centaurea jacea. L. Slăvoc comun. gemeine Flockenblume. 1. Fam. Compositae.

Centaurea phrygia. L. Slăvoc ciucurat. Fransen Flockenblume. 1. Fam. Compositae.

Cerinthe minor. L. Pidosnic. Lomnoroasă. Cerițică. Wach-sblume. 2. Fam. Boraginaceae.

Chenopodium album. L. Spanacul ciobanilor. Iarbă înfăinată. Gänsefuss. 7. Fam. Chenopodiaceae.

Chenopodium botrys. L. Tămâiță Weichhaariger Gänsefuss. 7-2 Fam. Chenopodiaceae.

Chaerophyllum bulbosum. L. Baraboi. Alunele. Kälberkopf Pimperling. 3 Fam. Umbelliferae.

Chaeturus marrubiastrum L. Coadă-Mâței. Katzenschwanz. rosee Fam. Labiate.

Chrysanthemum macrophyllum. W. et. Kit.

syn. *Pyrethrum macrophyllum*. Willd.

Tanacetum macrophyllum. Schultz. Vetrică. Wucherblume. 3-2 Fam. Compositae.

Chrysanthemum Leucanthemum. L.

syn. *Lemanthemum vulgare*. Lank. Mărgariță. Aurată. Grosse Massliebe. 3. și femele central 2. Fam. Compositae.

Chrysanthemum Parthenium Pers.

syn. *Pyrethrum Parthenium* Smith sau Granaț. Matricea. Iarbă amară. Camomila mare.

Tanacetum Mutterkraut. 3. și femele centrale 2. Fam. Compositae.

Chrysanthemum inodorum. Romanița nemirositoare. Falsche Kamille. 3. și foile centrale 2. Fam. Compositae.

Cichorium intybus L. Cicoare. Cicorie. Zichorie. Wegwarte 5. Fam. Compositae.

- Cirsium arvense* Scop. Pălămidă. Feld Kratzdistel Iliachi roș 3. Fam. Compositeae.
- Clematis erecta* Luminoasă. Năprasnică. Steife Waldrebe 3. Fam. Ranunculaceae.
- Clematis integrifolia*. L. Clocoței. Dosnică vânătă. Indărătnică. Wiesen Clematis 5. Fam. Ranunculaceae.
- Cochlearia armoracia*. L.
syn. *armoracia rusticana* Fl. Wett. Hrean. Irean. Meerrettig. 3. Fam. Cruciferae.
- Convolvulus arvensis*. L. Volbură. Volvură Cămașa lui. Dumnezeu. Acker Winde 3. sau 1. Fam. Convolvulaceae.
- Convolvulus purpureus*. L. Zorele, Holboră. Trichterwinde. 1. Fam. Convolvulaceae.
Syn *Ipomea purpureus*. Lam.
- Convolvulus tricolor*. L. Zorele-pitice. Zorele de grădină. Gartenwinde 5—3—2. Fam. Convolvulaceae.
- Convolvulus silvaticus* W. et. Kit.
Calystegia silvatica. Gris. Cupa vacei. Volvura de pădure Waldwinde. 5. Fam. Convolvulaceae.
- Coronilla varia*. L. Coroniște. Cununișă. Floare de trânși. Sămăchișă. Bunde Kronwicke 3—1. Fam. Leguminosae Papi-lionaceae.
- Coriandrum sativum*. L. Coriandru. Koriander. 3. Fam. Umbelliferae.
- Cornopus Ruelli*. All.
Senebiera. Cornopus. Poir, Talpa stânței. Feldkresse. 3. Fam. Cruciferae.
- Crepis setosa* Haller.
Barkhausia setosa D. C. Gălbenuși. Borstige ripau. 2. Fam. Compositae.
- Crepis foetida* L.
syn. *Barkhausia foetida*: D. C. Sunătoare. Schnabel ripau. 2. Fam. Compositae.
- Cucumis melo*. L. Pepene galbene. Zuckermelone. 2. Fam. Cucurbitaceae.
- Cucumis citrullus* Ser,
Cucurbita citrullus L. Pepene verde, Lubenița Wassermelone. 2. Fam. Cucurbitaceae.

Cucumis sativus. L. Castraveți. Crastaveți. Gurke. 2. Fam. Cucurbitaceae.

Cucurbita pepo. L. Bostan. Curcubată, Dovlac. Feldkürbis. 2. Fam. Cucurbitaceae.

Cucurbita melopepe. L. Bostan, alb. Curcubată turcească, Dovlac turcesc. Türkenkürbis. 2. Fam. Cucurbitaceae.

Cynosurus cristatus. L. Peptănăriță. Kammgras. 0. Fam. Gramineae.

Dactylis glomerata. L. Noduroasă. Knäulgras. 1 sau violete. Fam. Gramineae.

Daucus carota. L. Morcov. Morconi. Rușinea fetei. Möhre 3 sau rozee. Fam. Umbelliferae.

Delphinium consolida. L. Nemțișor-de-câmp. Pintenaș. Dosnică. Feld Rittersporn. 5 rar 3 sau rozee. Fam. Ranunculaceae

Delphinium elatum. L. Pintenaș înalt Nemțișor. Hoher Rittersporn. 5. Fam. Ranunculaceae.

Delphinium ajacis. L. Nemțișor de grădină. Dosnică de grădină. Pintenaș de grădină. Garten Rittersporn. 5 sau 1 rar 3. Fam. Ranunculaceae.

Dianthus compactus. Kit. Garoafe. Garofița de munte. Nelke. 1. Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus carthusianorum L. Garofițe. Cuișoare de câmp. Karthäusernelke. Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus barbatus. L. Garofițe. Cuișoare de grădină. Bart. Nelke 1 sau 3. Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus superbus. L. Garofea-de-munte. Pracht oder Federnelke. 1. Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus azmeria. L. Cuișoară. Garofea aspră. Rauhe Nelke. 1 cu pete 3. Fam. Caryophyllaceae.

Digitalis ambigua. Mur.

syn *Digitalis grandiflora*. Lam. Degetar, Degețel, Fingerhut. 2. Fam. Scrophulariaceae.

Digitalis purpurea. L. Degetar roșu, Degetăriță, Purpurroter Fingerhut. 1 Fam. Scrophulariaceae.

Digitalis lutea. L. Degetar galben. Gelber Fingerhut. 2. Fam. Scrophulariaceae.

Dorycnium herbaceum. Vill. Sulițică. Sunătoare. Trifoiul caprelor. Bartklee. Gemswurz. 3. Fam. Leguminosae. Papilionaceae.

Dryas octopetale L. Argințică. Cerencel. Silberwurz 3. Fam. Rosaceae.

Echium vulgare. L. Jarba șarpelui. Natterkopf 5 rar 1 sau 3. Fam. Borraginaceae.

Echium vulgare. L. Viperină.

Echium [altissimum Jacq. Coadă vacii. Jarba șarpelui albă. Weisser Natterkopf. 3. Fam. Borraginaceae.

Epilobium hirsutum. L. Pufulițe. Sburătoare. Weidenröschchen. 1. Fam. Oenotheraceae.

Equisetum hiemale. L. Pipirig. Winterschachtelhalm. 0. Fam. Equisetaceae.

Eryngium planum. L. Scai vânat. Flächblättrige Mannstreu violacee. Fam. Umbelliferae.

Erigeron canadensis. L. Bătrânis. Spirincea Kanadische Dürrewurz 3. Fam. Compositae.

Erigeron acris. L. Bunghișor. Steluța. Scharfe Dürrewurz. rosee sau violeta. Fam. Compositae.

Erythraea centaurium. Pers. Floarea pământului. Potroacă. Tausengöldenkraut. 1 rar 3 Fam. Gentianaceae.

Ervum hirsutum. L. Coșița. Linte tremurătoare. Zitterlinse. 5 Fam. Leguminosae. Papilionaceae.

Vicia hirsuta. Kock.

Ervum lens. L.

syn *Lens esculenta*. Moemch. Linte. Linse. 3. cu vinișoare liliachii. Fam. Leguminosae. Papilionaceae.

Erysinum Wittmannii Zaw.

syn, *Erysinum Wachlengergii*. Simk, Micsandre sălbatică. Schottendotter. 2. Fam. Cruciferae.

Erysinum orientale. R. Br. Micsandre orientale. morgenländische Schottendolde. 3 - 2. Fam. Cruciferae.

Erysinum cheiranthoides L. Micsandre cu frunza lustră. Lackartiger Schottendolde. 2. Fam. Cruciferae.

Euphorbia dulcis. Jacq. Ariu dulce, Süsse Wolfsmilch. 2. Fam. Euphorbiaceae.

Euphorbia esula. L. Aior. Ariu comun. Laptele cânelui. Gemeine Wolfsmilch. 2. Fam. Euphorbiaceae.

Euphorbia amygdaloides. L. Arin cu frunză de migdal. Mandelblättrige Wolfsmilch. 2. Fam. Euphorbiaceae.

Euphorbia verrucosa Lam. Arior. Ariu râios. Warzige Wolfsmilch. 2. Fam. Euphorbiaceae.

Euphorbia segetalis L. arior Ariu de câmp. Acker Wolfsmilch 2. Fam. Euphorbiaceae.

Festuca ovina L. Păius. Părul cânelui. Schafschwingel. 0. Fam. Gramineae.

Galium Aparine. L. Turifă, Lipici-Scai mărunt. Klebkraut 3. sau 7. Fam. Rubiaceae,

Galium Schultesii. Vest. Cucuță, de pădure. Smăcuță. Labkraut. 3. Fam. Rubiaceae.

Galium verum, L. Drăgaică. Sânziene galbene, Florile lui Sft. Ioan. Labkraut 2. Fam. Rubiaceae.

Galega officinalis. Iarba ciumei. Ciumărea. Geissraute. liliachii. Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Glaucium corniculatum, Curt.

Glaucium phoeniceum Gaert. Mac cornuș. Păparună. Roter Hornmohn. 1. Fam. Papaveraceae.

Gentiana excisa. Presn.

Gentiana acaulis. L. Cupe. Ghinjură, Stengelloser Enzian. 5. Fam. Gentianaceae.

Geranium pratense. L. Greghetin. Ciocul Berzei, Storchschnabel. 5 rar lila, Fam. Geraniaceae.

Geranium macrorrhizium. L. Briboi, grosswurziger Storchschnabel 1. Fam. Geraniaceae.

Geranium alpestre. Schur. Briboi purpuriu. Purpurroter Storchschnabel 1. Fam. Geraniaceae.

Geranium sanguineum. L. Briboi roșu ca sângele. Blutroter Storchschnabel 1. Fam. Geraniaceae.

Geranium silvaticum. L. Briboi de pădure. Wald. Storchschnabel 1. violet. Fam. Geraniaceae.

Geranium robertianum. L. Năprasică. Briboi căpresc. Stikender Ruprecht. 1. Fam. Geraniaceae.

Geranium rotundifolium. L. Briboi cu frunza ovală. Rundblättinger Storchschnabel. 1 Fam. Geraniaceae.

Geranium lucidum. L. Briboi lucios. Glänzender Storchschnabel. purpuriu. 1. Fam. Geraniaceae.

Geranium molle. L. Briboi moale. Weicher Storchschnabel. purpuriu. Fam. Geraniaceae.

- Geum urbanum*. L. Cerenjel. Cuișoriță. Gemeine Nelkenwurz. 2. Fam. Rosaceae.
- Glycyrrhiza echinata*. L. Lemn dulce. Rădăcină dulce. Süssholz, lilachii. Fam. Leguminosae. Papilionaceae.
- Glyceria fluitans*. R. Br. Jarbă dulce. Jarba manei. Rourică. Mannagras. 0. Fam. Graneiuceae.
- Gnaphalium dioicum*. L.
- Antennazia dioire*. Gaertn. Talpa mâței. Katzenpfötchen. 3 sau rozee. Fam. Compositeae.
- Gratiola officinalis*. Veninariță. Mila Domnului. Gottes Gnadakraut. 3 sau Rozee. Fam. Scrophulariaceae.
- Heracleum Sphondilium*. L. Crucea Pământului. Brânca ursului. Bärenklaue. 3 sau rozee. Fam. Umbeliferae.
- Heracleum sibiricum*. L. Brânca ursului galbenă. Gelbe Bärenklaue. 2. Fam. Umbeliferae.
- Heliotropium europaeum*. L. Vanilie-sălbatică. Europ. Sonnenwende. 3 sau violacee. Fam. Borraginaceae.
- Helichrysum orientale*. Tourn. Imortela galbenă. gelbe Strohblume. 2. Fam. Compositeae.
- Hesperis matronalis*. L. Nopticoasă. Violă de noapte. Nachtviole. 3 sau lila. Fam. Cruciferae.
- Hibiscus esculentus* L. Bame, Essbare Eibisch. 2 centru 4 sau viola. Fam. Malvaceae.
- Hieracium aurantiacum*. L. Rusuliță. Sângeroasă. Orangeröthes Habichtskraut. 1 portocaliu. Fam. Compositeae.
- Hieracium auricula*. L. Vulturică. Mausörchen Habichtskraut. 2. Fam. Compositeae.
- Hieracium praealtum*. Vill. Rusuliță 'naltă Hoher Habichtskraut. 2. Fam. Compositeae.
- Hieracium pratense*. Tausch. Rusuliță de câmp. Wiesen Habichtskraut. 2. Fam. Compositeae.
- Hieracium murorum*. L. Rusuliță de zid. Mauer Habichtskraut. 2. Fam. Compositeae.
- Hieracium silvaticum*. Sm. Rusuliță de pădure. Wald Habichtskraut. 2. Fam. Compositeae.
- Hippuris vulgaris*. L. Coadă calului. Tannenwedel. 7. Fam. Halorrhagidaceae.
- Holcus lanatus*. L. Flocoșică. Ovăș dulce. Honiggras. 3 sau 1. Gramineae.

Hordeum vulgare. L. Orz. Gemeine Gerste. 0. Fam. Gramineae.

Hordeum europaeum All.

Elymus „ L. Orz pădureț Haargras. 0. Fam. Gramineae.

Hyoscyamus niger L. Măsălăriță, Nebunăriță. Bilsenkraut. 2. cu vinișoare violete. Fam. Solomaceae.

Hypericum perforatum. L. Jarba lui Sf. Joan. Pojarniță. Johanniskraut. 2. Fam. Hypericaceae.

Hypericum quadrangulum. L. Sovârvariță. Pojarniță în patru dungii. Vierkantiges Hartheu. Fam. Hypericaceae.

Hypococoris radicata. L. Buruiană-porcească. Ferkelkraut. 2. Fam. Compositae.

Iberis umbellata. L. Limba-mărei. Limbușoară, Bauernsemf. 3. rosee sau 1. Fam. Cruciferae.

Inula britannica. L. Oman englez. Sovârvariță. Engl. Alant. 2. Fam. Compositae.

Impatiens balsamina L.

Balsamina hortensis. Desp. Balsamine. Persecei. Canale. Balsamine 3. 1 sau pestrițe. Fam. Balsaminaceae.

Isatis tinctoria L. Drobușor. Cordamon. Färbeweid. 2 Fam. Cruciferae.

Lactuca sativa. L. Lăptuci. Lăptucă. Lattich. Fam. Compositae.

Lactuca sativa. L. var.

„ *capitata*. D. C. Salată. Kopfsalat. 2 Fam. Compositae.

Lactuca sativa L.

var. *crispa* D. C. Salată creață. Krausser Pflücksalat. 2. Fam. Compositae.

Lapsana communis. L. Sgrăbunțica. Jarba sgaibei. Salata epurelui. Hasenlattich 2. Fam. Compositae.

Lappula myosotis. Moench. sau *Myosotis lappula*. L. syn. *Echinosperrum lappula*. Lehm. Lipici. Turiță. Sămânța Aricului. Igelsame. 5. Fam. Borraginaceae.

Lathyrus odoratus. L. Sângele voinicului. Măzărice mirositoare. Wohlriehende Wicke. 1-3 sau violete. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Lathyrus pratensis. L. Lintea pratului, Măzărliche de câmp. Wiesen Platterbse. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Lathyrus tuberosus. L. Oreșnița. Bobușor Măzărliche. Erdnusz. 1. purpurii. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Lavatera thuringiaca. L. Puța cocoșului. Sălvie albă. Nelbă. Salbei. rozee. Fam. Malvaceae.

Lemna minor. L. Lintiță. Lintiță de apă. Kleine Wasserlinse. 7. Fam. Lemnaceae.

Lemna gibba. L. Lintiță gâbă. Bucklige Wasserlinse. 7. Fam. Lemnaceae.

Lemna polyrrhiza. L. Lintiță cu multe rădăcini. Vielwurzelige Wasserlinse. 7. Fam. Lemnaceae.

Leonorus cardiaca. L. Coadă leului. Talpa găștei. Creasta cocoșului. Löwenschweif. rozee. Fam. Labiate.

Leonorus marrubiastrum. L.

syn, *Chaeturus marrubiastrum*. L. Coadă mâței. Katzenschweif. rozee. Fam. Labiate.

Lepidium alpinum.

Nocaea alpina Rchb.

Hutchinsia alpina R. Br. Nocila. Alpengems-Kresse. 3. Fam. Cruciferae.

Lepidium sativum. L. Cresor. Gartenkresse. 3. Fam. Cruciferae.

Lepidium sativum. L. Creson. Gartenkresse. 3. Fam. Cruciferae.

Lepidium campestre. L. Chreniță. Urda vacii. Feldkresse. 2. Fam. Cruciferae.

Lilium candidum. L. Crin de grădină. Crin alb. Garten Lilie. 3. Fam. Liliaceae.

Lilium martagon. L. Crin de pădure. Crin pestriț. Türkenbund liliè. 2. 0. 2. violacee. Fam. Liliaceae.

Linaria vulgaris. Mill. Înăriță. Inișor. Inul Doamnei. Frauenlache. 2. Fam. Scrophulariaceae.

Linum usitatissimum. L. In. Lein. Flachs. 3. Fam. Linaceae.

Linum flavum. L. In galben. Gelbblütiger Lain. 2. Fam. Linaceae.

Linum hirsutum. L. In mare, In păros. Grosser Flache, liliachii. Fam. Linaceae.

Linum austriacum. L. Ineață. Inușor. In de câmp. Gem. Lein. 5. Fam. Linaceae.

Limosella aquatica. L. Limosela de apă, Canarul bălții. Schammling. rozee. Fam. Scrophulariaceae.

Listera ovata. R. Br. Coadă șobolanului. Puța cocoșului. Rattenschwanz, 7-2. Fam. Orchidaceae.

Lolium temulentum. L. Sălbăție. Obsigă. Taumelolch. 0. Fam. Gramineae.

Lolium perenne. L. Zizanie. Iarbă englezească. Raigsas. 0. Fam. Gramineae.

Lupinus albus. L. Cafeluțe. Cafeluța lupului. Wolfsbohne. 3. Fam. Leguminosae papilionaceae,

Lupinus luteus. L. Fasolea lupului. Niprală. Wolfsbohne. 2. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Lychnis chalconica, L. Arsinic. Cruciuliță. Floare de stea. Brennende Liebe. Feuernelke. 1 rar 3. Fam. Caryophyllaceae.

Lychnis coronaria Lam.

Agrostemma coronaria. L,

Coronaria tomentosa, A. Br. Curcubeu. Floarea cununei. Flocoșica. Kornrade. 1. Fam. Caryophyllaceae.

Lysimachia nummularia. L. Drețe. Galbenele. Pfennig Kraut. 2. Fam. Primulaceae.

Lysimachia vulgaris. L. Gălbășoară. Rădăcină de lunguar. Gemeiner Friedlos Punktirter. 1. Fam. Primulaceae.

Lysimachia punctata. L. Iarbă de lungoare. Gemeiner Friedlos Punktirter. 2. Fam. Primulaceae.

Malva rotundifolia. L. Cașul popei. Nelbămica. Rundblätt Käsepappel. Malve. rozee albicioasă. Fam. Malvaceae.

Malva silvestris. L. Nalbă. Colăceii babei. Wilde Käsepappel. 1. Fam. Malvaceae.

Matthiola annua. Sweet. Micsandre de vară. Sommer Leukoye. 1. 3. 5. 2. sau violete. Fam. Cruciferae.

Medicago sativa. L. Luțernă. Luzerne. 5. sau violete. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Medicago falcata. L. Culbeceasă. Trlforaș sălbatic. schwe-dische Luzerne. 2. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Melampyrum arvense. L. Condroniu. Grâul prepeliței. Feld Wachtel Weitzen. 1. purpurii. Fam. Scrophulariaceae.

Melampyrum cristatum. L. Grâu negru. Grâul prepeliței

crestat. Ciormoiag. Kammähriger Wachtelweizen. 3-5. Fam. Scrophulariaceae.

Melampyrum nemorosum. L. Sor cu frate. Carpenă. Miază noapte. Grâul prepeliței da dumbravă. Hain Wachtelweizen. 2. Fam. Scrophulariaceae.

Melampyrum pratense. L. Grâul prepeliței de livadă. Wiesen Wachtelweizen. 2. Fam. Scrophulariaceae.

Melilotus officinalis, Des. Sulfină. Trifoi mare. Iarbă de piatră. Gewöhl. Steinklee. 2. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Melilotus albus. Desr. Sulfină-albă. Molotru alb. Weisser Steinklee. 3. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Melilotus Coeruleus Desz.

Trigonelle coerulea. Seringe. Sulfină albastră. Molotru albastru. Blauer Honigklee. 5. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Melissa officinalis. L. Roinișă. Maticină. Iarba roilor. Citronen melisse. 3. Fam. Labiatae.

Mercurialis annua. L. Trepădătoare. Brie. einjähr. Ringelkraut. 7. Fam. Euphorbiaceae.

Milium efusum. L. Meișor. Iarba flușturătoare. Flattergras. 0. Fam. Gramineae.

Momordica elaterium. L.

Ecballium elaterium. Rich. Plesnitoare. Springgurke. 2 Fam Cucurbitaceae.

Myosotis intermedia Link. Urechia soarecelui. Ochiul șarpelui. Mittl. Vergissmeinnicht. 5. Fam. Boraginaceae.

Myriophyllum spicatum, L. Penișă. Ahrenblütiges Tausendblatt. 3. Fam. Halorrhagidaceae.

Myriophyllum verticillatum. L. Mălura bălței. Quirlblütig. Tausendblatt. 3. Fam. Halorrhagidaceae.

Narcissus poeticus. L. Zarnacadea. Dichter Narzisse 3. Fam. Amaryllidaceae.

Nasturtium palustre. D. C. Brâncușă. Hrenișă de baltă. Sumpf Brunnen Kresse. 2. Fam. Cruciferae.

Stysmbrium palustre. Leyss. Brâncușă. Hrenișă de baltă. Sumpf-Brunnen Kresse. 2. Fam. Cruciferae.

Nardus stricta. L. Iarbă aspră. Tăpoșică. Steifes Borstengrass. 0. Fam. Gramineae.

Nepeta nuda. L. Iarba mâței despuiată. Poala Sfintei Marii.
Nacktes Katzenkraut. 3. Fam. Labiatae.

Nepeta cataria. L. Cătușnică. Iarba mâței. Katzenkraut. 3—1.
Fam. Labiatae.

Nigella sativa. L. Negrilică. Chimen negru. Schwarzkümmel.
3. sau 3—5. Fam. Ranunculaceae.

Nigella arvensis. L. Negruscă. Chimion de câmp. Feld Schwartzkümmel. 3—4. Fam. Ranunculaceae.

Nuphar luteum. Smith. Nufăr galben. Plumâna galbenă. Rosă de lac galbenă, Teichrose. Fam. Nymphaeaceae.

Nymphaea alba L. Nufăr-alb. Rosă de lac albă. Weisse Seerose. 3. Fam. Nymphaeaceae.

Oenanthe crocata. L. goian. R: bendolde 3. Fam. Umbelliferae.

Oenanthe phellandrium. Lam.

Phellandrium aquaticum. L. Mărăras, Mărariu bălților. Wasserfenchel. Rosskümmel 3. Fam. Umbelliferae.

Ononis hircina. Jacq. Osul iepurului. Sudoarea calului. Sălăriteare. Feld Hauhechel. rosee. Fam. Leguminoase. Papilionaceae.

Ononis spinosa. L. Dârmotin. Asudul calului. Doringe Hauhechel rosee. Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Ononis arvensis. L. Osul iepurului de câmp. Feld Hauhechel. rosee Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Origanum majorana. L. Măgheran. Maioran 1. sau 3. Fam. Labiatae.

Origanum vulgare. L. Sovârv. Solovârf. Ge aeinger Dost. 1. purpurii. Fam. Labiatae.

Orobanche ramosa. L.

Phelipea ramosa. C. A. Mey. Lupoaic; Busuioc sălbatic. Hanfwürgel. 3—5. Fam. Orobanchaceae.

Orobanche caryophyllaceae. Smith.

Orobanche Galii. Duby. Verigel. Săgeata lui Dumnezeu. Sommerwurtz. 2—1. Fam. Orobanchaceae.

Orobanche rubene. Wallr. Verigel roșu. Roter Hanfwürger. Fam. Orobanchaceae.

Papaver bracteatum. Lindl. Mac roșu de grădină. Roter Garten Mohn. 1. Fam. Papaveraceae.

Parnasia palustris L. Sopârlaița albă, Rosa studenților. Băruiana ficatului. Herzblatt. Leberkraut. Fam. Saxifragaceae.

Pedicularis campestris. Gris. Darie. Buruiana păduchelui. Läusekraut. 2. Scrophulariaceae.

Pedicularis verticillata. Vârtejul-pământului. Păducheriu. Blättriges Läusekraut. 1. Fam. Scrophulariaceae.

Pedicularis silvatica. L. Darie de pădure. Wald Läusekraut. 1. rosee rar 3. Fam. Scrophulariaceae.

Pedicularis palustris. L. Păducheri de baltă. Sumpf Läusekraut I. Fam. Scrophulariaceae.

Petunia nyctaginiflora. Juss. Petunie. 3. Fam. Solanaceae.

Petunia violacea. Lindl. Petunie violeta. Violete Petunie. purpuri violete. Fam. Solanaceae.

Phalaris arundinacea L. Iarba albă. Panglicuță. Bandgras. 0. Fam. Gramineae.

Phaseolus vulgaris. L. Fasole. Păsulă. Bohne. 3. sau rosee. Fam. Leguminoaseae. Papilionaceae.

Phaseolus multiflorus. Willd.

Phaseolus coccineus. L. Fasole Păsulă mare. Feuerbohne 1. sau 3. Fam. Leguminoaseae. Papilionaceae.

Phaseolus nanus. Fasole-Păsulă oloagă. Buschbohne 3. Fam. Leguminoaseae. Papilionaceae.

Physalis Alkekengi. L. Păpălău. Buruiana bubei. Cireașa evreilor. Judenkirsche. 7-3-2. Fam. Solanaceae.

Phyteuma orbiculare. L. Bănică. Spinuță. Rundköpfiger Rapsel. 5. Fam. Campanulaceae.

Phleum pratense L. Iarba lui Timofti. Timoftică. Timofteus Gras. 0. Fam. Gramineae.

Picris hieracioides. L. Amăruță, Bitterich. 2. Fam. Compositae.

Pirola secunda. L.

Ramischia secunda. Garcke. Perisor, verdeța iernei. Wintergrün. 3. Fam. Pirolaceae.

Pirola rotundifolia. L. Verdeța iernei cu frunze ovale. Rundblättriges Wintergrün 3. Fam. Pirolaceae.

Pirola umbellata. L. Verdeță umbeliferă. Doltenblütiges Wintergrün. 1. Fam. Pirolaceae.

Pirola Chlorantha. Sw. Verdeță cu flori verzi Grünblütiges Wintergrün. 7-3. Fam. Pirolaceae.

Pirola minor. L. Verdeață mică. Kleines Wintergrün. 3 sau 1. Fam. Pirolaceae.

Pimpinella saxifraga. L. Petrinjel-sălbatic. Petrinjel-de-câmp] Steinpetersilie. 3. Fam. Umbeliferae.

Plantago maior. L. Păllăgină, Limba vacii. Grosser Wegerich. rozee. Fam. Plantaginaceae.

Poa trivalis. L. Șuvar de munte. Gem. Rispengras. 0. Fam. Gramineae.

Poa pratensis. L. Firuță. Fân. Wiesen Rispengras. 7 sau violacee. Fam. Gramineae.

Poa annua. L. Hirușor. Firicea. 1 jähr. Rispengras. 0. Fam. Gramineae.

Poa nemoralis. L. Jarbă-deasă. Hain Rispengras. 7. Fam. Gramineae.

Polemonium coeruleum. L. Scara-Domnului. Himmelsleiter 5 sau 3. Polemoniaceae.

Polygonum aviculare. L. Troscot. Troscovă. Buruiana porcului. Schweinregruse. Vogelkötterich. 7 pe margini. 1. Fam. Polygonaceae.

Polygonum bistorta. L. Răculeș. Rădăcina șerpilor. Natterwurz. 3—2. Fam. Polygonaceae.

Polygonum fagopyrum. L.

Fagopyrum esculentum. Moench. Hrișcă. Tătarcă. Buchweizen. rosee sau 3. Fam. Polygonaceae.

Polygonatum officinale. All.

syn. *Polygonatum vulgare*. Desf. Coada cocoșului. Pecelia lui-Solomon. Solomonssiegel. 3—7. Fam. Liliaceae.

Polygonatum vulgare. L. Fereguță. Tüpfelfarn. 0, Fam. Polypodiaceae.

Portulaca grandiflora. Lindl. Agurijoară. Portulacă. Portulak. 2. 3. 1. sau rosee. Fam. Portulacaceae.

Poterium sanguisorba. L. Cebarea, Pimpenellă, Pimpinele. 7—3. Fam. Rosaceae.

Potentilla argentea. L. Scrintitoare. *Potentilla argentea*. Silberweiser Gänserich. 2. Fam. Rosaceae.

Potentilla palustris. Scop.

Comarum palustre. L. Buruiană de șeapte degete. Ochii de sânge. Blutauge. 1. Fam. Rosaceae.

Potentilla procumbens. Sibth.

- Tormentila reptans*. L. Rumeneală. Gestreckler Gänserich. 3. Fam. Rosaceae.
- Potentilla recta*. L. Buruiană-de-cinci degete, Galbenuşe. Fingerkraut. 2. Fam. Rosaceae.
- Potentilla silvestris* Neck.
- Potentilla tormentilla* Schrank.
- Tormentila erecta*. L. Sclipeşti. Blutwurtz 2. Fam. Rosaceae.
- Raphanus sativus*. L. Ridiche. Garten Rettich 3 sau liliachii. Fam. Cruciferae.
- Raphanus raphanistrum*. L. Ridiche sălbatică, Hederich. 2. sau 3. Fam. Resedaceae.
- Reseda lutea*. L. Rezedă sălbatică. Rechie. gelbe Resede 2—7. Fam. Resedaceae.
- Reseda odorata*. L. Rezetă mirositoare. Rozetă. Garten Resede. 2—7 Fam. Crassulaceae.
- Rhodiola rosea*. L. Ruja. Rosăcică. Rosenwurz. 2—1. Fam. Crassulaceae.
- Sagittaria sagittifolia*. L. Săgeata apei, Săgeată. Pfeilkraut. 3. Fam. Alismataceae.
- Sagina procumbens*. L. Grăsătoare. Mastkraut. 3. Fam. Caryophyllaceae.
- Salvia Aethiopsis*. L. Serlai, Bale. Salvie ethiopia. Salbei. 3. Fam. Labiatae.
- Salvia glutinosa*. L. Cînstef. Salvie cleioasă. Klebrige Salbei. 2. Fam. Labiatae.
- Salvia sclarea*. L. Salvie cleioasă. Jarba-sfântului Joan. Scharlachkraut, 5. Fam. Labiatae.
- Sanguisorba officinalis*. L. Sângerie. Măciulia luncei. Sorbestrea. Wiesenknopf. 4. Fam. Rosaceae.
- Saponaria officinalis*. L. Asagaci. Săpunele. Buruiana săpunului. Seifenkraut. Fam. Caryophyllaceae.
- Saxifraga adscendens*. L.
- Saxifraga controversa*. Sternb. Ochii şoarecelui. Saxifragă. indreptată. Aufsteigender Steinbrech. 3. Fam. Saxifragaceae.
- Scabiosa columbria*. L. Muşcatul dracului. Trauben Scabiose. 5 sau liliachii. Fam. Dipsacaceae.
- Scabiosa lucida*. Will. Sipcă netedă. Glattblättrige Scabiose. Fam. Dipsacaceae.

- Scabiosa ochroleuca. L. Sipică galbenă. Scabioze. 1. 2. rar
1. Fam. Dipsacaceae.
- Scabiosa sucira L.
- Succisa pretensis. Moench. Rum. Floarea văduvilor, Buruiana Sft. Iosif. 5. rar 3. Fam. Dipsacaceae.
- Scirpus lacustris. L. Pipirig. Rogoz de mare. Seesimse. 4—1. Fam. Cyperaceae.
- Scirpus maritimus. L. Rogoz de mal. Strandsimse. 4. Fam. Cyperaceae.
- Scirpus silvaticus. L. Țipirig de pădure. Waldsimse. 7. Fam. Cyperaceae.
- Scirpus holoschoenus. L. Pipirig bumbos. Knopfgrasartige. Simse. 4. Fam. Cyperaceae.
- Scirpus lacustris. L. Țipirig, Piperig, Seesimse. 0. Fam. Cyperaceae.
- Scleranthus perennis. L. Sincerică. Ausdauernder Knauel. 3—7. Fam. Caryophyllaceae Sclerantheae.
- Scolopendrium vulgare. Smith.
- Scolopendrium officinarum. Schwartz. Năvalnic. Limba cerbului. Hirschzunge. 0. Fam. Polypodiaceae.
- Scrophularia nodosa. L. Buberic. Rădăcină nodoroasă, Buruiana de hamoreida. Knotenwartz. 7. Fam. Scrophulariaceae.
- Scrophularia alata. Gilib.
- Scrophularia umbrosa. Dumert. Iarbă neagră. Schatten Braunkraut. 4—1. Fam. Scrophulariaceae.
- Secale cereale. L. Secară. Roggen. 7. Fam. Gramineae.
- Sedum neglectum. Ten.
- Sedum Hillebrandii. Fenzl.
- Sedum Sartorianum. Boiss. Iarbă de soaldină. Oăină grasă. Felthenne. 2. Fam. Crassulaceae.
- Sedum carpaticum. Reuss. Dragoste. Masa raiului. Gebirgsfelthenne, rosee-purpuriu. Fam. Crassulaceae.
- Sedum album, L. Iarba de scaldină. albă. weisse Felthenne 3. Fam. Crassulaceae.
- Sedum acre. L. Buruiană de trânti. Buruiană de zid, Scharfer Mauerpfeffer. 2. Fam. Crassulaceae.
- Senecio viscosus. L. Spălăcioasă. Cruciuliță lipicioasă. Klebriges Kreuzkraut. 2. Fam. Compositae.

Senecio silvaticus. L. Spălăcioasă de pădure. Wald Kreuzkraut. 2. Fam. Compositae.

Sideritis montana. L. Incheitoare. Gliedkraut. 2. cupete. 4. Fam. Labiate.

Silene nutans. L. Milițea. Beșcoasă. Leimkraut. 3—7. Fam. Caryophyllaceae.

Silene inflata. Smith.

Silene venosa. Gilib.

Silene vulgaris. Garcke. Gușa porumbului. Taubenkropf. 3. Fam. Caryophyllaceae.

Sinapis alba, L. Muștar alb. Weisser Senf. 3. Fam. Cruciferae.

Sinapis arvensis. L.

Brasica sinopis. Vis. Muștar de câmp. Acker Senf. 2. Fam. Cruciferae.

Sinapis nigra L.

Brasica nigra. Koch, Muștar negru. Schwarzer Senf. 2 Fam. Cruciferae.

Solanum dulcamara. L. Lăsnicior. Buruiană dulce-amară. Bittersüss. violete. Fam. Solanaceae.

Sonchus arvensis. L. Susai. Ackergänsedistel. 2. Fam. Compositae.

Sonchus palustris. L. Susai de lac. Sumpf Gänsedistel. 2. Fam. Compositae.

Sonchus asper. Al. 1. Susai păros. Rauhe Gänsedistel. 2. Fam. Compositae.

Sonchus oleraceus. L. Susai spănacos. Kohlartige Gänse-distel. 2. Fam. Compositae.

Spergula arvensis. L. Hrana vacei. Spergel. 3. Fam. Caryophyllaceae.

Spinacia oleracea. L. Spanac. Spinat. 7. Fam. Chenopodiaceae.

Spirea ulmaria. L. Crețușca. Smântanică. Echtes Mädesüss. 8. Fam. Rosaceae.

Spirea aruncus; L. Barba-popei. Barba-țapului. Geissbart. 2—2. Fam. Rosaceae.

Stachis betonica. Benth.

Betonica officinalis. L. Vindeceea. Iarba tăieturei. Zehrkraut. 1. Fam. Labiatae.

Stachis recta. L. gales-de-câmp, gales sălbatic. Gerader Ziest. 2. Fam. Labiatae.

Stachys silvatica. L. Bălbisă. Waldzist. 1. Fam. Labiatae

Stellaria nemorum. L. Steluță. Sternmiere. 3. Fam. Caryophyllaceae. Alsinoideae.

Stipa capillata. L. Păiuș. Pănușiță. Haarförmiges Pfrimengras. O. Fam. Graminae.

Stipa pennata. L. Colilie. Părul zânelor. Federgras. O.

Symphytum officinale. L. Tătăneasa. Iarba lui Tatin. Tacinul. Beinheil. Beinwell. 1. rar 3. Fam. Borraginaceae.

Symphytum cordatum. W. et. Kit. Brustur-negru. Herzblät-teriger Beinwell. 2. Fam. Borraginaceae.

Thalictrum augustifolium. Jacq. Ruțișor. Wiesenraute. 2. Fam. Ranunculaceae.

Thalictrum flavum. L. Ruțișor galben. Rabarbura săracilor. gelbe Wiesenraute. 2. Fam. Rancunculaceae.

Thymelaea passerina. Cost. et. Germ.

Thymelaea arvensis. Lam.

Stellera passerina. L. Limba vrăbiei. Spatzenzunge. 7. Fam. Tymelaeaceae.

Thymus serpyllum. L. Cimbrisor. Cimbru de câmp. Feldquendl. 1. purpurii. Fam. Labiatae.

Tragopogon major. Jacq. Barba caprei. Bocksbart. 2. Fam. Compositae.

Trapa natus. L. Castane de baltă. Ciuline. Wassernuss. 3. Fam. Oenotheraceae.

Tribulus terrestris. L. Colțul babei. Cornaci Păduciernița. Burzeldorn. 2. Fam. Zygophyllaceae.

Trifolium alpestre. L. Trifoi de pădure. Waldklee. 1. Fam. Leguminoase ePapilionaceae.

Trifolium pratense. L. Trifoi roșu de luncă. Wiesen Klee. 1. Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Trifolium procumbens. L. Trifoiș. Trifoi galben. Liegender Klee. 2. Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Trifolium arvenses. L. Papanasi. Mațișori. Akerklee. Katzenklee. 3. sau rosee, Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Trifolium rubens. L. Trifoi roșu. Roter Klee. 1. purpurii Fam. Legceae. Papilionaceae.

Trigonella coerulea. Geringe.

Melilotus coerulea Desr. Sulcină albastră. Blauer Honigklee. 5. Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Triticum dicoccum. Schrank. Grâu moale. Ammel Korn. 0. Fam. Gramineae.

Triticum spelta. L. Alac. Secară albă. Dinkel Spelz. 0. Fam. Gramineae.

Triticum durum. Des. Grâu Ghircă tare. Glasweizen. 0. Fam. Gramineae.

Triticum polonicum. L. Grâu alb. Grâu polonez. Polischer Weitzen. 0. Fam. Gramineae.

Triticum vulgare. Vill. Grâu com. Gem. Weitzen. 0. Fam. Gramineae.

Triticum turgidum. L. Grâu-englez, grâu mare. Engl. Weitzen. 0. Fam. Gramineae.

Valeriana dioica. L. Odolean, Valerian. Kleiner Baldrian. 3, sau 1. Fam. Valerianaceae.

Valeriana Officinalis. L. Valerian comun. Cuşa porumbului. gebräuchlicher Baldrian. 1—3. Fam. Valerianaceae.

Veronica urticifolia. L. Iarba șerpelui. Sopârliță. Veronică. Nesselblättriger Ehrenpreis. 5 sau 1 Scrophulariaceae.

Verbascum phoeniceum. L. Coadă lupului vânătă. Lumânărica vânătă, coada mieluluia vânătă. Königskerze, inchis violete. Fam. Scrophulariaceae.

Verbena officinalis. L. Sporici. Vervenă, Verbeine Eisenhart. lila 3. 1. Fam. Verbenaceae.

Vicia dumetorum. L. Măzărice de gard, Heckenwicke. 1. violete. Fam. Leguminoasee Papilionaceae.

Vicia faba. L. Bob. Favă, Pferdebohne. 3 sau rosee. Fam. Leguminoaseae Papilionaceae.

Viola biflora. L. Viorele galbene. Zwiebelveilchen 2. Fam. Violaceae.

Utricularia vulgaris. L. Otrăjel de apă. Wasserschlauch. 2. Fam. Lentibulariaceae.

Urtica urens. Ursică mică. Brennessel. 7. Fam. Urticaceae.

Zannichellia palustris. Mătrișă. Sumpf Zannichel. 0. Fam. Potamogetonaceae.

Zea mays. L. Păpușoi. Porumb. Cucuruz, cu numeroase varietăți. Mais. 0. Fam. Gramineae.

(Va urma)

Iosif Brebenariu

Ing. inspector silvic

LEGISLAȚIA SILVICĂ ÎN BULGARIA

D-l A. N. Pineta, avocat, spre a răspunde la întrebarea: Embaticul otoman pe bunurile rurale ale Statului continuat-a să existe sub dominația bulgară până la 28 Iulie 1913, data anexării Dobrogei Noi la Regatul Român? a dat publicației o importantă lucrare purtând titlul: Regimul bunurilor imobiliare rurale în Dobrogea-Nouă, în care se vorbește despre regimul silvic în vigoare (legislația otomană) la constituirea Bulgariei în principat, despre prima lege bulgară asupra pădurilor din 28 Decembrie 1883, publicată în Monitorul Oficial respectiv la 10 Ianuarie 1884, precum și despre legea pădurilor promulgată la 25 Februarie 1904, prin care s'a abrogat legea forestieră din 1897, precum și toate legile și dispozițiile contrarii.

Pentru că este interesant a cunoaște cât mai precis regimul silvic care a fost în vigoare în Cadrilater în timpul dominației bulgare până la intrarea lui în cuprinsul vechiului Regat, (în urma Tratatului de pace de la București din 28 Iulie 1913, reproducem pasagiile din lucrarea d-lui Pineta cu privire la menționatele legi.

Suntem datori însă să menționăm că din ziua de 1 Maiu 1922, probabil în urma apariției scrierei d-lui avocat Pineta care a fost publicată în același an la Bazargic, Statul vecin, Bulgaria, dispune de o nouă lege asupra pădurilor care cuprinde 190 articole cu următoarele capitole:

I. Proprietatea terenurilor împădurite (art. 1—20); II. Obiectul exploatașunii forestiere (art. 21—32); III. Administrația forestieră (art. 33—57); IV. Exploatarea pădurilor (art. 58 și 59); V. Amenajarea pădurilor (art. 60—89); VI. Ferestraie (art. 90—98); VII. Mijloace de transport și edificii forestiere (art. 99—105). VIII. Reîmpăduriri (art. 104—111). IX. Corecțiunea terenșilor (art. 112—120). X. Fondul pentru îmbunătășirea agriculturii, a apelor și pădurilor (art. 121—123). XI. Dispozițiuni penale (art. 124—183). XII. Dispozițiuni transitorii (art. 186—190).

Acest cod silvic al Bulgariei a fost tradus în limba franceză și publicat de către Institutul internațional de agricultură din Roma, biuroul legislașunii agricole.

Petre Antonescu

LEGISLAȚIA ASUPRA PADURILOR

44. Pentru a cunoaște care a fost regimul silvic găsit în vigoare de Bulgaria pe teritoriul său, la constituirea ei în Principat, se impune a vedea pe scurt legislația otomană în această privință.

În „Legea otomană despre pământuri“ sunt următoarele dispoziții:

Arborii fructiferi sau nefructiferi veniți în chip natural pe pământurile miriie, urmează condițiunea solului: proprietarul lor e statul, care prelevează dijma din recoltă, iar embaticarilor acelor pământuri le revine productul; aceștia nu pot tăia nici ridica acei arbori, în caz de contravenție vor plăti fiscului valoarea lor (art. 28). Arborii plantați cu permisiunea autorității competente, devin proprietate deplină, miulki, a embaticarului (art. 29). Printr'un decret imperial din 16 Șeval 1286 (6 Ianuarie 1870) s'au abrogat dispozițiile art. 28, hotărându-se că și arborii spontani (veniți în chip natural) sunt miulki pentru embaticar.

Când proprietarul arborilor, viilor sau clădirilor miulki, plantate sau ridicate ulterior, pe un pământ miriie posedat cu tapu, le-a vândut cu permisiunea autorității, atunci trebuie să se vândă și solul, tot cu concursul acelei autorități, cumpărătorului acelor arbori, vii, sau clădiri.

Tot așa se procedează și când e vorba de pădurile al căror sol e pământ domenal („erz-miri“: pământ al statului), iar arborii sunt miulki, proprietate deplină particulară (art. 40).

După art. 104 se consideră ca res communis omnium pădurile de pe munții „Miubch“¹⁾ și se prevede că nici o parte din acești munți nu poate fi distrusă de către autoritate spre a fi dată cu tapu pentru a deveni pădure particulară sau comună la mai multor persoane.

Afară de pădurile de pe înălțimele „miubah“ (părăsite) și de pădurile numite „baltâlâc“ destinate ab antiquo uzului comunelor (art. 91 și 92) tăierea pădurilor ai căror arbori veniți în chip natural sunt destinați pentru satisfacerea trebuințelor de

¹⁾ „Miubah“: care aparține primului ocupant (Belin). Silvae derelictae

lemn de foc, și care trecând din tată în fiu sau cumpărate dela terțe persoane, sunt posedate cu tapu, nu se poate face decât numai de posesorul pădurilor. In ce privește terenul pe care se află acele păduri, fiscul percepe „îgearei-zemin”, dare care echivalează cu dijma. Procedura aplicabilă acestor păduri e aceea care se urmează și cu privire la bunurile miriie (art. 30).

Dacă pe un teren miriie, posedat cu tapu, se plantează ulterior vii sau arbori și aceștia mai târziu se usucă sau sunt smulși și dacă nu mai rămâne din ei nici o urmă — terenul va fi supus formalității tapuului: e cesionat proprietarului acelor arbori sau vii, dacă acesta dorește; dacă nu se va adjudeca asupra altui cesionar (art. 83).

Aceste dispoziții ale Legii despre pământuri au fost în parte completate, altele abrogate prin „Așezământul pentru păduri” din 11 Șeval 1286 1 Ianuarie 1870). După acest așezământ pădurile în Imperiul otoman se împart în patru categorii: a) Păduri domeniiale, adică cari aparțin statului; b) păduri văcușesti, care se află sub administrația efcafului; c) păduri comunale sau bal-talâcuri art. (91 și 92 Legea despre pământuri), și d) păduri particulare, adică păduri pe cari le posedă și le folosesc persoane particulare. Aceste din urmă păduri sunt pe pământ domeniial, miriie și sunt tratate în totul ca pământurile miriie.

In expunerea de motive a acestui Așezământ se spune că „statul ar avea drept ca, fără plătă, să se folosească de pădurile și de crângurile cari sunt pe pământurile miriie concesionate persoanelor particulare, însă acest drept până în prezent nu a fost exercitat și posesorii pădurilor au continuat să se folosească, exclusiv de ele”. Prin Regulamentul pentru aprovizionarea cu lemne a Flotel și Artileriei se dispune că statul are drept să ia lemnele de care are nevoie flota și artileria dela orice pădure particulară¹⁾.

Așezământul despre păduri din 1 Ianuarie 1870 s'a completat prin regulamentul din 23 Muharem 1293 (1876).

O circulară a Ministrului Cadastrului otoman din 27 Regeb 1311 declară că prescripțiunea în nici un caz nu se poate aplica în privința pădurilor statului²⁾.

1) A se vedea, in privința regimului silvic otoman, Oroșacof, op citat pag. 30, nota 60, și pag. 85 și următoarele, note 146.

2) Teodorof, op citat, pag. 80, ediț. românească, pag. 73 ediț. bulgărească.

Aceasta a fost situația găsită de statul bulgar.

45. Prima lege bulgară asupra pădurilor este aceea din 28 Decembrie 1883, publicată în Monitorul Oficial No. 2 din 10 Ianuarie 1884. Dăm aci dispozițiile care ne interesează :

Art. 1. Pădurile în principat se împart în trei categorii : a) păduri domeniiale (ale statului) ; b) comunale și c) particulare.

Art. 2. Păduri domeniiale sunt acelea cari nu aparțin nici comunelor nici persoanelor particulare.

Art. 3. Păduri comunale sunt acelea cari ab antiquo au fost destinate unor anumite comune adică oraș, sat sau colibe, pentru ca populația să ia lemne pentru încălzit sau pentru alte nevoi ale sale.

Art. 4. Păduri particulare sunt acelea cari aparțin persoanelor particulare sau instituțiilor publice, precum bisericile, geamiile, monăștirile, școlile, spitalele etc.

Art. 11. Persoanele particulare sunt posesorii nelimitați („neograniceni stopani“) ai pădurilor în tot ce se referă la vânzarea, donarea lor, tăierea și exploatarea lor, însă în privința pazei, îngrijirii, și defrișării lor, ei sunt obligați să se conformeze prezentei legi.

Art. 12. Comunele precum și bisericile, geamiile, școlile și celelalte sunt deasemenea posesoare („stopani“) ale pădurilor lor, însă ele nu au dreptul a le înstrăina în nici un chip nici în total nici în parte.

Art. 15. Pentru delimitarea și determinarea granițelor pădurilor domeniiale de ale celor comunale și particulare se instituie în fiecare județ câte o comisiune compusă dintr'un funcționar financiar, șeful silvic județean, doi membri din comuna județeană permanentă și doi membri din comuna respectivă ; această comisie încheie proces verbal și indică numele hotarelor și suprafața pădurii.

Art. 16. Dacă există comuni sau sate cari se folosesc („pol-zuiști“) de o pădure de mare suprafață, care depășește trebuințele locuitorilor și care (pădure) nu se posedă cu documente („ne se pritejava documentalno“) atunci, după ce din asemenea păduri se va fi fixat hotarele—restul se pune sub competența administrației silvice.

Art. 54. Posesorii particulari („ceasnite pritejатели“) de păduri nu plătesc nimic pentru lemnele și materialele ce taie din pă-

durile lor pentru propria lor trebuință. Plătesc însă în folosul tezaurului public 5% din valoarea materialului tăiat pentru construcție când e destinat pentru vânzare, potrivit regulamentului ce se va întocmi în vederea aceasta.

Art. 55. prevede că cel care va lua lemne sau material din pădurile comunale va plăti 5% în folosul comunei când le ia pentru trebuința sa proprie, sau în folosul fîscului dacă le ia pentru a le vinde. În ultimul caz mai plătește ceva și comunei după decizia consiliului comunal,

Art. 56. Dacă lemnele ori materialul le ia comuna dintr'o pădure a statului plătește 5% dacă sunt pentru trebuințele ei, și 10% dacă sunt pentru vânzare.

Această lege menține categoriile de păduri din legislația otomană, cu singura deosebire că pădurile văcufești le trece în categoria pădurilor particulare.

Dispozițiile art. 11 — că particularii sunt „posesori nelimitați” ai pădurilor lor — nu dă acestora alte drepturi decât cel de posesiune și de folosință ce-l avea și sub regimul otoman. Cuvintele „neogrăniceni stopani” nu înseamnă „proprietari nemărginiți”, în sensul de proprietari deplini, așa cum vrea a se înțelege d-l Teodorof (op citat, pag. 21 și pag. 74 ed. bulg pag. 22 și 81 ed. rom.)

Asupra termenului „stopani” am văzut (Supra, No. 22) că este echivalent și cu miutesaruf”, embaticar, De altfel în art. 5 din această lege despre păduri, acest termen e întrebuințat pentru a arăta pe posesorii tuturor categoriilor de păduri : „stopanite na gori, bili te ceastni, obštinski ili dârjavni...” posesorii pădurilor, fie acestea particulare, comunale sau domeniiale.. Comunele sunt „stopani” ale pădurilor lor, deși, după cum declară și d-l Teodorof, ele au numai dreptul de folosință, iară nuda proprietate a pădurilor comunale aparțin statului. De altfel în art. 16 vorbindu-se despre pădurile comunale, se exprimă astfel : comunele sau satele cari se folosesc, („polzuiuști”) de o pădure de mare suprafață... Prin termenul „stopani” nu trebuie deci a se înțelege numai „proprietari deplini”, ci și „proprietari neplini” embaticari ; atunci sensul art. 11 este : „Particularii cari au drept de a posedea păduri și a se folosi de ele, sunt liberi a le vinde, dărui, a le tăia și exploata, însă...” Din articolele următoare se vede că și această libertate are restricțiuni.

Drepturile ce particularii au asupra pământurilor mirie concesionate, le au și stăpâni pădurilor particulare. Legea din 1883 nu schimbă natura acestei stăpâniri.

46. Legea din 28 Decembrie 1883 a fost abrogată prin Legea asupra pădurilor promulgată prin decretul No. 283 din 16 Decembrie 1889. Potrivit art. 1 din această lege, pădurile în Principatul Bulgariei sunt de trei categorii :

a) Particulare adică acelea cari alcătuiesc proprietatea („sobstfenost“) persoanelor particulare sau juridice ; b) comunale, adică pădurile cari au fost recunoscute ca atari ab antiquo : acestea nu pot fi vândute pentru datorii comunale ; și c) domeniiale adică pădurile cari formează proprietatea statului.

Dispozițiile art. 11 al legii din 1883 nu mai sunt reproduse Art. 9 al legii celei noi prevede că supravegherea generală în privința îngrijirii și exploatarea tuturor pădurilor din Principat și administrarea pădurilor statului este de resortul Ministerului de finanțe.

Potrivit art. 34, pentru lemnele și materialul care se taie sau se culeg din păduri, de orice categorie ar fi pădurea, se plătește în folosul statului o dare proporțională de 10 la sută din valoare. De această dare sunt scutite lemnele și materialele pe cari stăpânii („stopanite“) pădurilor le taie pentru propria lor trebuință.

Nici prin această lege nici prin modificările aduse ei în 15 Decembrie 1890, în 20 Decembrie 1894 și în 11 Februarie 1896 nu se schimbă caracterul de embatic al pădurilor.

47. Legea din 1883 a fost abrogată prin legea din 21 Martie 1897, publicată în Monitorul Oficial No. 92 din 1 Mai 1897,

Art. 1. Pădurile din Principat sunt de trei categorii : particulare, comunale și domeniiale.

Păduri particulare sunt acelea cari constituie proprietate („sobstfenost“) a unei persoane particulare sau juridice.

Pădurile scolilor și instituțiilor pioase sunt inalienabile

Păduri comunale sunt acelea cari au fost cedate ab antiquo unui oraș sau sat spre a se folosi de ele. Aceste păduri nu pot fi vândute, nici împărțite sau transformate în proprietate particulară și în general ele nu se pot înstrăina sub nici o formă. Instrăinările de astfel de păduri, efectuate până în prezent se socotesc ineficace, nevalide.

Documente pentru păduri se socotesc acelea în cari se spune că s'au dat pentru POSESIUNEA („vladenie“) pădurilor, sau la eliberarea acestor documente, POSESIUNEA („vladenieto“) pădurii a fost în mâinile vânzătorilor. Posesor („stopania“) al unei păduri se socotește și acela care a dobândit-o prin PRESCRIPTIE.

Păduri domeniiale sunt acelea cari nu aparțin nici persoanelor particulare și nici comunelor.

Art. 2 prevede că pentru a se ști cari păduri sunt ale statului, cari comunale și cari particulare — adică pentru stabilirea pădurilor din Principat conform art. 1 din această lege, se numește în fiecare județ, prin decret princiar, câte o comisune corpusă dintr'un membru al Tribunalului ca președinte, și ca membri: inspectorul silvic, administratorul financiar, un membru din consiliul județean și primarul respectiv. Hotărârile comisunii devin executorii imediat după confirmarea lor de către Ministerul de comerți și de agricultură. Partea nemulțumită — iar statul în toate cazurile — când nu i-se recunoaște posesiunea („vladenieto“), trebuie să intenteze acțiune cel mai târziu până la un an dela comunicarea ei (hotărârii). În caz contrariu, hotărârea comisunii dobândește autoritate de lucru judecat.

Potrivit art. 35, tezaurului public se plătește, după tarif stabilit, numai pentru materialul lemnos (de foc și de construcție) din pădurile domeniiale (ale statului); pentru cel din pădurile comunale se plătește numai comunii. Vre-o plată pentru materialele din pădurile particulare precum dispuneau legile din 1882 și din 1889 — legea din 1897 nu prevede.

Legea din 1897 a fost abrogată prin Legea Pădurilor din 25 Februarie 1904¹⁾ despre care vom vorbi în capitolul privitor la Legea despre bunuri, proprietate și servituți din 1904.

Din dispozițiile reproduse mai sus se constată că, după legiuitorul din 1897, pădurile particulare sunt acelelea cari se află în „posesiunea“ particularilor, fie pe bază de documente — „în care se spune că s'au dat pentru posesiunea („vladenieto“) pădurilor“ fie prin prescripțiune (art. 1 al. 5 și 7). Dreptul particularului asupra păduri este: „sobstfenost“, proprietate (art. 1

¹⁾ A se vedea această lege, în românește, în Colecția de legi bulgare în vigoare în Bulgaria la 27 Iulie 1903, ediția oficială a Ministerului nostru de Justiție.

al. 2), sau „vladenie“, posesiune (art. 1 al. 5; art. 2 al. 2); iar particularul este: „sobstfenic“, proprietar, sau „stopanin“, posesor (art. 1, al. 6), sau persoană „vladetelca“ (art. 2, al. 2).

Aici „sobstfenost“ este „nepâlna sobstfenost“, neplină proprietate, emabatic; „vladenie“: posesiune, și folosință, adică în sensul de emabatic (Supra, No. 27.)

61. **Legea pădurilor din 1904.** Această a patra¹⁾ lege bulgărească despre păduri este promulgată sub No. 29 din 25 Februarie 1904 și potrivit art. 72, abrogă legea pădurilor din 1897 precum și toate legile și dispozițiile contrarii.

Din expunerea de motive se vede că două rațiuni au prezidat la alcătuirea acestei legi: prima e „scoaterea la iveală“ a pădurilor statului; conservarea, delimitarea și înmulțirea lor; a doua, exploatarea, folosința rațională a pădurilor în general.

Pentru stabilirea și delimitarea pădurilor și pășunilor comunale, ale statului și particularilor, se fixează un termen de doi ani dela publicarea legii.

Această lucrare o face silviculorul local, care încheie pentru aceasta un proces verbal. Partea nemulțumită are drept să facă contestație în contra procesului verbal; astfel procesul verbal se publică în mon. oficial, dobândind astfel puterea titlurilor de posesie — „vladetelni documenti“²⁾ (art. 3).

Contestațiile se judecă în prima instanță de comisie alcătuită din președintele Tribunalului, un judecător delegat de tribunal și judecătorul de pace local (art. 4). Contra hotărâri acestei comisiuni se poate face apel la comisiunea supremă compusă din doi judecători ai Curții de apel respectivă și un judecător de tribunal. Hotărârile acestei comisiuni sunt definitive, nefiind nici o altă cale de atac contra lor (art. 5).

Comisiunile rezolvă contestațiunile atât asupra hotarelor cât și asupra proprietății pădurilor și islazurilor întregi: a) dintre stat și comuni; b) dintre stat și persoane particulare; c) dintre comune și comuni, și d) dintre comuni și persoane particulare (art. 6).

Potrivit art. 1, pădurile principatului sunt: a) particulare; b) comunale și c) ale statului.

1) Supra, No. 47, pag. 81.

2) Supra, No. 47, pag. 81.

Pădurile particulare sunt acelea, cari constituiesc proprietatea persoanelor private sau juridice.

Pădurile comunale sunt de două feluri: pădurile cari au fost cedate din vechime vreunui oraș sau sat în veșnică folosință („baltalâcuri“), și pădurile cari constituiesc proprietățile de domeniu privat al comunelor (art. 26 din legea despre proprietate).

Pădurile statului sunt acelea, cari nu aparțin nici persoanelor particulare, nici comunelor.

Iailacurile se declară proprietate a statului. Guvernul expropriează dreptul de pășunat și adăpat pe cari l-au avut vechii lor stăpâni („pritejatele“: embaticari).

Indemnizarea se va determina de o comisiunea numită de consiliul de miniștri. Partea nemulțumită poate apela hotărârea acestei comisiuni după regulele prevăzute în legea exproprierii pentru utilitate publică.

Art. 2. „Pădurile comunale cedate ab antiquo în veșnică folosință^{*)}, sunt inalienabile”.

Cu prelejul desbaterilor asupra art. 1 din proiectul de lege s'a ridicat chestiunea „iailacurilor“. După legea otomană despre pământuri, art. 101, iailacurile sunt pământuri cedate ab antiquo uneia sau mai multor comuni pentru pășunatul și adăpatul vitelor locuitorilor — iailâcuri pentru vara, câșlacurile pentru iernatic — ca baltalâcurile pentru lemne; iar potrivit art 25 din aceeași lege iailâcurile sunt pământuri cultivate și localități cari au servit ab antiquo de iailac—câșlac cu titlu particular sau se posedă ca de obicei cu tabu fie aparte fie în comun; ambelor acestor feluri de iailac, prevăzute în art. 25, se aplică dispozițiile relative la pământurile miriie.

Iatlac—câșlac nu e pășunea și apa, nici dreptul de pășunat și adăpat, ci pământul miriie cedat comunei sau particularilor pentru a se folosi de iarbă și apă—astfel cum alte pământuri miriie se dau pentru tarlale, fâneașă, etc. Iailacul este pământul supus embaticului, ca și tarlaua, fâneașă; embaticarul plătește iailakie—câșlakie, în proporție cu venitul iailacului.

Cum iailacurile erau de obicei locuri întinse, în munți, pe

*) În ședința din 22 Ianuarie 1904 la afirmația deputatului Pasarof că baltalâcurile rămân proprietatea comunelor domeniul public al acestora, ministrul de comerț și agricultură Ghenadief, depunătorul și susținătorul proiectului de lege, îl intrerupe adăugând: „deplină proprietate“ („pâlna sobstfenost“).

ele se aflau și crânguri și păduri—unele din acestea erau în ființă la cedarea iailacurilor. altele au crescut ulterior concesiunii. Acestor arbori și păduri li s'au aplicat dispozițiile legii despre pământuri, art. 28, abrogată în 1870 (Supra, No. 44, pag. 76).

Pe iailacurile acestea se aflau, în 1904 după spusele în Sobranie ale ministrului de resort Ghenadieș, circa 80000 hectare pădure, din cari 60000 pădure splendidă, o adevărată bogăție a țării.

În discursul său ministrul dă următoarele lămuriri: „Iailacurile, conform legii otomane, fac parte din categoria așa zisă miriie, pentru care putea să se dobândească și dreptul de tapiu sau, mai bine zis, care putea să se stăpânească. Luați în considerație însă că legea despre pământuri nu da persoanelor particulare deplină proprietatea asupra tarlalelor și celorlalte pământuri din categoria miriie, da un fel de goală proprietate, fiindcă pământurile aparțineau statului sau sultanului. **Legea noastră despre proprietate este o inovație**”, care ne impune datorită să rezolvim chestiunea iailacurilor fiindcă iață unde a fost complicația acesteia: În anul 1870 art. 28 din Legea despre pământuri e abrogat în Imperiul otoman și se dispune: „Până acum art. 28 din lege în privința iailacurilor glăsuia că pământul este al posesorilor, sau, mai de grabă, nu pământul, nu plina proprietate, ci posesiunea acestui pământ, iar lemnele (arborii) sunt ale statului. De astăzi înainte și arborii cari cresc pe iailacuri vor fi și ei proprietatea posesorilor („vladeteli,”) particulari“. Aceasta e modificarea adusă legii despre pământuri. Legea noastră despre proprietate, noua lege, glăsuiește acelaș lucru, numai că vorbește mai categoric (art. 33). O nouă chestiune se pune acum: Devin proprietate a posesorilor iailacurilor numai lemnele (arborii) cari au crescut pe iailacuri cu începere de la 1870, sau și acelea cari erau deja în ființă la 1870?. A rezolva această chestiune hotărând că posesorii particulari ai iailacurilor sunt proprietari și ai lemnului, e un lucru periculos. Grav e, fiindcă putem comite o mare nedreptate, întru cât nu e vorba de pășuni, cari au fost proprietate exclusivă a unei persoane și apoi au crescut pe ele arborii, ci e vorba de păduri

1) Inovație, („novovăvedenie,”) deci așezare nouă juridică se stabilește prin noua lege. A se confrunța această declarație a ministrului cu alta făcută anterior (Supra, No. 58 pag. 121, și nota, pag 128).

primitive. Acestea sunt păduri, date persoanelor particulare de acum 100, 200 și 300 ani, poate chiar și de mai mulți ani... Dacă privim chestiunea din punct de vedere istoric, noi nu avem dreptul ca dintr'o dată să dăm posesorilor iailăcurilor și proprietatea lemnelor; dacă privim chestiunea în latura ei practică, lemnele acestor păduri de 60.000 decare valorează milioane, iar noi nu avem dreptul de a dărui milioane persoanelor particulare... Fiindcă lichidăm cu vechea lege, cu toată această unică chestiune... În proiectul de lege se prevede; „statul răscumpără („olcupuva,„) dreptul de pășunat și adăpat“. Nu am putut întrebuința alți termeni, fiindcă nu am putut să facem o mărturisire că au avut deplina proprietate a pământurilor acestor iailăcuri“.

Deputatul Nelcof V. „Dacă iailăcurile în timp de 500 ani au fost în mâinile posesorilor („vladeteli,„) lor, posesori cari au fost exclusiv de origine musulmană, atunci se înțelege bine că celorlalți locuitori, locuitorilor satelor din jurul iailăcurilor, gurile li-au fost astupate, limbile încătușate, nedându-li-se posibilitate să ridice glasul în potriiva acestei favori ce s'a acordat cu mare dărnicie unora, pe când alții, sunt lipsiți de posibilitatea de a-și procura strictul necesar fie pentru încălzit, fie pentru hrană sau spre a-și face o colibă pentru oi, dacă nu pentru oameni... Posesorii iailăcurilor își bazează dreptul lor și asupra pădurilor de pe iailăcuri, pe o iradea imperială care întărește otescherea vizirială prin care, în cursul desbaterilor asupra legii pădurilor, s'a introdus și chestiunea iailăcurilor, holărându-se ca posesorilor iailăcurilor să le aparțină și pădurile venite, crescute dela natură, pe iailăcuri: această sancționare, prin iradea, constitue o nouă lege. ...Dacă un sultan a crezut că are drept să modifice regimul iailăcurilor în folosul posesorilor lor, pentru ce un alt sultan să nu aibă drept să schimbe însuși acest drept

1) Sublinierile nu există în original; le-am făcut noi, spre a se evidenția felul de exprimare a ministrului Ghenadief în această privință. Nu trebuie să luăm ad litteram afirmațiile ministrului, care, ori de câte ori are de susținut o chestiune, caută prin orice mijloace, cu riscul chiar de a depăși limitele adevărului, a-și atinge scopul. Aici prezintă, iailăcurile ca singură chestiune rămasă, din legislația otomană, nesoluționată. Totuși în cursul desbaterilor, în altă parte, vorbind despre islazuri spune că proprietatea lor nu e plină, comunele au o dispoziție turcească asupra proprietății, nelichidată: Dar embaticul asupra pădurilor particulare, pământuri miriie? Dar embaticul pe celelate pământuri miriie?

în alt, chip, în folosul statului și al comunelor? Cum aceste iailăcuri s'au dat ca o favoare unora, pentru ce un alt sultan să nu aibă drept, să nu poată schimba însuși regimul, legea însuși, în contra posesorilor iailăcurilor?... Noi aci, în acest sanctuar, în această supremă aulă, suntem urmașii sultanului... Sobrania națională, statul bulgar, înlocuind Imperiul Otoman în granițele Bulgariei— are puterea neîngrădită să facă cum e mai bine, mai folositor pentru interesele sale de stat și interesele popu ației sale...“

Alt deputat, G. Pasarof, în aceeași chestie, între altele spune:
„Iailăcurile au fost create acum 280 sau 300 ani, în folosul iurucilor—aceștia sunt caracaceni ¹⁾ turciți. Sultanul printr'un firman a vrut să-i recompenseze și le-a permis să pășuneze vitele în munții Rodop; a urmărit un dublu scop; pe de o parte dezvoltarea creșterii vitelor, iar pe de alta, pentru a se găsi element turcesc în munții Rodop, la începerea islamizării elementului creștin, din care se trag actualii pomaci ²⁾ In firmaturile ce posedă, se arată că li-se dă drept de „otlac și sula-mac“, adică de pășunat și adăpat vitele lor. Când mai târziu s'au ivit neînțelegeri între posesorii iailăcurilor și stat, s'a făcut o confuzie și tribunalele noastre au socotit pe posesorii iailăcurilor ca posesori și ai pământurilor și ei, întru cât se socoteau ca atari, au pretins sa fie și posesori („pritejатели“) ai pădurilor...“

În proiectul de lege nu figura nici o dispoziție privitoare la iailăcuri; raportorul legii declară că s'a introdus de comisie o notă în această privință sub art. 1. La discuția pe articole s'au introdus în art. 1 ultimele două aliniate privitoare la iailăcuri când li s'a dat și redactarea actuală.

Mai întâiu se prevăzuse răscumpărarea numai a iailăcurilor pe cari se aflau păduri spontane („samorasli,“): crescute dela

1) Caracaceani : populație nomadă care se ocupă cu păstoritul. Cutreera altă dată cu turmele întreaga peninsulă balcanică, vara în munți, iarna la șes. Dela înființarea difetelor state cari au luat locul imperiului otoman în Balcani, noile granițe i-au făcut pe Caracaceani să-și scurteze peregrinațiile lor. De toate popoarele balcanice sunt considerați ca fiind de origină română; ei însiși își zic „valhi“. Portul și obiceiurile sunt ca ale românilor nomazi. Mai toți caracaceanii și-au perdut graiul românesc. Numele de Cara—caceani ar însemna, în turcește: nomazi bruni (cara-negru; cacean-care fuge, nomad).

2) Pomaci: populația musulmană de origină slavă.

sine). Aceasta s'a admis și de guvern. Dar la observația făcută de un deputat (Pasarof) că sunt iailcăuri și fără păduri și că și acestea nu trebuie lăsate, în care scop recomandă a se prevedea în lege „toate iailcăurile” - ministrul intervine afirmând : „D-l Pasarof pricepe foarte bine ideia din notă. Toate iailcăurile. ...Din vechile iailcăurile nu rămâne nimic. Cu indemnizarea, cu lichidarea acestei chestiuni odată pentru totdeauna : pădure, pământ, apă, tot aparține statului. „Raportorul declară și el că s'a admis „toate iailcăurile“, și se înțelege prin aceasta atât iailcăurile pe cari se află pădure, cât și cele în cari nu se află..

Am reprodus în această chestiune o bună parte, tocmai cea mai importantă, din declarațiile făcute în Sobranie ; am insistat chiar prea mult numai din dorința de a se vedea mai bine cât de meștesugit opera statul bulgar și pe cale de legislație, pentru a priva un element nebulgar, dar din cetățeni ai aceluia stat, de avutul, de drepturile legalmente câștigate.

Considerațiile istorice și juridice invocate în Sobranie sunt niște simple pretexte. Aceleași considerațiuni puteau fi invocate și pentru lichidarea embaticurilor particulare pe celelalte pământuri miriie : tarlale, făneață, etc., sau cel puțin în privința pădurilor particulare. De ce nu se lichidează și cu aceste rămășițe ale regimului otoman ?

Se decide răscumpărarea drepturilor ce embaticarii aveau asupra iailcăurilor, pe considerația că modificarea legii otomane despre pământuri din 1870 nu i-ar fi făcut proprietari și pe pădurile existente la acea dată, ci numai pe cele cari aveau să crească ulterior acelei date - Se răscumpără totuși și iailcăurile cu păduri (crescute după 1870 ; iar despăgubire se dă numai pentru pășunat și adăpat, nu și pentru păduri. Se merge și mai departe : se răscumpără și iailcăurile cari nu au pe ele nici o pădure, nici un arbore. Răscumpărarea se legitimează pe dreptul de nud proprietar al statului asupra acelor pământuri miriie : iailcăurile cedate în folosința particularilor - așa precum prevede legea otomană despre pământuri. Embaticarii, în schimbul drepturilor lor de folosință răscumpărat de stat, primesc o despăgubire. Cum răscumpărarea e forțată, constituie o expropriere și s'a convenit ca procedura de urmat în privința aceasta și a despă-

gubirii, să fie cea prevăzută în legea exproprierii pentru utilitate publică. 1)

Statul bulgar ori de câte ori a avut interes s'a prevalat de drepturile ce-i sunt conferite de Legea otomană despre pământuri. În virtutea acestei legislații otomane a declarat ca aparținând în deplina proprietate a statului bunurile miriie ale refugiaților otomani, a declarat răscumpărarea pământurilor gospodărești și ciflichești, a iailăcurilor etc.

Legea otomană despre pământuri a fost ca o sabie a lui Damocles de asupra populației din Bulgaria, a celei musulmane în deosebi.

Trecând la legea pădurilor din 1904, se constată că vechii așezări otomane nu i se aduse vre o schimbare: nu se declară că pădurile pe care le folosise particularii ca bunuri miriei devin proprietatea deplină a posesorilor lor. Ceva mai mult, continuă a se considera titlurile lor ca „vladelni documenti“, (documente de posesie), iar embaticarii: „ceastnife gorovladelți“, particularii posesori de pădure.

O dispoziție categorică prin care să se convertească dreptul de embaticar în cel de proprietar deplin nu există în lege, și nici din debaterile parlamentare nu rezultă. Și expunerea de motive nu conține nimic în această privință.

1) Din debateri rezultă că numai cei cari își vor dovedi prin documente drepturile lor și folosința de aceste drepturi în momentul publicării legii noi—vor avea dreptul la despăgubire. Urmează deci că se vor verifica titlurile de embatic. De altfel documentele se impune a se prezinta și potrivit legii de expropriere pentru utilitate publică; iar legea despre pământurile gospodărești și ciflichești servește drept un foarte bun precedent. În fapt nu am putut afla cum s'a procedat.

JURISPRUDENȚA SILVICĂ

Facem aci loc unor jurisprudențe în materie de delict silvic apărute în „*Jurisprudența generală*” organ de publicitate ce apare săptămânal în București sub direcția d-lui Gr. C. Conduratu, fost consilier la curtea de apel din București, Avocat.

N. R.

Delict silvic.

578. Proces-Verbal dresat de șeful de post pe care-l semnează și pădurarul, asistat de 2 martori, Nulitate.

Art. 58 din codul silvic nu acordă dreptul jandarmilor să constate infracțiunile la aceeași lege, prin urmare un proces-verbal dresat de un atare funcționar este nul chiar dacă-l semnează pădurarul, asistat de doi martori. (Jud. oc. Herța Carte de judecată nr. 204, din 19 Febr. 1925. Inculpat: Petrance Gheorghiu, asistat de adv. Har. Dimitriu. Preș.: Traian R. Scriban).

NOTA. Înalta Curte de Casație, II, prin decizia nr. 3055 din 1 Dec. 1924 *Jurisprudența Generală 1925, broșura 6, specia 346*) a hotărât că jandarmii n'au dreptul să constate infracțiunile prevăzute de codul silvic.

Înalta Curte s'a mai pronunțat asupra acestui caz, prin decizia nr. 2812—922 publicată în *Jurisprudența Română*, 6—923. Vezi: *Legiuri silvice* de Corneliu Botez, p. 118).

S'a dat prea mare drept pădurarilor, remarcă d. Corneliu Botez, L. S. p. 117, nr. 128, de a constata infracțiunile, pe care art. 77 îi face răspunzători de lipsurile ivite în pădure.

Ca să scape de plata lor, ci pot imagina delict silvice, fapt care dăunează enorm populației rurale, alegându-se și idela de dreptatea socială, acolo unde este întuneric și unde raza aruncată de lumina creatoare a justiției, poate întări temeliele unui neam.

Faptul că procesul-verbat dresat de jandarm îl semnează pădurarul și doi martori, nu-l face valabil, pentru că constatarea trebuie să fie personală agentului care instrumentează, nu a acelor cărora legea nu le recunoaște nici o competență în materie.

Ar fi însă bine dacă s'ar recunoaște dreptul jandarmilor să constate abateri la codul silvic, restrângând drepturile pădurarilor, sau luând alte garanții, care să dea mai multă tărie constatărilor lor.

Traian R. Scriban

579. **Constatare. Proces-verbal de flagrant delict dresat de jandarm, altul decât cel de reședința unde s'a comis delictul.**

Infracțiunile la legea silvică se urmăresc și se constată de agenții silvici enumerați de art. 78. cod. silv. combinat cu art. 81, excluzând pe jandarmii ofițeri de poliție cum și pe ceilalți agenți administrativi cărora codul silvic prin art. 58 al. b. nu le recunoaște decât un drept de poliție silvică.

Astfel fiind, un jandarm ofițer de poliție, este incompetent să urmărească și să constate asemenea delikte și unită această lipsă de calitate și cu faptul că nu era competent să instrumenteze pe teritoriul altei comuni, procesul-verbal pe baza căruia delinquentul a fost supus judecății este unul, și prin urmare urmează a se anula și delinquentul achitat în baza art. 10 al. II pr. pen. (Jud. oc. Corbii Mari, Vlașca, Cartea de jud. penală nr. 64 din 30 Ianuarie 1924. Achitat delictv. Ilie Șt. Petre în proces cu M. Dom. Casa Pădurilor, Pres.: G. Georgescu, Judecător).

NOTA. I. C. de casație s. II prin decizia nr. 2812 din 6 Decembrie 1922 publicată în rezumat în *Jurisprudența Generală* an. I, speța 43, a decis că, dacă art 58 c. s enumără în al b pe toți funcționarii administrativi și agenții forței publice, acest text se referă numai la poliția silvică și nu se poate deduce de aici că ei au și dreptul a urmări și constata asemenea infracțiuni.

Prin decizia nr. 1546 din 11 Iulie 1923 *Jurisprudența Generală* an, I, speța 1166, decide că numai când nu este vorba de flagrant delict infracțiunile la legea silvică pot să fie constatate de chiar agentul silvic al locului, iar nu și în cazul de flagrant delict când poate să instrumenteze și alți agenți, decât acel al locului unde s'a comis infracțiunea, destul numai ca ei să fie din cei enumerați de art, 55 c, s,

G. Georgescu
Judecător

INFIINȚAREA CAMERILOR DE AGRICULTURA

Spicuiți din anteproiectul de lege

Dăm mai jos câteva din principalele dispozițiuni cuprinse în anteproiectul de lege pentru înființarea Camerilor de Agricultură, dispozițiuni cari lămuresc rostul, alcătuirea și funcționarea acestei noi instituțiuni asupra înființării căreia Parlamentul va fi chemat să se rostească în curînd.

CAPITOLUL I

Înființarea și scopul

Art. 1. — Se înființează Camere de Agricultură județene cu sediul în capitalele de județ și o Cameră Centrală de Agricultură în capitala țării.

Camerele de Agricultură sunt instituțiuni publice, create cu scopul de a reprezenta și ocroti interesele agriculturii, cu toate ramurile ei (viticultură, horticultură, zootehnie, etc) și ale silviculturii, precum și de a contribui prin toate mijloacele la sporirea producțiunii tuturor ramurilor agricole și silvice.

Camerele de Agricultură Județene și cea Centrală sunt persoane juridice și reprezentate în justiție prin președintele lor.

CAPITOLUL II

Atribuțiuni

Art. 2. — Atribuțiunile Camerilor Agricole Județene sunt, între altele:

De a da din propria inițiativă, sau după cererea guvernului: prin Camera Centrală de Agricultură, avize motivate asupra proiectelor de legi și regulamente relative la agricultură și silvicultură, asupra tarifului vamal, taxe de export și import convențiuni comerciale tarifelor de transport pentru produsele agricole și forestiere pe căile ferate și pe cele navigabile, asupra proiectelor tehnice obștești, în legătură cu agricultura și silvicultura, irigații, drenaje, canalizări, indiguiri, docuri, silozuri, împăduriri, corecțiuni de torenți, etc.

De a înființa, singure sau în colaborare cu Ministerul Agriculturii și în conformitate cu legea generală a învățământului,

școli pentru stațiuni agronomice, centre de curății semințe și de tratat contra boalelor criptogamice, centre de descuscutare, stațiuni de montă, etc.

De a înlesni agricultorilor aprovizionarea cu semințe selecționate, mașini, unelte, reproducători, prin ținerea unei colecții de mostre și prin punerea în legătură a producătorilor cu agricultorii cari au nevoie:

Art. 4. — Atribuțiunile Camerei Centrale de Agricultură sunt:

a) De a reprezenta interesele generale ale agriculturii și silviculturii, putând corespunde direct cu orice autoritate publică;

b) De a da din proprie inițiativă, după cererea guvernului sau după intervenția Camerilor Agricole județene, avize motivate asupra tuturilor lucrărilor prevăzute la art. 2.

CAPITOLUL III

Constituirea Camerelor Agricole Județene

Art. 5. Camera de Agricultură care deservește un singur județ se compune din 17 membri aleși și din 10 membri de drept.

Când o Cameră Agricolă deservește interesele mai multor județe, alegătorii fiecărui județ, cari fac parte din circumscripția acelei Camere, aleg câte 10 membri. Județul în care Camera își are sediul alege tot 10 membri.

Membrii aleși în fiecare județ, împreună cu cei de drept din orașul de reședința Camerei, compun Camera Agricolă pentru acele județe.

Mandatul membrilor aleși durează 5 ani dela confirmarea lor.

Membrii de drept vor funcționa atâta timp cât exercită funcționarea lor în județ.

Art. 6. — Au dreptul de alegător cetățenii români, agricultorii și proprietarii de păduri cari au satisfăcut legea recrutării, se bucură de drepturi civile și politice și cari îndeplinesc una din următoarele condițiuni;

a) Să fie agricultor cu o întindere de cel puțin 3 ha. proprietate.

b) Să fie arendaș practicând agricultura pe o întindere de cel puțin 10 ha.

c) Să fie pomicultor, viticultor, apicultor, horticultor, proprietar sau arendaș pe o întindere de cel puțin 1 ha.

d) Să fie proprietar de pădure a unei întinderi de cel puțin 5 ha;

e) Societăți cu caracter agricol cari sunt proprietare, sau se ocupă cu arendarea și îndeplinesc una din condițiile de mai sus, votează printr'un reprezentant;

f) Absolvenții cu diplomă ei școlii de agricultură, de silvicultură, medicină veterinară, au dreptul la vot, chiar dacă nu îndeplinesc nici una din condițiile de mai sus.

Art. 7. — Listele electorale se întocmesc de fiecare circumscripție de judecătorul de ocol, după propunerile consiliilor comunale. Primele liste se vor întocmi până în două luni dela promulgarea legii de față.

Art. 8. — Prima alegere se va face la cel mult 6 luni după promulgarea legii de față.

Data alegerilor se fixează prin Inalt Decret Regal, după propunerea Ministerului de Agricultură și Domenii și nu poate fi mai scurtă de 20 zile nici mai lungă de 2 luni dela publicarea decretului de convocare a alegătorilor în *Monitorul Oficial*.

Art. 9. — Va putea fi ales orice alegător prevăzut la art. 6, dacă are vârsta de cel puțin 30 ani împliniți.

Art. 10. — Alegerea se face pe liste pentru tot județul, la reședința fiecărei judecătoriai, în ziua fixată prin decretul de convocare.

În afară de membrii titulari aleși, președintele proclamă și un număr egal de supleanți, dintre acei candidați cari au întrunit cel mai mare număr de voturi, pe oricari din liste, în ordinea numărului voturilor.

Art. 15 — Membrii de drept sunt:

- a) Primul-președinte sau președintele tribunalului local;
- b) Prefectul județului;
- c) Consilierul agricol al județului;
- d) Reprezentantul cel mai mare în grad din județ al direcțiunii zootehnice și sanitare veterinare;
- e) Reprezentantul silvic cel mai mare în grad;
- f) Un reprezentant al cooperației agricole din județ;
- g) Un delegat al Cămerei de Comerț și Industrie;
- h) Un delegat al Cămerei de Muncă din localitate;
- i) Administratorul financiar;
- j) Primarul orașului de reședință;

k) Președintele Sindicatului Agricol.

Toți aceștia sunt membri titulari cu vot deliberativ.

În afară de aceștia, Camera de Agricultură poate să coopereze un număr de cel mult 5 membri colaboratori, cu vot consultativ, dintre specialiștii în diferite ramuri ale agriculturii și silviculturii.

CAPITOLU IV

Art. 14 — Camera Centrală de Agricultură se compune din :

a) Câte un membru delegat de fiecare Cameră Agricolă Județeană dintre membri ei aleși :

b) Din următorii membri de drept :

1. Primul-președinte al Curții de apel, București ;
2. Un membru al Inaltei Curți de conturi, delegat de Curte ;
3. Directorul general al îndrumărilor agricole Ministerul Agriculturii ;
4. Directorul general al Casei Improprietăririi ;
5. Administratorul Casei Pădurilor ;
6. Directorul general al fermelor ;
7. Directorul general al serviciului zootehnic și sanitar-veterinar ;
8. Directorul fiecărei Centrale a Obștiilor, a Băncilor Populare și a Cooperativelor Sătești ;
10. Președintele Uniunii Sindicatelor Agricole ;
11. Un delegat al Soc. naționale de agricultură ;
12. Un delegat al Soc. Agronomilor ;
13. Un delegat al Soc. inginerilor silvici „Progresul Silvic”
14. Un delegat al Asociației medicilor veterinari ;
15. Câte un delegat al Camerei Centrale de Comerț și Industrie și al Camerei de Muncă ;

16. În afară de membrii titulari de mai sus, Camera Centrală Agricolă poate coopera membri colaboratori dintre persoanele cari, prin cunoștințele și experiența lor, ar putea să colaboreze cu succes la înlăptuirea programului Camerei de Agricultură.

Art. 15 — Guvernul poate să numească pe lângă Camera de Agricultură Centrală un comisar al său care să observe ca activitatea acestei Camere să se desfășoare conform prevederilor legii de față.

Informații

Miercuri 4 Februarie a. c. ora 9 seara, s'a ținut la Școala Politehnică din București, a doua ședință a Soc. elevilor secției silvice, cu programul următor:

1) *Relațiunea dintre climă, sol și vegetație, în România*
(Conferință ținută de Const. D. Chiriță Student în anul III)

2) Solo voce :

- a) Caro mio ben
- b) Cântecul ciobanului
- c) Cântec de leagăn din Ardeal
- d) Cântecul plopilor (Stud. I. Rădulescu).

3) Solo vioară :

- a) Doina Oltului.
- b) Ciocârlia (Stud. E. Ștefănescu)
- c) Canzonetta de Ambrosio
- d) Balada de C. Porumbescu

(Stud. Șt. Popescu)

La această ședință au asistat dintre profesori, D-nii Petre Antonescu și Em. Protopopescu-Pache, iar din corpul tehnic silvic al Statului, D-nii Anastasescu și I. Comanici, Sub administratori ai Casei Pădurilor.

D-l profesor Antonescu a făcut câteva precizări în relațiune cu subiectul tratat de conferențiar.

Numerosul auditor compus din elevi ai Școlii Politehnice și persoane particulare a fost plăcut impresionat de frumoasa inițiativă luată de menționata societate în scopul îmbogățirii cunoștințelor profesionale ale elevilor, prin conferințe cu caracter științific.

* * *

Amnistierea delictelor silvice din țara Moșilor.

Prin „Monitorul Oficial” din 11 III 1925 a fost promulgată următoarea lege:

Art. unic. — Se amnistiază, atât în ceea ce privește pedeapsa, cât și despăgubirile civile, toate infracțiunile la legile silvice, săvârșite în intervalul dela 2 Noembrie 1918 până la 31 August 1924, data comemorării centenarului lui Avram Iancu, pe teritoriul plășilor următoare: Gilău și Huedin din județul Cojocna, Iara, Câmpeni și Baia-de-Arieș din județul Turda-Arieș, Baia-de-Criș și Brad din

Amnistia cuprinde toate infracțiunile de mai sus, fie ele numai constatate sau pendinte în fața instanțelor judecătorești, fie judecate și asupra cărora s'au pronunțat hotărâri condamnatoare definitive, dar încă neexecutate.

Comitetele asociațiilor de profesioniști intelectuali întrunindu-se la sediul asociației generale a inginerilor din România au ținut în ziua de 13 Martie a. c. o consfătuire comună asupra legii administrative, a raportului ei față de legile organice ale fiecărui corp de specialitate.

Au participat comitetele federației asociațiilor muncitorilor intelectuali din România (F. A. M. I. R.), asociației generale a inginerilor (AGIR), asociația generală a arhitecților, asociația generală a medicilor, asociația generală a medicilor veterinari, asociația generală a profesorilor secundari și primari, a inginerilor silvici și a agronomilor etc., hotărând în principiu ținerea unui congres general extraordinar a tuturor asociațiilor de profesioniști intelectuali la București, în vederea unei acțiuni comune.

Vineri 6 Martie a. c. a fost înmormântat la cimitirul Belu (militar) L. Negoescu fostul Director Tehnic al Cadastrului.

Date fiind legăturile colegilor din corpul silvic cu această instituție, Soc. Progresul Silvic a fost reprezentată prin d-nii M. P. Florescu, Dem. I. Ciurileanu, Paul Teodorescu, Gună Ștefănescu și N. Nedelcovici.

Sâmbătă 7 Martie a. c. a fost înmormântat la cimitirul Sf. Vineri din Capitală, G. Munteanu Murgoci, Geolog și profesor la Școala Politehnică din București.

Corpul profesorilor al secției Silvice a fost reprezentat prin d-nii: N. Saegiu, Paul Grunau, D-r. Marin Drăcea, V. N. Stinghe iar Soc. Progresul silvic prin d-l M. P. Florescu, secretarul Societății.

În comisia specială pentru impunerea inginerilor din Capitală, au fost aleși prin tragere la sorți d-nul Inginer Tiberiu Eremia și ca supleant d-l Inginer silvic M. P. Florescu.

Comisia a început să funcționeze dela 1 Martie pe lângă administrația Financiară a Capitalei.

* * *

Societatea „Progresul Silvic” roagă pe toți d-nii Ingineri silvici, atât din cadrele Statului cât și particulare, a da toată atenția pentru ca „Serbarea sădirii arborilor”, să se facă cu un deosebit fast în întreaga țară, comunicându-ne și dărilor de seamă, pentru a putea fi publicate în „Revista Pădurilor.”

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Puzovici	Banca Iușilor, Iași
„ Bacăului, Bacău	„ Maramureșeana,
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung	„ Sighetul Marmației
Banca de Comerț și Industrie,	Banca Mehedințului, T.-Severin
Roman	„ Petrodava, P.-Neamț
Banca Comercială și Industrie din	„ Pieței, București
Valea Târnavei, Dicosânmartin	„ Rădăușilor, Rădăuți
Banca Corvineană, Hunedoara	„ Română, Dorohol
„ Creditul obrogei, Constanța	„ Românească a Banatului,
„ Ceditul Prahovei, Ploești	Lugoj
„ Dunărea Românească, Brăila	Banca Românească a Orien-
„ Durostorului, Silistra	tului, București
„ Economul, Cluj	Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
	„ Ștefan cel Mare, Fălticeni
	„ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu luna
CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,
APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREȘTI

Adresa telegrafică: „PETROȘANI“.

Telefon 3977